

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 89

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57

25 marca 2014

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady 2014/161/UE z dnia 11 marca 2014 r. zmieniająca decyzję 2009/831/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania 1
- ★ Decyzja Rady 2014/162/UE z dnia 11 marca 2014 r. zmieniająca decyzję 2004/162/WE w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do Majotty, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. 3

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Zawiadomienie dotyczące wejścia w życie Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych 5

Cena: 7 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2014/163/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 18 listopada 2013 r. dotycząca zawarcia Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim dotyczącej ogólnych zasad udziału Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego w programach unijnych 6

2014/164/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej 7

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 294/2014 z dnia 20 marca 2014 r. zatwierdzające znaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Lenteja de Tierra de Campos (ChOG)] 28
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 295/2014 z dnia 20 marca 2014 r. zatwierdzające zmianę inną niż nieznaczna elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Antequera (ChNP)] 30
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 296/2014 z dnia 20 marca 2014 r. zatwierdzające zmianę inną niż nieznaczna elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Neufchâtel (ChNP)] 32
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 297/2014 z dnia 20 marca 2014 r. zatwierdzające znaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Valençay (ChNP)] 34
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 298/2014 z dnia 21 marca 2014 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 oraz załącznik do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 w odniesieniu do stosowania diwodorodifosforanu magnezu jako substancji spulchniającej i regulatora kwasowości ⁽¹⁾ 36

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 299/2014 z dnia 24 marca 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA RADY 2014/161/UE

z dnia 11 marca 2014 r.

zmieniająca decyzję 2009/831/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy decyzji Rady 2009/831/WE ⁽²⁾ Portugalia uzyskała zezwolenie na stosowanie do dnia 31 grudnia 2013 r. na Maderze – jako regionie najbardziej oddalonym – obniżonej stawki akcyzy na lokalnie produkowane i spożywane likiery i rum oraz na Azorach – jako regionie najbardziej oddalonym – na lokalnie produkowane i spożywane likiery i okowity. W art. 2 tej decyzji ograniczono stosowanie wspomnianego odstępstwa do określonych produktów. Zgodnie z tą decyzją Portugalia może stosować na te produkty stawkę akcyzy niższą od pełnej stawki na alkohol określonej w art. 3 dyrektywy Rady 92/84/EWG ⁽³⁾ i niższą od minimalnej stawki akcyzy na alkohol określonej w dyrektywie 92/84/EWG, ale nie niższą od zwykłej krajowej stawki akcyzy na alkohol o więcej niż 75 %.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 26 lutego 2014 r.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2009/831/WE z dnia 10 listopada 2009 r. zezwalająca Portugalii na stosowanie obniżonej stawki akcyzy w autonomicznym regionie Madery na lokalnie produkowane i spożywane likiery i rum oraz w autonomicznym regionie Azorów na lokalnie produkowane i spożywane likiery i okowitę (Dz.U. L 297 z 13.11.2009, s. 9).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 29).

(2) Skutkiem stosowania obniżonej stawki akcyzy jest zróżnicowane opodatkowanie, które przynosi korzyść lokalnej produkcji niektórych produktów. Stanowi to pomoc państwa, która wymaga zatwierdzenia przez Komisję.

(3) Komisja potwierdziła, że zezwolenie na obniżenie stawki akcyzy powinno nadal być stosowane w celu wyrównania niekorzystnych czynników konkurencyjnych, jakim podlegają destylowane napoje alkoholowe produkowane na Maderze i Azorach wskutek wyższych kosztów produkcji i wprowadzania do obrotu, powstałe w wyniku szczególnej sytuacji strukturalnej, społecznej i gospodarczej tych dwóch regionów najbardziej oddalonych, którą pogarszają szczególne ograniczenia, o których mowa art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE); sytuacja ta już uprzednio uzasadniała zastosowanie odstępstwa określonego w decyzji 2009/831/WE.

(4) Ze względu za szczególną sytuację strukturalną, społeczną i gospodarczą utrzymującą się w tych dwóch regionach najbardziej oddalonych należy przedłużyć okres stosowania decyzji 2009/831/WE.

(5) W dniu 28 czerwca 2013 r. Komisja przyjęła wytyczne w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020, w których określiła, w jaki sposób państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc przedsiębiorstwom w celu wspierania rozwoju regionów w niekorzystnym położeniu w Europie w latach 2014–2020. Wytyczne te, które wejdą w życie w dniu 1 lipca 2014 r., stanowią część szerszej zakrojonej strategii na rzecz modernizacji kontroli pomocy państwa, mającej na celu wspieranie wzrostu w ramach jednolitego rynku poprzez zachęcanie do skuteczniejszych środków pomocy i koncentrację działań Komisji związanych z egzekwowaniem prawa na sprawach mających największy wpływ na konkurencję.

(6) Decyzja 2009/831/WE miała zastosowanie do dnia 31 grudnia 2013 r. Należy zatem przedłużyć okres stosowania decyzji 2009/831/WE o sześć miesięcy, tak aby data wygaśnięcia decyzji zbiegała się z datą wejścia w życie wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020.

- (7) Należy jednak zapewnić możliwość nieprzerwanego stosowania przez Portugalię przedmiotowych obniżek od daty wygaśnięcia analogicznego zezwolenia przyznanego decyzją 2009/831/WE. Nowe zezwolenie, o które wystąpiono, należy zatem przyznać ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/831/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 5 decyzji 2009/831/WE datę „31 grudnia 2013 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2014 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2014 r.

W imieniu Rady

G. STOURNARAS

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2014/162/UE

z dnia 11 marca 2014 r.

zmieniająca decyzję 2004/162/WE w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do Majotty, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2004/162/WE ⁽²⁾ władze francuskie zostały uprawnione do stosowania zwolnień lub obniżek podatku od dokowania w odniesieniu do produktów wytwarzanych lokalnie we francuskich regionach najbardziej oddalonych, wymienionych w załączniku do tej decyzji. Takie zwolnienia lub obniżki podatku są szczególnymi środkami mającymi na celu zrekompensowanie szczególnych ograniczeń, które dotyczą regiony najbardziej oddalone i które powodują, że koszty produkcji ponoszone przez przedsiębiorstwa lokalne rosną, a ich produkty z trudnością konkurują z takimi samymi produktami przywożonymi z Francji metropolitalnej i innych państw członkowskich. Majotta znajduje się w takiej samej sytuacji co pozostałe francuskie regiony najbardziej oddalone.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady Europejskiej 2012/419/UE ⁽³⁾, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. Majotta zyskała status regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). W związku z tym przepisy prawa unijnego powinny mieć zastosowanie do Majotty od tej daty.
- (3) Władze francuskie wystąpiły z wnioskiem, aby decyzja 2004/162/WE miała zastosowanie do Majotty, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r., i przekazały wykaz produktów, wobec których chcą zastosować zróżnicowane opodatkowanie w zależności od tego, czy produkty są produkowane lokalnie czy nie.
- (4) Niniejsza decyzja powinna upoważnić władze francuskie do stosowania zróżnicowanych stawek opodatkowania w stosunku do produktów, co do których udowodniły: po pierwsze, że istnieje produkcja lokalna; po drugie, że przywóz produktów w dużych ilościach (w tym z Francji metropolitalnej i innych państw członkowskich) może stanowić zagrożenie dla kontynuowania lokalnej produkcji; i po trzecie, że występują dodatkowe koszty, które zwiększają cenę zakupu produkcji lokalnej w porównaniu z produktami wytwarzanymi gdzie indziej, negatywnie wpływając na konkurencyjność produktów wytwarzanych lokalnie. Dopuszczalne zróżnicowanie stawek

opodatkowania nie powinno przekraczać udowodnionych dodatkowych kosztów. Stosowanie tych zasad i uwzględnienie szczególnej strukturalnej sytuacji społeczno-gospodarczej Majotty jako nowego regionu najbardziej oddalonego, którą pogarszają dokładnie takie same szczególne ograniczenia, jakie uzasadniały wprowadzenie odstępstwa w decyzji 2004/162/WE dla innych francuskich regionów najbardziej oddalonych zgodnie z art. 349 TFUE, uzasadnia proponowane szczególne środki dla Majotty bez pójścia dalej, niż jest to konieczne, i bez tworzenia nieuzasadnionej przewagi dla lokalnej produkcji w tym nowym najbardziej oddalonym regionie.

- (5) Produkty, w odniesieniu do których władze francuskie przedstawiły te trzy rodzaje dowodów, zostają wpisane w częściach A, B i C załącznika do decyzji 2004/162/WE. Odnośne produkty wymienione w części A tego załącznika (dopuszczalne zróżnicowanie stawki opodatkowania o 10 punktów procentowych) to: pieprz (produkty 0904 11 oraz 0904 12) ⁽⁴⁾, wanilia (produkt 0905), czekolada (produkt 1806), niektóre artykuły z tworzyw sztucznych (produkty 3925 10 10, 3925 90 80, 3926 90 90 oraz 3926 90 97), cegły (produkty 6901 oraz 6902) oraz sztuczne zęby (produkty 9021 21 90).
- (6) Odnośne produkty wymienione w części B załącznika do decyzji 2004/162/WE (dopuszczalne zróżnicowanie stawki opodatkowania o 20 punktów procentowych) to: ryby (produkty 0301, 0302, 0303, 0304 oraz 0305), niektóre wyroby z drewna (produkty 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420 oraz 4421), niektóre wyroby z papieru lub tektury (produkty 4819 oraz 4821), niektóre produkty sektora prasowo-wydawniczego (produkty 4902, 4909, 4910 oraz 4911), niektóre produkty ze szkła płaskiego (produkty 7003 oraz 7005), niektóre wyroby z żeliwa (produkty 7210, 7301, 7312, 7314, 9406 00 31 oraz 9406 00 38), niektóre wyroby z aluminium (produkty 7606, 7610 10 oraz 8310), a także niektóre meble do siedzenia (produkty 9401 69, 9401 90 30 oraz 9403 40).
- (7) Odnośne produkty wymienione w części C załącznika do decyzji 2004/162/WE (dopuszczalne zróżnicowanie stawki opodatkowania o 30 punktów procentowych) to: mleko i produkty mleczarskie (produkty 0401, 0403 oraz 0406), niektóre przetworzone produkty mięsne (produkty 1601 oraz 1602), niektóre wyroby piekarnicze i cukiernicze (produkty 1901 oraz 1905), lody (produkt 2105), wody mineralne i wody gazowane (produkty 2201 oraz 2202), piwo (produkt 2203), ylang-ylang (produkty 3301 29 11 oraz 3301 29 31), mydło i detergenty (produkty 3401 oraz 3402), a także matrace piankowe (produkt 9404 29 90).

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 26 lutego 2014 r.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2004/162/WE z dnia 10 lutego 2004 r. dotycząca systemu opłat za dokowanie we francuskich departamentach zamorskich i przedłużająca okres ważności decyzji 89/688/EWG (Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 64).

⁽³⁾ Decyzja Rady Europejskiej 2012/419/UE z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie zmiany statusu Majotty względem Unii Europejskiej (Dz.U. L 204 z 31.7.2012, s. 131).

⁽⁴⁾ Zgodnie z Nomenklaturą scaloną wspólnej taryfy celnej.

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/162/WE. 0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 90, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90.”;
- (9) Ze względu na pilną potrzebę umożliwienia Majotcie, jako nowemu regionowi najbardziej oddalonemu, korzystania z odstępstwa, wprowadzonego niniejszą decyzją jak najwcześniej, należy zastosować wyjątek od okresu ośmiu tygodni przewidzianego w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFEU.
- (10) Z uwagi na fakt, że Majotta stała się regionem najbardziej oddalonym w dniu 1 stycznia 2014 r., oraz w celu uniknięcia jakiegokolwiek braku pewności prawa, niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2004/162/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Na zasadzie odstępstwa od art. 28, 30 i 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), niniejszym upoważnia się władze francuskie do stosowania do dnia 1 lipca 2014 r. zwolnień lub obniżek podatku od dokonywania w stosunku do wymienionych w załączniku produktów, które wytwarzane są lokalnie w Gwadelupie, Gujanie, Martynice, Majotcie i Reunionie jako regionach najbardziej oddalonych w rozumieniu art. 349 TFUE.”;

- 2) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

- a) w części A dodaje się punkt w brzmieniu:

„5. Majotta jako region najbardziej oddalony

- b) w części B dodaje się punkt w brzmieniu:

„5. Majotta jako region najbardziej oddalony

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7301, 7312, 7314, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38.”;

- c) w części C dodaje się punkt w brzmieniu:

„5. Majotta jako region najbardziej oddalony

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2014 r.

W imieniu Rady
G. STOURNARAS
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Zawiadomienie dotyczące wejścia w życie Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych

Protokół zmieniający Porozumienie w sprawie zamówień rządowych ⁽¹⁾ wejdzie w życie dnia 6 kwietnia 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 2.

DECYZJA RADY

z dnia 18 listopada 2013 r.

dotycząca zawarcia Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Jordąńskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Jordąńskim Królestwem Haszymidzkim dotyczącej ogólnych zasad udziału Jordąńskiego Królestwa Haszymidzkiego w programach unijnych

(2014/163/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) oraz art. 218 ust. 8 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Protokół do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Jordąńskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Jordąńskim Królestwem Haszymidzkim dotyczącej ogólnych zasad udziału Jordąńskiego Królestwa Haszymidzkiego w programach unijnych (zwany dalej „Protokołem”) został podpisany w imieniu Unii w dniu 19 grudnia 2012 r.

(2) Protokół powinien zostać zatwierdzony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Protokół do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Jordąńskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Jordąńskim Królestwem Haszymidzkim dotyczącej ogólnych zasad udziału Jordąńskiego Królestwa Haszymidzkiego w programach unijnych (zwany dalej „Protokołem”) ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje, w imieniu Unii, notyfikacji przewidzianej w art. 10 Protokołu ⁽²⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2013 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Protokół został opublikowany w Dz.U. L 117 z 27.4.2013, s. 2, wraz z decyzją o jego podpisaniu.

⁽²⁾ Data wejścia w życie protokołu zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

DECYZJA RADY

z dnia 11 lutego 2014 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej

(2014/164/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Części Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (zwanego dalej „protokołem”), które są objęte kompetencjami Unii, zostały w imieniu Unii wynegocjowane przez Komisję za zgodą Rady.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady 2001/748/WE⁽¹⁾ protokół podpisano w dniu 16 stycznia 2002 r., z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie.
- (3) Zawarcie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej⁽²⁾, które zgodnie z jej art. 37 ust. 2 jest warunkiem przystąpienia Unii do protokołu, zostało zatwierdzone w imieniu Unii decyzją Rady 2004/579/WE⁽³⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2001/748/WE z dnia 16 października 2001 r. dotycząca podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu Narodów Zjednoczonych w sprawie nielegalnej produkcji i handlu bronią palną, jej częściami, elementami i amunicją, załączonego do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 280 z 24.10.2001, s. 5).

⁽²⁾ Tekst Konwencji zawarty jest w załączniku I do decyzji 2004/579/WE (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 69).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2004/579/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 69).

- (4) Protokół przewiduje środki wchodzące w zakres wspólnej polityki handlowej Unii. Przyjęto kilka aktów prawnych Unii w celu ułatwienia transferów broni konwencjonalnej i eliminowania barier dla takich transferów w ramach rynku wewnętrznego lub w celu uregulowania wywozu broni do państw trzecich.

- (5) Prawnie wiążący instrument dotyczący najwyższych możliwych wspólnych standardów międzynarodowych w zakresie transferu i kontroli broni dotyczy kwestii wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji Unii, ponieważ kwestie te mieszczą się w ramach wspólnej polityki handlowej albo ponieważ Unia przyjęła wspólne zasady, na które może wpłynąć zawarcie protokołu lub których zakres może zostać zmieniony w wyniku zawarcia protokołu.

- (6) W zakresie, w jakim postanowienia protokołu wchodzą w zakres kompetencji przyznanych Unii, protokół należy zatwierdzić w imieniu Unii.

- (7) Zgodnie z art. 17 ust. 3 protokołu, składając akt zatwierdzenia, Unia musi złożyć także deklarację co do zakresu kompetencji Unii w kwestiach regulowanych protokołem.

- (8) Kontrolę nabywania i posiadania broni palnej w Unii oraz formalności związane z obrotem bronią palną w obrębie państw członkowskich uregulowano w dyrektywie Rady 91/477/EWG⁽⁴⁾.

- (9) Zasady i procedury stosowane w odniesieniu do wewnątrzunijnego transferu produktów związanych z obronnością uregulowano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE⁽⁵⁾,

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Protokół przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej.

Tekst protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby upoważnione do złożenia w imieniu Unii aktu zatwierdzenia i deklaracji dotyczącej kompetencji, o których mowa w art. 17 ust. 3 protokołu, w celu wyrażenia zgody Unii na związanie się protokołem ⁽¹⁾.

Tekst deklaracji dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lutego 2014 r.

W imieniu Rady
E. VENIZELOS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie protokołu zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

DEKLARACJA

w sprawie kompetencji Unii Europejskiej w odniesieniu do kwestii regulowanych Protokołem przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającym Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej

Art. 17 ust. 3 Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją stanowi, że akt ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia protokołu przez regionalną organizację integracji gospodarczej zawiera deklarację określającą te zagadnienia regulowane protokołem, co do których państwa członkowskie tej organizacji będące stronami protokołu przekazały kompetencje na rzecz tej organizacji.

Unia Europejska ma wyłączne kompetencje w zakresie polityki handlowej. Unia posiada też kompetencje dzielone w zakresie reguł dotyczących urzeczywistniania rynku wewnętrznego oraz wyłączne kompetencje w zakresie postanowień protokołu, które mogą mieć wpływ na wspólne zasady przyjęte przez Unię lub zmieniać ich zakres. Unia przyjęła zasady dotyczące w szczególności zwalczania nielegalnego wytwarzania broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji oraz zwalczania nielegalnego obrotu takimi towarami; zasady te określają standardy i procedury w zakresie polityki handlowej państw członkowskich dotyczące w szczególności prowadzenia rejestrów, znakowania broni palnej, pozbawiania broni palnej cech użytkowych, wymogów dotyczących systemów wydawania zezwoleń lub zgody na wywóz, przywóz i tranzyt, wzmocnienia kontroli w punktach wywozu, a także pośrednictwa.

Protokół przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją ma zastosowanie – zgodnie z kompetencjami przekazanymi Unii – do terytoriów, na których ma zastosowanie Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na warunkach ustalonych w tym traktacie.

Zakres i sposób wykonywania przez Unię takich kompetencji podlega z natury rzeczy ciągłym zmianom; Unia będzie zatem w miarę potrzeb uzupełniać lub zmieniać niniejszą deklarację zgodnie z art. 17 ust. 3 protokołu.

PROTOCOL

against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

AWARE of the urgent need to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, owing to the harmful effects of those activities on the security of each State, region and the world as a whole, endangering the well-being of peoples, their social and economic development and their right to live in peace,

CONVINCED, therefore, of the necessity for all States to take all appropriate measures to this end, including international cooperation and other measures at the regional and global levels,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organized crime and of discussing the elaboration of, inter alia, an international instrument combating the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition,

BEARING IN MIND the principle of equal rights and self-determination of peoples, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Cooperation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime with an international instrument against the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition will be useful in preventing and combating those crimes,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. It shall be interpreted together with the Convention.
2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.
3. The offences established in accordance with Article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purpose of this Protocol is to promote, facilitate and strengthen cooperation among States Parties in order to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'Firearm' shall mean any portable barrelled weapon that expels, is designed to expel or may be readily converted to expel a shot, bullet or projectile by the action of an explosive, excluding antique firearms or their replicas. Antique firearms and their replicas shall be defined in accordance with domestic law. In no case, however, shall antique firearms include firearms manufactured after 1899;
- (b) 'Parts and components' shall mean any element or replacement element specifically designed for a firearm and essential to its operation, including a barrel, frame or receiver, slide or cylinder, bolt or breech block, and any device designed or adapted to diminish the sound caused by firing a firearm;
- (c) 'Ammunition' shall mean the complete round or its components, including cartridge cases, primers, propellant powder, bullets or projectiles, that are used in a firearm, provided that those components are themselves subject to authorization in the respective State Party;

(d) 'Illicit manufacturing' shall mean the manufacturing or assembly of firearms, their parts and components or ammunition:

(i) From parts and components illicitly trafficked;

(ii) Without a licence or authorization from a competent authority of the State Party where the manufacture or assembly takes place; or

(iii) Without marking the firearms at the time of manufacture, in accordance with Article 8 of this Protocol;

Licensing or authorization of the manufacture of parts and components shall be in accordance with domestic law;

(e) 'Illicit trafficking' shall mean the import, export, acquisition, sale, delivery, movement or transfer of firearms, their parts and components and ammunition from or across the territory of one State Party to that of another State Party if any one of the States Parties concerned does not authorize it in accordance with the terms of this Protocol or if the firearms are not marked in accordance with Article 8 of this Protocol;

(f) 'Tracing' shall mean the systematic tracking of firearms and, where possible, their parts and components and ammunition from manufacturer to purchaser for the purpose of assisting the competent authorities of States Parties in detecting, investigating and analysing illicit manufacturing and illicit trafficking.

Article 4

Scope of application

1. This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention of illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to the investigation and prosecution of offences established in accordance with Article 5 of this Protocol where those offences are transnational in nature and involve an organized criminal group.

2. This Protocol shall not apply to state-to-state transactions or to state transfers in cases where the application of the Protocol would prejudice the right of a State Party to take action in the interest of national security consistent with the Charter of the United Nations.

Article 5

Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct, when committed intentionally:

(a) Illicit manufacturing of firearms, their parts and components and ammunition;

(b) Illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;

(c) Falsifying or illicitly obliterating, removing or altering the marking(s) on firearms required by Article 8 of this Protocol.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit or participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

Article 6

Confiscation, seizure and disposal

1. Without prejudice to Article 12 of the Convention, States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of firearms, their parts and components and ammunition that have been illicitly manufactured or trafficked.

2. States Parties shall adopt, within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to prevent illicitly manufactured and trafficked firearms, parts and components and ammunition from falling into the hands of unauthorized persons by seizing and destroying such firearms, their parts and components and ammunition unless other disposal has been officially authorized, provided that the firearms have been marked and the methods of disposal of those firearms and ammunition have been recorded.

II. PREVENTION

Article 7

Record-keeping

Each State Party shall ensure the maintenance, for not less than ten years, of information in relation to firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition that is necessary to trace and identify those firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition which are illicitly manufactured or trafficked and to prevent and detect such activities. Such information shall include:

- (a) The appropriate markings required by Article 8 of this Protocol;
- (b) In cases involving international transactions in firearms, their parts and components and ammunition, the issuance and expiration dates of the appropriate licences or authorizations, the country of export, the country of import, the transit countries, where appropriate, and the final recipient and the description and quantity of the articles.

Article 8

Marking of firearms

1. For the purpose of identifying and tracing each firearm, States Parties shall:
- (a) At the time of manufacture of each firearm, either require unique marking providing the name of the manufacturer, the country or place of manufacture and the serial number, or maintain any alternative unique user-friendly marking with simple geometric symbols in combination with a numeric and/or alphanumeric code, permitting ready identification by all States of the country of manufacture;
- (b) Require appropriate simple marking on each imported firearm, permitting identification of the country of import and, where possible, the year of import and enabling the competent authorities of that country to trace the firearm, and a unique marking, if the firearm does not bear such a marking. The requirements of this subparagraph need not be applied to temporary imports of firearms for verifiable lawful purposes;
- (c) Ensure, at the time of transfer of a firearm from government stocks to permanent civilian use, the appropriate unique marking permitting identification by all States Parties of the transferring country.
2. States Parties shall encourage the firearms manufacturing industry to develop measures against the removal or alteration of markings.

Article 9

Deactivation of firearms

A State Party that does not recognize a deactivated firearm as a firearm in accordance with its domestic law shall take the necessary measures, including the establishment of specific offences if appropriate, to prevent the illicit reactivation of deactivated firearms, consistent with the following general principles of deactivation:

- (a) All essential parts of a deactivated firearm are to be rendered permanently inoperable and incapable of removal, replacement or modification in a manner that would permit the firearm to be reactivated in any way;

- (b) Arrangements are to be made for deactivation measures to be verified, where appropriate, by a competent authority to ensure that the modifications made to a firearm render it permanently inoperable;
- (c) Verification by a competent authority is to include a certificate or record attesting to the deactivation of the firearm or a clearly visible mark to that effect stamped on the firearm.

Article 10

General requirements for export, import and transit licensing or authorization systems

1. Each State Party shall establish or maintain an effective system of export and import licensing or authorization, as well as of measures on international transit, for the transfer of firearms, their parts and components and ammunition.
2. Before issuing export licences or authorizations for shipments of firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall verify:
- (a) That the importing States have issued import licences or authorizations; and
- (b) That, without prejudice to bilateral or multilateral agreements or arrangements favouring landlocked States, the transit States have, at a minimum, given notice in writing, prior to shipment, that they have no objection to the transit.
3. The export and import licence or authorization and accompanying documentation together shall contain information that, at a minimum, shall include the place and the date of issuance, the date of expiration, the country of export, the country of import, the final recipient, a description and the quantity of the firearms, their parts and components and ammunition and, whenever there is transit, the countries of transit. The information contained in the import licence must be provided in advance to the transit States.
4. The importing State Party shall, upon request, inform the exporting State Party of the receipt of the dispatched shipment of firearms, their parts and components or ammunition.
5. Each State Party shall, within available means, take such measures as may be necessary to ensure that licensing or authorization procedures are secure and that the authenticity of licensing or authorization documents can be verified or validated.
6. States Parties may adopt simplified procedures for the temporary import and export and the transit of firearms, their parts and components and ammunition for verifiable lawful purposes such as hunting, sport shooting, evaluation, exhibitions or repairs.

*Article 11***Security and preventive measures**

In an effort to detect, prevent and eliminate the theft, loss or diversion of, as well as the illicit manufacturing of and trafficking in, firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall take appropriate measures:

- (a) To require the security of firearms, their parts and components and ammunition at the time of manufacture, import, export and transit through its territory; and
- (b) To increase the effectiveness of import, export and transit controls, including, where appropriate, border controls, and of police and customs transborder cooperation.

*Article 12***Information**

1. Without prejudice to Articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant case-specific information on matters such as authorized producers, dealers, importers, exporters and, whenever possible, carriers of firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to Articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) Organized criminal groups known to take part or suspected of taking part in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;
- (b) The means of concealment used in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and ways of detecting them;
- (c) Methods and means, points of dispatch and destination and routes customarily used by organized criminal groups engaged in illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition; and
- (d) Legislative experiences and practices and measures to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

3. States Parties shall provide to or share with each other, as appropriate, relevant scientific and technological information useful to law enforcement authorities in order to enhance each other's abilities to prevent, detect and investigate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to prosecute the persons involved in those illicit activities.

4. States Parties shall cooperate in the tracing of firearms, their parts and components and ammunition that may have

been illicitly manufactured or trafficked. Such cooperation shall include the provision of prompt responses to requests for assistance in tracing such firearms, their parts and components and ammunition, within available means.

5. Subject to the basic concepts of its legal system or any international agreements, each State Party shall guarantee the confidentiality of and comply with any restrictions on the use of information that it receives from another State Party pursuant to this article, including proprietary information pertaining to commercial transactions, if requested to do so by the State Party providing the information. If such confidentiality cannot be maintained, the State Party that provided the information shall be notified prior to its disclosure.

*Article 13***Cooperation**

1. States Parties shall cooperate at the bilateral, regional and international levels to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to Article 18, paragraph 13, of the Convention, each State Party shall identify a national body or a single point of contact to act as liaison between it and other States Parties on matters relating to this Protocol.

3. States Parties shall seek the support and cooperation of manufacturers, dealers, importers, exporters, brokers and commercial carriers of firearms, their parts and components and ammunition to prevent and detect the illicit activities referred to in paragraph 1 of this article.

*Article 14***Training and technical assistance**

States Parties shall cooperate with each other and with relevant international organizations, as appropriate, so that States Parties may receive, upon request, the training and technical assistance necessary to enhance their ability to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, including technical, financial and material assistance in those matters identified in Articles 29 and 30 of the Convention.

*Article 15***Brokers and brokering**

1. With a view to preventing and combating illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, States Parties that have not yet done so shall consider establishing a system for regulating the activities of those who engage in brokering. Such a system could include one or more measures such as:

- (a) Requiring registration of brokers operating within their territory;
- (b) Requiring licensing or authorization of brokering; or

(c) Requiring disclosure on import and export licences or authorizations, or accompanying documents, of the names and locations of brokers involved in the transaction.

2. States Parties that have established a system of authorization regarding brokering as set forth in paragraph 1 of this article are encouraged to include information on brokers and brokering in their exchanges of information under Article 12 of this Protocol and to retain records regarding brokers and brokering in accordance with Article 7 of this Protocol.

III. FINAL PROVISIONS

Article 16

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature at United Nations Headquarters in New York from the thirtieth day after its adoption by the General Assembly until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval

shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 18

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 19

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 20

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 21

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PROTOCOLO

contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, que complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional

PREÁMBULO

LOS ESTADOS PARTE EN EL PRESENTE PROTOCOLO,

CONSCIENTES de la urgente necesidad de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a causa de los efectos perjudiciales de estas actividades para la seguridad de cada Estado y región y del mundo en general, que ponen en peligro el bienestar de los pueblos, su desarrollo económico y social y su derecho a vivir en paz,

CONVENCIDOS, por tanto, de la necesidad de que los Estados adopten todas las medidas apropiadas a tal fin, incluidas medidas de cooperación internacional y de otra índole en los planos regional y mundial.

RECORDANDO la resolución 53/111 de la Asamblea General, de 9 de diciembre de 1998, en la que la Asamblea decidió establecer un comité especial intergubernamental de composición abierta con la finalidad de elaborar una convención internacional amplia contra la delincuencia organizada transnacional y de examinar la posibilidad de elaborar, entre otras cosas, un instrumento internacional contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones,

TENIENDO PRESENTES los principios de igualdad de derechos y de libre determinación de los pueblos, consagrados en la Carta de las Naciones Unidas y en la Declaración sobre los principios de Derecho internacional referentes a las relaciones de amistad y a la cooperación entre los Estados de conformidad con la Carta de las Naciones Unidas,

CONVENCIDOS de que complementar la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional con un instrumento internacional contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, será de utilidad para prevenir y combatir esos delitos,

HAN ACORDADO LO SIGUIENTE:

I. DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1

Relación con la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional

1. El presente Protocolo complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional y se interpretará juntamente con la Convención.
2. Las disposiciones de la Convención se aplicarán *mutatis mutandis* al presente Protocolo, a menos que en él se disponga otra cosa.
3. Los delitos tipificados con arreglo al artículo 5 del presente Protocolo se considerarán delito tipificados con arreglo a la Convención.

Artículo 2

Finalidad

La finalidad del presente Protocolo es promover, facilitar y reforzar la cooperación entre los Estados Parte con el propósito de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

Artículo 3

Definiciones

Para los fines del presente Protocolo:

- a) por «arma de fuego» se entenderá toda arma portátil que tenga cañón y que lance, esté concebida para lanzar o pueda transformarse fácilmente para lanzar un balín, una bala o un proyectil por la acción de un explosivo, excluidas las armas de fuego antiguas o sus réplicas. Las armas de fuego antiguas y sus réplicas se definirán de conformidad con el Derecho interno. En ningún caso, sin embargo, podrán incluir armas de fuego fabricadas después de 1899;
- b) por «piezas y componentes» se entenderá todo elemento o elemento de repuesto específicamente concebido para un arma de fuego e indispensables para su funcionamiento, incluidos el cañón, la caja o el cajón, el cerrojo o el tambor, el cierre o el bloqueo del cierre y todo dispositivo concebido o adaptado para disminuir el sonido causado por un arma de fuego;
- c) por «municiones» se entenderá el cartucho completo o sus componentes, entre ellos las vainas, los cebos, la carga propulsora, las balas o proyectiles utilizados en las armas de fuego, siempre que estos componentes estén de por sí sujetos a autorización en el respectivo Estado Parte;

d) por «fabricación ilícita» se entenderá la fabricación o el montaje de armas de fuego, sus piezas y componentes o municiones:

- i) a partir de piezas y componente que hayan sido objeto de tráfico ilícito,
- ii) sin licencia o autorización de una autoridad competente del Estado Parte en que se realice la fabricación o el montaje, o
- iii) sin marcar las armas de fuego en el momento de su fabricación, de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo.

La concesión de licencia o autorización respecto de la fabricación de piezas y componentes se hará de conformidad con el Derecho interno;

e) por «tráfico ilícito» se entenderá la importación, exportación, adquisición, venta, entrega, traslado o transferencia de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones desde o a través del territorio de un Estado Parte al de otro Estado Parte si cualquiera de los Estados Parte interesados no lo autoriza conforme a lo dispuesto en el presente Protocolo o si las armas de fuego no han sido marcadas conforme a lo dispuesto en el artículo 8 del presente Protocolo;

f) por «localización» se entenderá el rastreo sistemático de las armas de fuego y, de ser posible, de sus piezas y componentes y municiones, desde el fabricante al comprador, con el fin de ayudar a las autoridades componentes de los Estados Parte a detectar, investigar y analizar la fabricación y el tráfico ilícitos.

Artículo 4

Ámbito de aplicación

1. A menos que contenga una disposición en contrario, el presente Protocolo se aplicará a la prevención de la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones y a la investigación y el enjuiciamiento de los delitos tipificados con arreglo al artículo 5 del presente Protocolo cuando esos delitos sean de carácter transnacional y entrañen la participación de un grupo delictivo organizado.

2. El presente Protocolo no se aplicará a las transacciones entre Estados ni a las transferencias estatales cuando la aplicación del Protocolo pudiera perjudicar el derecho de un Estado Parte a adoptar medidas en aras de la seguridad nacional y en consonancia con la carta de las Naciones Unidas.

Artículo 5

Penalización

1. Cada Estado Parte adoptará las medidas legislativas o de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito las siguientes conductas. Cuando se cometan intencionalmente:

- a) la fabricación ilícita de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- b) el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- c) la falsificación o la obliteración, supresión o alteración ilícitas de la(s) marca(s) de un arma de fuego requeridas de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo.

2. Cada Estado Parte adoptará, asimismo, las medidas legislativas y de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito las siguientes conductas:

- a) con sujeción a los conceptos básicos de su ordenamiento jurídico, la tentativa de comisión de un delito tipificado con arreglo al apartado 1 del presente artículo o la participación de él como cómplice, y
- b) la organización, dirección, ayuda, incitación, facilitación o asesoramiento para la comisión de delito tipificado con arreglo al apartado 1 del presente artículo.

Artículo 6

Decomiso, incautación y disposición

1. A reserva de lo dispuesto en el artículo 12 de la Convención, los Estados Parte adoptarán, en la mayor medida posible de conformidad con su ordenamiento jurídico interno, las medidas que sean necesarias para permitir el decomiso de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos.

2. Los Estados Parte adoptarán, de conformidad con su ordenamiento jurídico interno, las medidas necesarias para impedir que las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos caigan en manos de personas no autorizadas, en particular mediante la incautación y destrucción de esas armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a menos que se haya autorizado oficialmente otra forma de disposición, siempre y cuando se hayan marcado las armas de fuego y se hayan registrado los métodos para la disposición de esas armas de fuego y municiones.

II. PREVENCIÓN

Artículo 7

Registros

Cada Estado Parte garantizará el mantenimiento, por un período no inferior a diez años, de la información relativa a las armas de fuego y, cuando sea apropiado y factible, de la información relativa a sus piezas y componentes y municiones que sea necesaria para localizar e identificar las armas de fuego y, cuando sea apropiado y factible, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos, así como para evitar y detectar esas actividades. Esa información incluirá:

- a) las marcas pertinentes requeridas de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo;
- b) en los casos que entrañen transacciones internacionales con armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, las fechas de emisión y expiración de las licencias o autorizaciones correspondientes, el país de importación, los países de tránsito, cuando proceda, y el receptor final, así como la descripción y la cantidad de los artículos.

Artículo 8

Marcación de las armas de fuego

1. A los efectos de identificar y localizar cada arma de fuego, los Estados Parte:

- a) en el momento de la fabricación de cada arma de fuego exigirán que esta sea marcada con una marca distintiva que indique el nombre del fabricante, el país o lugar de fabricación y el número de serie, o mantendrán cualquier otra marca distintiva y fácil de emplear que ostente símbolos geométricos sencillos, junto con un código numérico y/o alfanumérico, y que permita a todos los Estados Parte identificar sin dificultad el país de fabricación;
- b) exigirán que se aplique a toda arma de fuego importada una marca sencilla y apropiada que permita identificar el país de importación y, de ser posible, el año de esta, y permita, asimismo, a las autoridades competentes de ese país localizar el arma de fuego, así como una marca distintiva, si el arma de fuego no la lleva. Los requisitos del presente apartado no tendrán que aplicarse a la importación temporal de armas de fuego con fines lícitos verificables;
- c) velarán por que, en el momento en que se transfiera un arma de fuego de las existencias estatales a la utilización civil con carácter permanente, se aplique a dicha arma distintiva apropiada que permita a todos los Estados Parte identificar el país que realiza la transferencia.

2. Los Estados Parte alentarán a la industria de fabricación de armas de fuego a formular medidas contra la supresión o la alteración de las marcas.

Artículo 9

Desactivación de las armas de fuego

Todo Estado Parte que, de conformidad con su Derecho interno, no reconozca como arma de fuego un arma desactivada adoptará las medidas que sean necesarias, incluida la tipificación de delitos específicos, si procede, a fin de prevenir la reactivación ilícita de las armas de fuego desactivadas, en consonancia con los siguientes principios generales de desactivación:

- a) todas las piezas esenciales de un arma desactivadas se tornarán permanentemente inservibles y no susceptibles de ser retiradas, sustituidas o modificadas de cualquier forma que pueda permitir su reactivación;

- b) se adoptarán disposiciones para que una autoridad competente verifique, cuando proceda, las medidas de desactivación, a fin de garantizar que las modificaciones aportadas al arma de fuego la inutilizan permanentemente;
- c) la verificación por una autoridad competente comprenderá la expedición de un certificado o la anotación en un registro en que se haga constar la desactivación del arma de fuego o la inclusión de una marca a esos efectos claramente visible en el arma de fuego.

Artículo 10

Requisitos generales para sistemas de licencias o autorizaciones de exportación, importación y tránsito

1. Cada Estado Parte establecerá o mantendrá un sistema eficaz de licencias o autorizaciones de exportación e importación, así como de medidas aplicables al tránsito internacional, para la transferencia de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Antes de emitir licencias o autorizaciones de exportación para la expedición de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, cada Estado Parte se asegurará de que:

- a) los Estados importadores hayan emitido las correspondientes licencias o autorizaciones, y
- b) los Estados de tránsito hayan al menos comunicado por escrito, con anterioridad a la expedición, que no se oponen al tránsito, sin perjuicio de los acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales destinados a favorecer a los Estados sin litoral.

3. La licencia o autorización de exportación e importación y la documentación que la acompañe contendrán conjuntamente información que, como mínimo, comprenda el lugar y la fecha de expiración, el país de exportación, el país de importación, el destino final, una descripción y la cantidad de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones y, cuando haya tránsito, los países de tránsito. La información contenida en la licencia de importación deberá facilitarse a los Estados de tránsito con antelación.

4. El Estado Parte importador notificará al Estado Parte exportador, previa solicitud, la recepción de las remesas de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que le hayan sido enviadas.

5. Cada Estado Parte adoptará, dentro de sus posibilidades, las medidas necesarias para garantizar que los procedimientos de licencia o autorización sean seguros y que la autenticidad de los documentos de licencia o autorización pueda ser verificada o validada.

6. Los Estados Parte podrán adoptar procedimientos simplificados para la importación y exportación temporales y para el tránsito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones para fines lícitos verificables, tales como cacerías, prácticas de tiro deportivo, pruebas, exposiciones o reparaciones.

Artículo 11

Medidas de seguridad y prevención

A fin de detectar, prevenir y eliminar el robo, la pérdida o la desviación, así como la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, cada Estado Parte adoptará medidas apropiadas para:

- a) exigir que se garantice la seguridad de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones en el curso de su fabricación, su importación y exportación y su tránsito a través de su territorio, y
- b) aumentar la eficacia de los controles de importación, exportación y tránsito, incluidos, cuando proceda, los controles fronterizos, así como de la cooperación transfronteriza entre los servicios policiales y aduaneros.

Artículo 12

Información

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28 de la Convención, los Estados Parte intercambiarán, de conformidad con sus respectivos ordenamientos jurídicos y administrativos internos, información pertinente para cada caso específico sobre cuestiones como los fabricantes, agentes comerciales, importadores y exportadores y, de ser posible, transportista autorizados de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28 de la Convención, los Estados Parte intercambiarán, de conformidad con sus respectivos ordenamientos jurídicos y administrativos internos, información pertinente sobre cuestiones como:

- a) los grupos delictivos organizados, efectiva o presuntamente involucrados en la fabricación o el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- b) los medios de ocultación utilizados en la fabricación o el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, así como las formas de detectarlos;
- c) los métodos y medios, los lugares de expedición y de destino y las rutas que habitualmente utilizan los grupos delictivos organizados que participan en el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, y
- d) experiencias de carácter legislativo, así como prácticas y medidas conexas, para prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

3. Los Estados Parte se facilitarán, según proceda, toda información científica y tecnológica pertinente que sea de utilidad para las autoridades encargadas de hacer cumplir la ley, a fin de reforzar mutuamente su capacidad de prevenir, detectar e investigar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, y de enjuiciar a las personas involucradas en esas actividades ilícitas.

4. Los Estados Parte cooperarán en la localización de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que puedan haber sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos. Esa cooperación incluirá la respuesta rápida de los Estados Parte a

toda solicitud de asistencia para localizar esas armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, dentro de los medios disponibles.

5. Con sujeción a los conceptos básicos de su ordenamiento jurídico o a cualesquiera acuerdos internacionales, cada Estado Parte garantizará la confidencialidad y acatará las restricciones impuestas a la utilización de toda información que reciba de otro Estado Parte de conformidad con el presente artículo, incluida información de dominio privado sobre transacciones comerciales, cuando así lo solicite el Estado Parte que facilita la información. Si no es posible mantener la confidencialidad, antes de revelar la información se dará cuenta de ello al Estado Parte que la facilitó.

Artículo 13

Cooperación

1. Los Estados Parte cooperarán en los planos bilateral, regional e internacional a fin de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 13 del artículo 18 de la Convención, cada Estado Parte designará un órgano nacional o un punto de contacto central encargado de mantener el enlace con los demás Estados Parte en toda cuestión relativa al presente Protocolo.

3. Los Estados Parte procurarán obtener el apoyo y la cooperación de los fabricantes, agentes comerciales, importadores, exportadores, corredores y transportistas comerciales de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a fin de prevenir y detectar las actividades ilícitas mencionadas en el apartado 1 del presente artículo.

Artículo 14

Capacitación y asistencia técnica

Los Estados Parte cooperarán entre sí y con las organizaciones internacionales pertinentes, según proceda, a fin de que los Estados Parte que lo soliciten reciban la formación y asistencia técnica requeridas para reforzar su capacidad de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, incluida la asistencia técnica, financiera y material que proceda en las cuestiones enunciadas en los artículos 29 y 30 de la Convención.

Artículo 15

Corredores y corretaje

1. Con miras a prevenir y combatir la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, con sus piezas y componentes y municiones, los Estados Parte que aún no lo hayan hecho considerarán la posibilidad de establecer un sistema de reglamentación de las actividades de las personas dedicadas al corretaje. Ese sistema podría incluir una o varias de las siguientes medidas:

- a) exigir la inscripción en un registro de los corredores que actúen en su territorio;
- b) exigir una licencia o autorización para el ejercicio del corretaje, o

c) exigir que en las licencias o autorizaciones de importación y de exportación, o en la documentación adjunta a la mercancía, se consigne el nombre y la ubicación de los corredores que intervengan en la transacción.

2. Se alienta a los Estados Parte que hayan establecido un sistema de autorización de las operaciones de corretaje como el descrito en el apartado 1 del presente artículo a que incluyan datos sobre los corredores y las operaciones de corretaje en sus intercambios de información efectuados con arreglo al artículo 12 del presente Protocolo y a lo previsto en el artículo 7 del presente Protocolo.

III. DISPOSICIONES FINALES

Artículo 16

Solución de controversias

1. Los Estados Parte procurarán solucionar toda controversia relacionada con la interpretación o aplicación del presente Protocolo mediante la negociación.

2. Toda controversia entre dos o más Estados Parte acerca de la interpretación o aplicación del presente Protocolo que no pueda resolverse mediante la negociación dentro de un plazo razonable deberá, a solicitud de uno de esos Estados Parte, someterse a arbitraje. Si, seis meses después de la fecha de la solicitud de arbitraje, esos Estados Parte no ha podido ponerse de acuerdo sobre la organización del arbitraje, cualquiera de esas Partes podrá remitir la controversia a la Corte Internacional de Justicia mediante solicitud conforme al Estatuto de la Corte.

3. Cada Estado Parte podrá, en el momento de la firma, ratificación, aceptación o aprobación del presente Protocolo o de la adhesión a él, declarar que no se considera vinculado por el apartado 2 del presente artículo. Los demás Estados Parte no quedarán vinculados por el apartado 2 del presente artículo respecto de todo Estado Parte que haya hecho esa reserva.

4. El Estado Parte que haya hecho una reserva de conformidad con el apartado 3 del presente artículo podrá en cualquier momento retirar esa reserva notificándola al Secretario General de las Naciones Unidas.

Artículo 17

Firma, ratificación, aceptación, aprobación y adhesión

1. El presente Protocolo estará abierto a la firma de todos los Estados en la sede de las Naciones Unidas en Nueva York desde el trigésimo día de su aprobación por la Asamblea General hasta el 12 de diciembre de 2002.

2. El Presente Protocolo también estará abierto a la firma de las organizaciones regionales de integración económica, siempre que al menos uno de los Estados miembros de tales organizaciones haya firmado el presente Protocolo de conformidad con lo dispuesto en el apartado 1 del presente artículo.

3. El presente Protocolo estará sujeto a ratificación, aceptación o aprobación. Los instrumentos de ratificación, aceptación

o aprobación se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. Las organizaciones regionales de integración económica podrán depositar su instrumento de ratificación, aceptación o aprobación si por lo menos uno de sus Estados miembros ha procedido de igual manera. En ese instrumento de ratificación, aceptación o aprobación, esas organizaciones declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por el presente Protocolo. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

4. El presente Protocolo estará abierto a la adhesión de todos los Estados u organizaciones regionales de integración económica que cuente por lo menos con un Estado miembro que sea Parte en el presente Protocolo. Los instrumentos de adhesión se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. En el momento de su adhesión, las organizaciones regionales de integración económica declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por el presente Protocolo. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

Artículo 18

Entrada en vigor

1. El presente Protocolo entrará en vigor el nonagésimo día después de la fecha en que se haya depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, a condición de que no entre en vigor antes de la entrada en vigor de la Convención. A los efectos del presente apartado, los instrumentos depositados por una organización regional de integración económica no se considerarán adicionales a los depositados por los Estados miembros de tal organización.

2. Para cada Estado u organización regional de integración económica que ratifique, acepte el presente Protocolo o se adhiera a él después de haberse depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, el presente Protocolo entrará en vigor el trigésimo día después de la fecha en que ese Estado u organización haya depositado el instrumento pertinente o en la fecha de su entrada en vigor con arreglo al apartado 1 del presente artículo, si esta es posterior.

Artículo 19

Enmienda

1. Cuando hayan transcurrido cinco años desde la entrada en vigor del presente Protocolo, los Estados Parte podrán proponer enmiendas por escrito al Secretario General de las Naciones Unidas, quien a continuación comunicará toda enmienda propuesta a los Estados Parte y a la Conferencia de las Partes en la Convención para que la examinen y decidan al respecto. Los Estados Parte en el presente Protocolo reunidos en la Conferencia de las Partes harán todo lo posible por lograr un consenso sobre cada enmienda. Si se han agotado todas las posibilidades de lograr un consenso y no se ha llegado a un acuerdo, la aprobación de la enmienda exigirá, en última instancia, una mayoría de dos tercios de los Estados Parte en el presente Protocolo presentes y votantes en la sesión de la Conferencia de las Partes.

2. Las organizaciones regionales de integración económica, en asuntos de su competencia, ejercerán su derecho de voto con arreglo al presente artículo con un número de votos igual al número de sus Estados miembros que sean Partes en el presente Protocolo. Dichas organizaciones no ejercerán su derecho a voto si sus Estados miembros ejercen el suyo y viceversa.

3. Toda enmienda aprobada de conformidad con el apartado 1 del presente artículo estará sujeta a ratificación, aceptación o aprobación por los Estados Parte.

4. Toda enmienda refrendada de conformidad con el apartado 1 del presente artículo entrará en vigor respecto de un Estado Parte noventa días después de la fecha en que este deposite en poder del Secretario General de las Naciones Unidas un instrumento de ratificación, aceptación o aprobación de esta enmienda.

5. Cuando una enmienda entre en vigor, será vinculante para los Estados Parte que hayan expresado su consentimiento al respecto. Los demás Estados Parte quedarán sujetos a las disposiciones del presente Protocolo, así como a cualquier otra enmienda anterior que hubiesen ratificado, aceptado o aprobado.

Artículo 20

Denuncia

1. Los Estados Parte podrán denunciar el presente Protocolo mediante notificación escrita al Secretario General de las Naciones Unidas. La denuncia surtirá efecto un año después de la fecha en que el Secretario General haya recibido la notificación.

2. Las organizaciones regionales de integración económica dejarán de ser Partes en el presente Protocolo cuando lo hayan denunciado todos sus Estados miembros.

Artículo 21

Depositario e idiomas

1. El Secretario General de las Naciones Unidas será el depositario del presente Protocolo.

2. El original del presente Protocolo, cuyos textos en árabe, chino, español, francés, inglés y ruso son igualmente auténticos, se depositará en poder del Secretario General de las Naciones Unidas.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios infrascritos, debidamente autorizados por sus respectivos Gobiernos, han firmado el presente Protocolo.

PROTOCOLE**contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, additionnel à la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée****PRÉAMBULE**

LES ÉTATS PARTIES AU PRÉSENT PROTOCOLE,

CONSCIENTS qu'il est urgent de prévenir, de combattre et d'éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, étant donné que ces activités sont préjudiciables à la sécurité de chaque État, de chaque région et du monde dans son ensemble, qu'elles constituent une menace pour le bien-être des peuples, pour leur promotion sociale et économique et pour leur droit à vivre en paix;

CONVAINCUS, par conséquent, qu'il est nécessaire que tous les États prennent toutes les mesures appropriées à cette fin, y compris des activités de coopération internationale et d'autres mesures aux niveaux régional et mondial;

RAPPELANT la résolution 53/111 de l'Assemblée générale du 9 décembre 1998, dans laquelle l'Assemblée a décidé de créer un comité intergouvernemental spécial à composition non limitée chargé d'élaborer une convention internationale générale contre la criminalité transnationale organisée et d'examiner s'il y avait lieu d'élaborer, notamment, un instrument international visant à lutter contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

AYANT À L'ESPRIT le principe de l'égalité de droits des peuples et de leur droit à disposer d'eux-mêmes, tel que consacré dans la charte des Nations unies et dans la déclaration relative aux principes du droit international touchant les relations amicales et la coopération entre les États conformément à la charte des Nations unies;

CONVAINCUS que le fait d'adopter à la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée un instrument international contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions aidera à prévenir et à combattre ce type de criminalité,

SONT CONVENUS DE CE QUI SUIT:

I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES*Article premier***Relation avec la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée**

1. Le présent protocole complète la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée. Il est interprété conjointement avec la convention.
2. Les dispositions de la convention s'appliquent mutatis mutandis au présent protocole, sauf disposition contraire dudit protocole.
3. Les infractions établies conformément à l'article 5 du présent protocole sont considérées comme des infractions établies conformément à la convention.

*Article 2***Objet**

Le présent protocole a pour objet de promouvoir, de faciliter et de renforcer la coopération entre les États parties en vue de prévenir, de combattre et d'éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

*Article 3***Terminologie**

Aux fins du présent protocole:

- a) l'expression «arme à feu» désigne toute arme à canon portative qui propulse des plombs, une balle ou un projectile par l'action d'un explosif, ou qui est conçue pour ce faire ou peut être aisément transformée à cette fin, à l'exclusion des armes à feu anciennes ou de leurs répliques. Les armes à feu anciennes et leurs répliques sont définies conformément au droit interne. Cependant, les armes à feu anciennes n'incluent en aucun cas les armes à feu fabriquées après 1899;
- b) l'expression «pièces et éléments» désigne tout élément ou élément de remplacement spécifiquement conçu pour une arme à feu et indispensable à son fonctionnement, notamment le canon, la carcasse ou la boîte de culasse, la glissière ou le barillet, la culasse mobile ou le bloc de culasse, ainsi que tout dispositif conçu ou adapté pour atténuer le bruit causé par un tir d'arme à feu;
- c) le terme «munitions» désigne l'ensemble de la cartouche ou ses éléments, y compris les étuis, les amorces, la poudre propulsive, les balles ou les projectiles, utilisés dans une arme à feu, sous réserve que lesdits éléments soient eux-mêmes soumis à autorisation dans l'État partie considéré;

d) l'expression «fabrication illicite» désigne la fabrication ou l'assemblage d'armes à feu, de leurs pièces et éléments ou de munitions:

- i) à partir de pièces et d'éléments ayant fait l'objet d'un trafic illicite;
- ii) sans licence ou autorisation d'une autorité compétente de l'État partie dans lequel la fabrication ou l'assemblage a lieu; ou
- iii) sans marquage des armes à feu au moment de leur fabrication conformément à l'article 8 du présent protocole.

Des licences ou autorisations de fabrication de pièces et d'éléments sont délivrées conformément au droit interne;

e) l'expression «trafic illicite» désigne l'importation, l'exportation, l'acquisition, la vente, la livraison, le transport ou le transfert d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions à partir du territoire d'un État partie ou à travers ce dernier vers le territoire d'un autre État partie si l'un des États parties concernés ne l'autorise pas conformément aux dispositions du présent protocole ou si les armes à feu ne sont pas marquées conformément à l'article 8 du présent protocole;

f) le terme «traçage» désigne le suivi systématique du parcours des armes à feu et, si possible, de leurs pièces, éléments et munitions depuis le fabricant jusqu'à l'acheteur en vue d'aider les autorités compétentes des États parties à déceler et analyser la fabrication et le trafic illicites et à mener des enquêtes.

Article 4

Champ d'application

1. Le présent protocole s'applique, sauf disposition contraire, à la prévention de la fabrication et du trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et aux enquêtes et poursuites relatives aux infractions établies conformément à l'article 5 dudit protocole, lorsque ces infractions sont de nature transnationale et qu'un groupe criminel organisé y est impliqué.

2. Le présent protocole ne s'applique pas aux transactions entre États ou aux transferts d'État dans les cas où son application porterait atteinte au droit d'un État partie de prendre, dans l'intérêt de la sécurité nationale, des mesures compatibles avec la charte des Nations unies.

Article 5

Incrimination

1. Chaque État partie adopte les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale lorsque les actes ont été commis intentionnellement:

a) à la fabrication illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

b) au trafic illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

c) à la falsification ou à l'effacement, à l'enlèvement ou à l'altération de façon illégale de la (des) marque(s) que doit porter une arme à feu en vertu de l'article 8 du présent protocole.

2. Chaque État partie adopte également les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale:

a) sous réserve des concepts fondamentaux de son système juridique, au fait de tenter de commettre une infraction établie conformément au paragraphe 1 du présent article ou de s'en rendre complice; et

b) au fait d'organiser, de diriger, de faciliter, d'encourager ou de favoriser au moyen d'une aide ou de conseils, la commission d'une infraction établie conformément au paragraphe 1 du présent article.

Article 6

Confiscation, saisie et disposition

1. Sans préjudice de l'article 12 de la convention, les États parties adoptent, dans toute la mesure possible dans le cadre de leurs systèmes juridiques nationaux, les mesures nécessaires pour permettre la confiscation des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions ayant fait l'objet d'une fabrication ou d'un trafic illicites.

2. Les États parties adoptent, dans le cadre de leurs systèmes juridiques nationaux, les mesures nécessaires pour empêcher que les armes à feu, leurs pièces, éléments et munitions ayant fait l'objet d'une fabrication et d'un trafic illicites ne tombent entre les mains de personnes non autorisées en saisissant et détruisant lesdites armes, leurs pièces, éléments et munitions sauf si une autre mesure de disposition a été officiellement autorisée, à condition que ces armes aient été marquées et que les méthodes de disposition desdites armes et des munitions aient été enregistrées.

II. PRÉVENTION

Article 7

Conservation des informations

Chaque État partie assure la conservation, pendant au moins dix ans, des informations sur les armes à feu et, lorsqu'il y a lieu et si possible, sur leurs pièces, éléments et munitions, qui sont nécessaires pour assurer le traçage et l'identification de celles de ces armes à feu et, lorsqu'il y a lieu et si possible, de leurs pièces, éléments et munitions qui font l'objet d'une fabrication ou d'un trafic illicites ainsi que pour prévenir et détecter ces activités. Ces informations sont les suivantes:

- a) les marques appropriées requises en vertu de l'article 8 du présent protocole;
 - b) dans le cas de transactions internationales portant sur des armes à feu, leurs pièces, éléments et munitions, les dates de délivrance et d'expiration des licences ou autorisations voulues, le pays d'exportation, le pays d'importation, les pays de transit, le cas échéant, et le destinataire final ainsi que la description et la quantité des articles.
- b) prendre des dispositions pour, s'il y a lieu, faire vérifier les mesures de neutralisation par une autorité compétente, afin de garantir que les modifications apportées à une arme à feu la rendent définitivement inutilisable;
 - c) prévoir dans le cadre de la vérification par l'autorité compétente la délivrance d'un certificat ou d'un document attestant la neutralisation de l'arme à feu, ou l'application à cet effet sur l'arme à feu d'une marque clairement visible.

Article 8

Marquage des armes à feu

1. Aux fins de l'identification et du traçage de chaque arme à feu, les États parties:
 - a) au moment de la fabrication de chaque arme à feu, soit exigent un marquage unique indiquant le nom du fabricant, le pays ou le lieu de fabrication et le numéro de série, soit conservent tout autre marquage unique et d'usage facile comportant des symboles géométriques simples combinés à un code numérique et/ou alphanumérique, permettant à tous les États d'identifier facilement le pays de fabrication;
 - b) exigent un marquage approprié simple sur chaque arme à feu importée, permettant d'identifier le pays importateur et, si possible, l'année d'importation et rendant possible le traçage de l'arme à feu par les autorités compétentes de ce pays, ainsi qu'une marque unique, si l'arme à feu ne porte pas une telle marque. Les conditions énoncées au présent alinéa n'ont pas à être appliquées aux importations temporaires d'armes à feu à des fins licites vérifiables;
 - c) assurent, au moment du transfert d'une arme à feu des stocks de l'État en vue d'un usage civil permanent, le marquage approprié unique permettant à tous les États parties d'identifier le pays de transfert.
2. Les États parties encouragent l'industrie des armes à feu à concevoir des mesures qui empêchent d'enlever ou d'altérer les marques.

Article 9

Neutralisation des armes à feu

Un État partie qui, dans son droit interne, ne considère pas une arme à feu neutralisée comme une arme à feu prend les mesures nécessaires, y compris l'établissement d'infractions spécifiques, s'il y a lieu, pour prévenir la réactivation illicite des armes à feu neutralisées, conformément aux principes généraux de neutralisation ci-après:

- a) rendre définitivement inutilisables et impossibles à enlever, remplacer ou modifier en vue d'une réactivation quelconque, toutes les parties essentielles d'une arme à feu neutralisée;

Article 10

Obligations générales concernant les systèmes de licences ou d'autorisations d'exportation, d'importation et de transit

1. Chaque État partie établit ou maintient un système efficace de licences ou d'autorisations d'exportation et d'importation, ainsi que de mesures sur le transit international, pour le transfert d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.
2. Avant de délivrer des licences ou autorisations d'exportation pour des envois d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, chaque État partie vérifie que:
 - a) les États importateurs ont délivré des licences ou autorisations d'importation; et
 - b) les États de transit ont au moins notifié par écrit, avant l'envoi, qu'ils ne s'opposent pas au transit, ceci sans préjudice des accords ou arrangements bilatéraux et multilatéraux en faveur des États sans littoral.
3. La licence ou l'autorisation d'exportation et d'importation et la documentation qui l'accompagne contiennent des informations qui, au minimum, incluent le lieu et la date de délivrance, la date d'expiration, le pays d'exportation, le pays d'importation, le destinataire final, la désignation des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et leur quantité et, en cas de transit, les pays de transit. Les informations figurant dans la licence d'importation doivent être fournies à l'avance aux États de transit.
4. L'État partie importateur informe l'État partie exportateur, sur sa demande, de la réception des envois d'armes à feu, de leurs pièces et éléments ou de munitions.
5. Chaque État partie prend, dans la limite de ses moyens, les mesures nécessaires pour faire en sorte que les procédures d'accroissement de licences ou d'autorisations soient sûres et que l'authenticité des licences ou autorisations puisse être vérifiée ou validée.
6. Les États parties peuvent adopter des procédures simplifiées pour l'importation et l'exportation temporaires et pour le transit d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, à des fins légales vérifiables telles que la chasse, le tir sportif, l'expertise, l'exposition ou la réparation.

Article 11

Mesures de sécurité et de prévention

Afin de détecter, de prévenir et d'éliminer les vols, pertes ou détournements, ainsi que la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, chaque État partie prend les mesures appropriées:

- a) pour exiger la sécurité des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions au moment de la fabrication, de l'importation, de l'exportation et du transit par son territoire; et
- b) pour accroître l'efficacité des contrôles des importations, des exportations et du transit, y compris, lorsqu'il y a lieu, des contrôles aux frontières, ainsi que l'efficacité de la coopération transfrontière entre la police et les services douaniers.

Article 12

Information

1. Sans préjudice des articles 27 et 28 de la convention, les États parties échangent, conformément à leurs systèmes juridiques et administratifs respectifs, des informations pertinentes, dans chaque cas d'espèce, concernant notamment les fabricants, négociants, importateurs, exportateurs et, chaque fois que cela est possible, transporteurs autorisés d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

2. Sans préjudice des articles 27 et 28 de la convention, les États parties échangent, conformément à leurs systèmes juridiques et administratifs respectifs, des informations pertinentes concernant notamment:

- a) les groupes criminels organisés dont on sait ou dont on soupçonne qu'ils participent à la fabrication ou au trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;
- b) les moyens de dissimulation utilisés dans la fabrication ou le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et les moyens de les détecter;
- c) les méthodes et moyens, les points d'expédition et de destination et les itinéraires habituellement utilisés par les groupes criminels organisés se livrant au trafic illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions; et
- d) les données d'expérience d'ordre législatif ainsi que les pratiques et mesures tendant à prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

3. Les États parties se communiquent ou s'échangent, selon qu'il convient, des informations scientifiques et technologiques pertinentes utiles aux services de détection et de répression en vue de renforcer mutuellement leur capacité de prévenir et de déceler la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, de mener des enquêtes et d'engager des poursuites contre les personnes impliquées dans ces activités illicites.

4. Les États parties coopèrent pour le traçage des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions ayant pu faire l'objet

d'une fabrication ou d'un trafic illicites et ils répondent rapidement, dans la limite de leurs moyens, aux demandes d'aide dans ce domaine.

5. Sous réserve des concepts fondamentaux de son système juridique ou de tous accords internationaux, chaque État partie qui reçoit d'un autre État partie, en application du présent article, des informations, y compris des informations exclusives concernant des transactions commerciales, garantit leur confidentialité et respecte toutes restrictions à leur usage s'il en est prié par l'État partie qui les fournit. Si une telle confidentialité ne peut pas être assurée, l'État partie qui a fourni les informations en est avisé avant que celles-ci soient divulguées.

Article 13

Coopération

1. Les États parties coopèrent aux niveaux bilatéral, régional et international pour prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

2. Sans préjudice du paragraphe 13 de l'article 18 de la convention, chaque État partie désigne un organisme national ou un point de contact unique chargé d'assurer la liaison avec d'autres États parties pour les questions relatives au présent protocole.

3. Les États parties cherchent à obtenir l'appui et la coopération des fabricants, négociants, importateurs, exportateurs, courtiers et transporteurs commerciaux d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions afin de prévenir et de détecter les activités illicites visées au paragraphe 1 du présent article.

Article 14

Formation et assistance technique

Les États parties coopèrent entre eux et avec les organisations internationales compétentes, selon qu'il convient, de façon à pouvoir recevoir, sur demande, la formation et l'assistance technique nécessaires pour améliorer leur capacité de prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, y compris une assistance technique, financière et matérielle pour les questions visées aux articles 29 et 30 de la convention.

Article 15

Courtiers et courtage

1. En vue de prévenir et de combattre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, les États parties qui ne l'ont pas encore fait envisagent d'établir un système de réglementation des activités de ceux qui pratiquent le courtage. Un tel système pourrait inclure une ou plusieurs mesures telles que:

- a) l'exigence d'un enregistrement des courtiers exerçant sur leur territoire;
- b) l'exigence d'une licence ou d'une autorisation de courtage; ou

c) l'exigence de l'indication sur les licences ou autorisations d'importation et d'exportation, ou sur les documents d'accompagnement, du nom et de l'emplacement des courtiers participant à la transaction.

2. Les États parties qui ont établi un système d'autorisations concernant le courtage, tel qu'énoncé au paragraphe 1 du présent article, sont encouragés à fournir des renseignements sur les courtiers et le courtage lorsqu'ils échangent des informations au titre de l'article 12 du présent protocole et à conserver les renseignements relatifs aux courtiers et au courtage conformément à l'article 7 du présent protocole.

III. DISPOSITIONS FINALES

Article 16

Règlement des différends

1. Les États parties s'efforcent de régler les différends concernant l'interprétation ou l'application du présent protocole par voie de négociation.

2. Tout différend entre deux États parties ou plus concernant l'interprétation ou l'application du présent protocole qui ne peut être réglé par voie de négociation dans un délai raisonnable est, à la demande de l'un de ces États parties, soumis à l'arbitrage. Si, dans un délai de six mois à compter de la date de la demande d'arbitrage, les États parties ne peuvent s'entendre sur l'organisation de l'arbitrage, l'un quelconque d'entre eux peut soumettre le différend à la Cour internationale de justice en adressant une requête conformément au statut de la Cour.

3. Chaque État partie peut, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation ou de l'approbation du présent protocole ou de l'adhésion à celui-ci, déclarer qu'il ne se considère pas lié par le paragraphe 2 du présent article. Les autres États parties ne sont pas liés par le paragraphe 2 du présent article envers tout État partie ayant émis une telle réserve.

4. Tout État partie qui a émis une réserve en vertu du paragraphe 3 du présent article peut la retirer à tout moment en adressant une notification au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

Article 17

Signature, ratification, acceptation, approbation et adhésion

1. Le présent protocole sera ouvert à la signature de tous les États au siège de l'Organisation des Nations unies, à New York, à compter du trentième jour suivant son adoption par l'Assemblée générale et jusqu'au 12 décembre 2002.

2. Le présent protocole est également ouvert à la signature des organisations régionales d'intégration économique à la condition qu'au moins un État membre d'une telle organisation ait signé le présent protocole conformément au paragraphe 1 du présent article.

3. Le présent protocole est soumis à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou

d'approbation seront déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une organisation régionale d'intégration économique peut déposer ses instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation si au moins un de ses États membres l'a fait. Dans cet instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, cette organisation déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par le présent protocole. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.

4. Le présent protocole est ouvert à l'adhésion de tout État ou de toute organisation régionale d'intégration économique dont au moins un État membre est partie au présent protocole. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Au moment de son adhésion, une organisation régionale d'intégration économique déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par le présent protocole. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.

Article 18

Entrée en vigueur

1. Le présent protocole entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour suivant la date de dépôt du quarantième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, étant entendu qu'il n'entrera pas en vigueur avant que la convention n'entre elle-même en vigueur. Aux fins du présent paragraphe, aucun des instruments déposés par une organisation régionale d'intégration économique n'est considéré comme un instrument venant s'ajouter aux instruments déjà déposés par les États membres de cette organisation.

2. Pour chaque État ou organisation régionale d'intégration économique qui ratifiera, acceptera ou approuvera le présent protocole ou y adhérera après le dépôt du quarantième instrument pertinent, le présent protocole entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de dépôt de l'instrument pertinent par ledit État ou ladite organisation ou à la date à laquelle il entre en vigueur en application du paragraphe 1 du présent article, si celle-ci est postérieure.

Article 19

Amendement

1. À l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de l'entrée en vigueur du présent protocole, un État partie au protocole peut proposer un amendement et en déposer le texte auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Ce dernier communique alors la proposition d'amendement aux États parties et à la conférence des parties à la convention en vue de l'examen de la proposition et de l'adoption d'une décision. Les États parties au présent protocole réunis en conférence des parties n'épargnent aucun effort pour parvenir à un consensus sur tout amendement. Si tous les efforts en ce sens ont été épuisés sans qu'un accord soit intervenu, il faudra, en dernier recours, pour que l'amendement soit adopté, un vote à la majorité des deux tiers des États parties au présent protocole présents à la conférence des parties et exprimant leur vote.

2. Les organisations régionales d'intégration économique disposent, pour exercer, en vertu du présent article, leur droit de vote dans les domaines qui relèvent de leur compétence, d'un nombre de voix égal au nombre de leurs États membres parties au présent protocole. Elles n'exercent pas leur droit de vote si leurs États membres exercent le leur, et inversement.

3. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 du présent article est soumis à ratification, acceptation ou approbation des États parties.

4. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 du présent article entrera en vigueur pour un État partie quarante-deux jours après la date de dépôt par ledit État partie auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation dudit amendement.

5. Un amendement entré en vigueur a force obligatoire à l'égard des États parties qui ont exprimé leur consentement à être liés par lui. Les autres États parties restent liés par les dispositions du présent protocole et tous amendements antérieurs qu'ils ont ratifiés, acceptés ou approuvés.

Article 20

Dénonciation

1. Un État partie peut dénoncer le présent protocole par notification écrite adressée au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une telle dénonciation prend effet un an après la date de réception de la notification par le secrétaire général.

2. Une organisation régionale d'intégration économique cesse d'être partie au présent protocole lorsque tous ses États membres l'ont dénoncé.

Article 21

Dépositaire et langues

1. Le secrétaire général de l'Organisation des Nations unies est le dépositaire du présent protocole.

2. L'original du présent protocole, dont les textes anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent protocole.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 294/2014

z dnia 20 marca 2014 r.

zatwierdzające znaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Lenteja de Tierra de Campos (ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

(1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Hiszpanii o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Lenteja Pardina de Tierra de Campos”, zarejestrowanego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1485/2007⁽²⁾.

(2) Ponieważ proponowana zmiana nie jest nieznaczna w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała wniosek o zatwier-

dzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.

(3) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 330 z 15.12.2007, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. C 293 z 9.10.2013, s. 10.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone

HISZPANIA

Lenteja de Tierra de Campos (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 295/2014**z dnia 20 marca 2014 r.****zatwierdzające zmianę inną niż nieznaczna elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Antequera (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Hiszpanii o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Antequera” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 417/2006⁽²⁾.
- (2) Ponieważ proponowana zmiana nie jest nieznaczna w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE)

nr 1151/2012, Komisja opublikowała wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.

- (3) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 72 z 11.3.2006, s. 8.⁽³⁾ Dz.U. C 299 z 15.10.2013, s. 13.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.5 Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje, itp.)

HISZPANIA

Antequera (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 296/2014**z dnia 20 marca 2014 r.****zatwierdzające zmianę inną niż nieznaczna elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Neufchâtel (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Francji o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Neufchâtel” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96 ⁽²⁾.
- (2) Ponieważ proponowana zmiana nie jest zmianą nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała wniosek o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a)

wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.

- (3) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 316 z 30.10.2013, s. 14.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

FRANCJA

Neufchâtel (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 297/2014**z dnia 20 marca 2014 r.****zatwierdzające znaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Valençay (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Francji o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Valençay” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1437/2004⁽²⁾.
- (2) Ponieważ proponowana zmiana nie jest zmianą nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała wniosek

o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.

- (3) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 265 z 12.8.2004, s. 3.⁽³⁾ Dz.U. C 296 z 12.10.2013, s. 4.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

FRANCJA

Valençay (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 298/2014

z dnia 21 marca 2014 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 oraz załącznik do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 w odniesieniu do stosowania diwodorodifosforanu magnezu jako substancji spulchniającej i regulatora kwasowości

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3, art. 14 oraz art. 30 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności ustanawiające jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 231/2012⁽³⁾ ustanowiono specyfikacje dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (3) Wykaz unijny i specyfikacje mogą zostać uaktualnione zgodnie z jednolitą procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008, z inicjatywy Komisji albo na podstawie wniosku.
- (4) W dniu 7 kwietnia 2011 r. złożono wniosek w sprawie zezwolenia na stosowanie diwodorodifosforanu magnezu jako substancji spulchniającej i regulatora kwasowości w niektórych kategoriach żywności, po czym udostępniono go państwu członkowskiemu.
- (5) Dozwolone jest stosowanie kwasu fosforowego – fosforanów – di-, tri- i polifosforanów (E 338–452) w pieczywie cukierniczym i wyrobach ciastkarskich jako substancji spulchniających. Difosforany (E 450), określone w rozporządzeniu (UE) nr 231/2012, mogą

być stosowane jako alternatywa dla fosforanu glinowo-sodowego (E 541), obniżając zawartość aluminium w żywności przetworzonej. Określone w obowiązujących przepisach difosforany mają gorzkawy posmak, a ponadto mogą przyczynić się do zwiększenia całkowitej zawartości sodu w żywności.

- (6) Specyfikacje dotyczące diwodorodifosforanu magnezu należy określić w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 231/2012, ponieważ substancja ta może być stosowana jako alternatywa dla innych difosforanów w celu zmniejszenia gorzkiego posmaku oraz uniknięcia zwiększenia poziomu sodu w żywności. Należy zatem zatwierdzić stosowanie diwodorodifosforanu magnezu dla kategorii 6.2.1: Mąka, tylko mąka z dodatkiem środków spulchniających; 6.5: Makarony typu noodle; 6.6: Ciasto o luźnej konsystencji; 7.1: Chleb i bułki; oraz 7.2: Pieczywo cukiernicze i wyroby ciastkarskie. Diwodorodifosforanowi magnezu należy przydzielić numer E 450 (ix).
- (7) W tych samych kategoriach żywności zatwierdzono już podobne substancje, monozasadowe i dizasadowe sole magnezowe kwasu ortofosforowego (E343i; E343ii), których zawartość magnezu jest równa zawartości magnezu w diwodorodifosforanie magnezu lub od niej wyższa. Włączenie diwodorodifosforanu magnezu do załącznika do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 jako alternatywnego difosforanu, a następnie jego stosowanie w środkach spożywczych nie spowoduje zwiększenia pobrania fosforu ani magnezu. Uznaje się zatem, że ustanowienie specyfikacji oraz wydanie szczególnego zezwolenia na stosowanie diwodorodifosforanu magnezu (E 450 (ix)) jako substancji spulchniającej i regulatora kwasowości nie rodzi obaw w zakresie bezpieczeństwa.
- (8) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 Komisja powinna zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w celu uaktualnienia unijnego wykazu dodatków do żywności określonego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, z wyjątkiem przypadków gdy dana aktualizacja nie ma wpływu na zdrowie człowieka. Ponieważ uznaje się, że włączenie diwodorodifosforanu magnezu do załącznika do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 oraz zezwolenie na stosowanie diwodorodifosforanu magnezu (E 450 (ix)) jako substancji spulchniającej nie rodzi obaw w zakresie bezpieczeństwa, zasięgnięcie opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie jest konieczne.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 i (UE) nr 231/2012.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 231/2012 z dnia 9 marca 2012 r. ustanawiające specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 83 z 22.3.2012, s. 1).

- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) tabela w części C pkt l) otrzymuje brzmienie:

„Numer E	Nazwa
E 338	Kwas fosforowy
E 339	Fosforany sodu
E 340	Fosforany potasu
E 341	Fosforany wapnia
E 343	Fosforany magnezu
E 450	Difosforany ⁽¹⁾
E 451	Trifosforany
E 452	Polifosforany

⁽¹⁾ Nie obejmuje E 450 (ix)”

2) w części E załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się następujące zmiany:

a) w kategorii 06.2.1 „Mąka”, po pozycji dotyczącej E 338 - 452 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„E 450 (ix)	Diwodorodifosforan magnezu	15 000	(4)(81)	Tylko mąka z dodatkiem środków spulchniających
(81) Całkowita zawartość fosforanów nie przekracza maksymalnego poziomu ustalonego dla E 338 - 452”				

b) w kategorii 06.5 „Makarony typu noodle”, po pozycji dotyczącej E 338 - 452 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„E 450 (ix)	Diwodorodifosforan magnezu	2 000	(4)(81)	
(81) Całkowita zawartość fosforanów nie przekracza maksymalnego poziomu ustalonego dla E 338 - 452”				

c) w kategorii 06.6 „Ciasto o luźnej konsystencji”, po pozycji dotyczącej E 338 - 452 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„E 450 (ix)	Diwodorodifosforan magnezu	12 000	(4)(81)	
(81) Całkowita zawartość fosforanów nie przekracza maksymalnego poziomu ustalonego dla E 338 - 452”				

d) w kategorii 07.1 „Chleb i bułki”, po pozycji dotyczącej E 338 - 452 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„E 450 (ix)	Diwodorodifosforan magnezu	15 000	(4)(81)	Tylko ciasto na pizzę (mrożone lub schłodzone) oraz »tortilla« ”
-------------	----------------------------	--------	---------	--

- e) w kategorii 07.2 „Pieczywo cukiernicze i wyroby ciastkarskie”, po pozycji dotyczącej E 338 - 452 dodaje się pozycję w brzmieniu:

	„E 450 (ix)	Diwodorodifosforan magnezu	15 000	(4)(81)	
	(81) Całkowita zawartość fosforanów nie przekracza maksymalnego poziomu ustalonego dla E 338 - 452”				

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 231/2012, po specyfikacjach dotyczących dodatku do żywności E 450 (vii) dodaje się następującą pozycję w brzmieniu:

„E 450 (ix) DIWODORODIFOSFORAN MAGNEZU

Nazwy synonimowe	Kwaśny pirofosforan magnezu, diwodoropirofosforan monomagnezowy; difosforan magnezu, pirofosforan magnezu
Definicja	Diwodorodifosforan magnezu jest kwaśną solą magnezową kwasu difosforowego. Jest produkowany przez powolne dodawanie dyspersji wodnej wodorotlenku magnezu do kwasu fosforowego aż do osiągnięcia stosunku molowego między Mg a P wynoszącego około 1:2. Podczas reakcji utrzymuje się temperaturę poniżej 60 °C. Do mieszaniny reakcyjnej dodaje się około 0,1 % nadtlenu wodoru, po czym muł się podgrzewa i mieli.
Numer wg EINECS	244-016-8
Nazwa chemiczna	Diwodorodifosforan monomagnezowy
Wzór chemiczny	$MgH_2P_2O_7$
Masa cząsteczkowa	200,25
Oznaczenie zawartości	Zawiera nie mniej niż 68,0 % i nie więcej niż 70,5 % P_2O_5 w przeliczeniu na P_2O_5 ; Zawiera nie mniej niż 18,0 % i nie więcej niż 20,5 % MgO w przeliczeniu na MgO
Opis	Białe kryształy lub proszek
Identyfikacja	
Rozpuszczalność	Słabo rozpuszczalny w wodzie, praktycznie nierozpuszczalny w etanolu
Wielkość cząsteczek:	Średnia wielkość cząsteczek waha się między 10 a 50 μm
Czystość	
Strata przy prażeniu	Nie więcej niż 12 % (800 °C, 0,5 godziny)
Fluorki	Nie więcej niż 20 mg/kg (w przeliczeniu na fluor)
Glin	Nie więcej niż 50 mg/kg
Arsen	Nie więcej niż 1 mg/kg
Kadm	Nie więcej niż 1 mg/kg.
Ołów	Nie więcej niż 1 mg/kg”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 299/2014**z dnia 24 marca 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	58,9
	TN	83,0
	TR	94,5
	ZZ	78,8
0707 00 05	MA	39,8
	TR	139,3
	ZZ	89,6
0709 93 10	MA	37,7
	TR	98,4
	ZZ	68,1
0805 10 20	EG	46,0
	IL	67,9
	MA	57,3
	TN	51,2
	TR	53,5
	ZZ	55,2
0805 50 10	TR	68,2
	ZZ	68,2
0808 10 80	AR	91,7
	BR	92,4
	CL	94,1
	CN	116,8
	MK	23,6
	US	187,9
	ZA	68,9
	ZZ	96,5
0808 30 90	AR	97,0
	CL	125,8
	TR	127,0
	ZA	92,0
	ZZ	110,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 300/2014**z dnia 24 marca 2014****znoszące zawieszenie składania wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 891/2009 z dnia 25 września 2009 r. w sprawie otwierania niektórych wspólnotowych kontyngentów taryfowych w sektorze cukru i administrowania nimi ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Składanie wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do numeru porządkowego 09.4321 zostało zawieszane od dnia 27 września 2013 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 931/2013 z dnia 26 września 2013 r. ustalającym współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń na przywóz,

o które złożono wnioski od dnia 8 do dnia 14 września 2013 r. w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych, oraz zawieszającym składanie wniosków o takie pozwolenia ⁽³⁾, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 891/2009.

- (2) W wyniku powiadomień o niewykorzystanych lub częściowo wykorzystanych pozwoleń ilości w odniesieniu do tego numeru porządkowego są znów dostępne. Należy zatem znieść zawieszenie składania wniosków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zawieszenie składania wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do numeru porządkowego 09.4321, ustanowione rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 931/2013 od dnia 27 września 2013 r., zostaje zniesione.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 254 z 26.9.2009, s. 82.

⁽³⁾ Dz.U. L 255 z 27.9.2013, s. 11.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 3 marca 2014 r.

upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikacji, w interesie Unii Europejskiej, traktatu o handlu bronią

(2014/165/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i art. 207 ust. 3 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 11 marca 2013 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia negocjacji w sprawie traktatu o handlu bronią w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji Unii.
- (2) W dniu 2 kwietnia 2013 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło tekst traktatu o handlu bronią. Ponadto Zgromadzenie Ogólne zwróciło się do Sekretarza Generalnego jako depozytariusza traktatu o otwarcie go do podpisu w dniu 3 czerwca 2013 r. oraz wezwało wszystkie państwa, by wzięły pod uwagę podpisanie traktatu, a następnie stały się stroną traktatu w najwcześniejszym możliwym terminie, zgodnie z ich odnośnymi procesami konstytucyjnymi.
- (3) Celem traktatu jest wprowadzenie jak najwyższych możliwych wspólnych standardów międzynarodowych regulujących międzynarodowy handel bronią konwencjonalną lub poprawiających regulacje dotyczące międzynarodowego handlu bronią konwencjonalną, zapobieganie nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczanie takiego handlu, jak również zapobieganie przekierowaniu broni konwencjonalnej na drogę nielegalnego handlu. Państwa członkowskie wyraziły zadowolenie z rezultatu negocjacji oraz gotowość pilnego przystąpienia do podpisania i ratyfikacji traktatu.

(4) Niektóre z postanowień traktatu dotyczą kwestii, które podlegają wyłącznej kompetencji Unii, ponieważ kwestie te wchodzą w zakres wspólnej polityki handlowej bądź mają wpływ na przepisy rynku wewnętrznego w zakresie transferu broni konwencjonalnej i materiałów wybuchowych.

(5) Unia Europejska nie może podpisać ani ratyfikować traktatu, ponieważ jego stronami mogą być jedynie państwa.

(6) W dniu 27 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/269/WPZiB upoważniająca państwa członkowskie do podpisania, w interesie Unii Europejskiej, traktatu o handlu bronią ⁽¹⁾.

(7) W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Rada powinna upoważnić państwa członkowskie do ratyfikacji traktatu w interesie Unii w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji Unii niniejszym upoważnia się państwa członkowskie do ratyfikacji, w interesie Unii, traktatu o handlu bronią.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2014 r.

W imieniu Rady
I. MICHELAKIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 7.6.2013, s. 9.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 21 marca 2014 r.

zmieniająca decyzję 2005/381/WE w odniesieniu do kwestionariusza do składania sprawozdań ze stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 1726)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/166/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 21 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 21 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE państwa członkowskie są zobowiązane do składania Komisji rocznych sprawozdań ze stosowania tej dyrektywy. Od czasu przyjęcia dyrektywy 2003/87/WE została ona w istotny sposób zmieniona, a Komisja przyjęła różne instrumenty prawne w celu dalszego jej wdrażania.

(2) Dyrektywę 2003/87/WE zmieniono dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE⁽²⁾ i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE⁽³⁾ w celu uwzględnienia w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii działalności lotniczej oraz w celu usprawnienia i rozszerzenia unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów

cieplarnianych. W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 601/2012⁽⁴⁾ ustanowiono zasady dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz danych dotyczących działalności, a w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 600/2012⁽⁵⁾ określono zasady weryfikacji sprawozdań na temat wielkości emisji gazów cieplarnianych, a także zasady dotyczące akredytacji weryfikatorów i ich wzajemnego uznawania oraz wzajemnej oceny krajowych jednostek akredytujących.

(3) Ponadto w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 389/2013⁽⁶⁾ ustanowiono wymogi ogólne oraz wymagania dotyczące prowadzenia i utrzymania rejestru Unii, a w decyzji Komisji 2011/278/UE⁽⁷⁾ ustanowiono przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE.

(4) W decyzji Komisji 2005/381/WE⁽⁸⁾ ustanowiono kwestionariusz, z którego mają korzystać państwa członkowskie przy opracowywaniu rocznych sprawozdań

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu uwzględnienia działalności lotniczej w systemie handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 3).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 63).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 181 z 12.7.2012, s. 30).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 600/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie weryfikacji raportów na temat wielkości emisji gazów cieplarnianych i raportów dotyczących tonokilometrów oraz akredytacji weryfikatorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 181 z 12.7.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiające rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylające rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz.U. L 122 z 3.5.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130 z 17.5.2011, s. 1).

⁽⁸⁾ Decyzja Komisji 2005/381/WE z dnia 4 maja 2005 r. ustanawiająca kwestionariusz do składania sprawozdań ze stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, s. 43).

zawierających szczegółowe informacje na temat stosowania dyrektywy 2003/87/WE. Decyzją Komisji 2006/803/WE ⁽¹⁾ kwestionariusz ten zmieniono, aby uwzględnić doświadczenia zdobyte przez państwa członkowskie i Komisję podczas jego stosowania.

- (5) Jak wynika ze stosowania dyrektywy 2003/87/WE z późniejszymi zmianami oraz aktów prawnych przyjętych przez Komisję, a także z dalszych doświadczeń zgromadzonych przez państwa członkowskie i Komisję przy korzystaniu z kwestionariusza, potrzebne jest zwiększenie synergii i spójności informacji przedstawianych w sprawozdaniach.
- (6) W szczególności wymogi w zakresie sprawozdawczości określone w tym kwestionariuszu należy zmienić zgodnie z wymienionymi wyżej aktami prawnymi; wymogi te należy także poprawić w sposób zharmonizowany, aby zwiększyć skuteczność procesu sprawozdawczości i podnieść jakość informacji przekazywanych przez państwa członkowskie.
- (7) Należy zatem zmienić załącznik do decyzji 2005/381/WE.

- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu ustanowionego na mocy art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2005/381/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2006/803/WE z dnia 23 listopada 2006 r. zmieniająca decyzję 2005/381/WE ustanawiającą kwestionariusz do składania sprawozdań ze stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 329 z 25.11.2006, s. 38).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

KWESTIONARIUSZ DOTYCZĄCY WDRAŻANIA DYREKTYWY 2003/87/WE

1. Dane na temat instytucji składającej raport

Nazwa instytucji i jej odpowiedniego departamentu:

Imię i nazwisko osoby wyznaczonej do kontaktów:

Stanowisko osoby wyznaczonej do kontaktów:

Adres:

Numer telefonu w formacie międzynarodowym:

Adres e-mail:

2. Organy odpowiedzialne w systemie handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) i koordynacja między organami

Na pytania wyszczególnione w niniejszej sekcji należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajdą zmiany.

- 2.1. W tabeli poniżej proszę podać nazwę, nazwę skróconą i dane kontaktowe właściwych organów biorących udział we wdrażaniu systemu EU ETS w odniesieniu do instalacji i lotnictwa w danym państwie członkowskim. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Nazwa	Nazwa skrócona	Dane kontaktowe ⁽¹⁾

W tabeli poniżej proszę podać nazwę, nazwę skróconą i dane kontaktowe krajowej jednostki akredytującej wyznaczonej na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.

Nazwa	Nazwa skrócona	Dane kontaktowe ⁽¹⁾

Czy w Państwa kraju ustanowiono krajowy organ certyfikujący, który zajmuje się certyfikacją weryfikatorów zgodnie z art. 54 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 600/2012 ⁽³⁾? Tak/Nie

Jeśli tak, w poniższej tabeli proszę podać nazwę, nazwę skróconą i dane kontaktowe krajowego organu certyfikującego.

Nazwa	Nazwa skrócona	Dane kontaktowe ⁽¹⁾

W tabeli poniżej proszę podać nazwę, nazwę skróconą i dane kontaktowe administratora rejestru w danym państwie członkowskim.

Nazwa	Nazwa skrócona	Dane kontaktowe ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Proszę podać numer telefonu, adres e-mail i adres strony internetowej.

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. L 181 z 12.7.2012, s. 1.

- 2.2. W tabeli poniżej proszę podać skróconą nazwę właściwego organu odpowiedzialnego za określone poniżej zadania. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Uwaga: jeżeli pole w tabeli poniżej jest szare, dane zadanie dotyczy tylko instalacji lub tylko lotnictwa.

Właściwy organ odpowiedzialny za:	Instalacje	Lotnictwo
Wydawanie zezwoleń		
Przydział bezpłatnych uprawnień dla instalacji stacjonarnych na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE		
Przydział bezpłatnych uprawnień na mocy art. 3e i 3f dyrektywy 2003/87/WE		
Działania związane ze sprzedażą na aukcji (prowadzący aukcje, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1031/2010) (Dz.U. L 302 z 18.11.2010, s. 1)		
Środki finansowe w odniesieniu do pośredniego przenoszenia wysokoemisyjnej produkcji do krajów trzecich		
Wydawanie uprawnień		
Zatwierdzanie planu monitorowania i istotnych zmian w planie monitorowania		
Przyjmowanie i ocena zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji oraz raportów z weryfikacji		
Zachowawcze oszacowanie wielkości emisji zgodnie z art. 70 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz.U. L 181 z 12.7.2012, s. 30)		
Zatwierdzanie raportów dotyczących udoskonaleń zgodnie z art. 69 rozporządzenia (UE) nr 601/2012		
Zatwierdzanie wniosku prowadzącego instalację dotyczącego nieprzeprowadzania przez weryfikatora inspekcji na miejscu zgodnie z art. 31 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2012		
Inspekcje i egzekwowanie		
Informowanie społeczeństwa		
Administrowanie jednostronnym włączaniem dodatkowych działań oraz gazów zgodnie z art. 24 dyrektywy 2003/87/WE ⁽¹⁾		
Administrowanie instalacjami wyłączonymi na podstawie art. 27 dyrektywy 2003/87/WE ⁽²⁾		
Inne, proszę określić:		

⁽¹⁾ To pole należy wypełnić wyłącznie w przypadku, gdy dane państwo członkowskie dokonało włączenia działań lub gazów zgodnie z art. 24 dyrektywy 2003/87/WE.

⁽²⁾ To pole należy wypełnić wyłącznie w przypadku, gdy dane państwo członkowskie dokonało wyłączenia instalacji na podstawie art. 27 dyrektywy 2003/87/WE.

- 2.3. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim wyznaczono więcej niż jeden właściwy organ na podstawie art. 18 dyrektywy 2003/87/WE, który właściwy organ jest Państwa punktem kontaktowym, o którym mowa w art. 69 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 600/2012? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli, podając nazwę skróconą.

Nazwa właściwego organu będącego punktem kontaktowym, o którym mowa w art. 69 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 600/2012	Nazwa skrócona

W przypadku gdy w danym państwie członkowskim do realizacji działań określonych w rozporządzeniu (UE) nr 601/2012 wyznaczono więcej niż jeden właściwy organ, jakie środki podjęto w celu skoordynowania prac tych właściwych organów zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Koordinacja działań zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 601/2012	Tak/Nie	Uwagi (opcjonalnie):
Czy zgodnie z przepisami krajowymi właściwy organ centralny jest zobowiązany do dokonywania przeglądu planów monitorowania lub do udzielania wiążących instrukcji dotyczących planów monitorowania, zgłoszeń dotyczących zmian w planie monitorowania lub raportów na temat wielkości emisji?		
Czy właściwy organ centralny kieruje pracą lokalnych lub regionalnych właściwych organów, wydając wiążące instrukcje i wytyczne?		
Czy właściwy organ centralny dokonuje przeglądu planów monitorowania, zgłoszeń i raportów na temat wielkości emisji oraz udziela porad dotyczących planów monitorowania, zgłoszeń i raportów na temat wielkości emisji na zasadzie dobrowolności?		
Czy organizowane są regularne spotkania grup roboczych lub posiedzenia z udziałem właściwych organów?		
Czy dla wszystkich właściwych organów organizowane są wspólne szkolenia, aby zapewnić spójne wdrażanie wymogów?		
Czy w celu zapewnienia wspólnych metod monitorowania i raportowania stosowane są systemy lub narzędzia informatyczne?		
Czy zorganizowano grupę ds. koordynacji z udziałem pracowników właściwego organu, w której omawia się kwestie dotyczące monitorowania i raportowania i opracowuje wspólne metody?		

Czy prowadzone są inne działania koordynacyjne? Jeżeli tak, proszę określić:

- 2.4. W jaki sposób w danym państwie członkowskim prowadzi się efektywną wymianę informacji i skuteczną współpracę zgodnie z art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2012 między krajową jednostką akredytującą lub, w stosownych przypadkach, krajowym organem certyfikującym a właściwym organem? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Koordinacja działań zgodnie z art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2012	Tak/Nie	Uwagi (opcjonalnie):
Czy organizuje się regularne spotkania krajowej jednostki akredytującej/krajowego organu certyfikującego (jeżeli ma to zastosowanie) z właściwym organem odpowiedzialnym za koordynację?		
Czy ustanowiono grupę roboczą, w której krajowa jednostka akredytująca/krajowy organ certyfikujący (jeżeli ma to zastosowanie), właściwy organ oraz weryfikatorzy omawiają kwestie związane z akredytacją i weryfikacją?		
Czy właściwy organ może towarzyszyć krajowej jednostce akredytującej w działalności akredytacyjnej jako obserwator?		

Czy prowadzone są inne działania koordynacyjne? Jeżeli tak, proszę określić:

3. Dane dotyczące działań, instalacji i operatorów statków powietrznych

Na pytanie 3.1 podpunkt drugi oraz pytanie 3.2 podpunkt drugi i trzeci w niniejszej sekcji należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajdą zmiany.

3.A. Instalacje

- 3.1. Ile instalacji prowadzi działania i emituje gazy cieplarniane wymienione w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE? Ile instalacji należy do kategorii A, B i C, o których mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Ile instalacji należy do kategorii instalacji o niskim poziomie emisji, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli.

Instalacje	Liczba
Instalacje o niskim poziomie emisji	
Instalacje kategorii A	
Instalacje kategorii B	
Instalacje kategorii C	
Całkowita liczba instalacji	

Dla których działań określonych w załączniku I wydano w danym państwie członkowskim zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli.

Działania wymienione w załączniku I	Tak/Nie
Spalanie paliw określone w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Rafinowanie olejów mineralnych	
Produkcja koksu	
Instalacje prażenia lub spiekania rud metali (łącznie z rudą siarczkową), w tym grudkowania	
Produkcja surówki odlewniczej lub stali określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja lub obróbka metali żelaznych określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja pierwotnego aluminium	
Produkcja wtórnego aluminium określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja lub obróbka metali nieżelaznych określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja klinkieru cementowego w piecach obrotowych określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja wapna lub kalcynacja dolomitu i magnezytu określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Wytwarzanie szkła określone w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja wyrobów ceramicznych określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Wytwarzanie materiałów izolacyjnych z wełny mineralnej z wykorzystaniem szkła, surowców skalnych lub żużłu, określone w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	

Działania wymienione w załączniku I	Tak/Nie
Osuszanie lub kalcynacja gipsu lub produkcja płyt gipsowo-kartonowych i innych wyrobów gipsowych, określone w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja pulpy drzewnej określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja papieru lub tektury określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja sadzy określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja kwasu azotowego	
Produkcja kwasu adypinowego	
Produkcja kwasu glioksalowego i glioksyłowego	
Produkcja amoniaku	
Produkcja chemikaliów organicznych luzem określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja wodoru (H ₂) i gazu do syntezy określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Produkcja węglanu sodowego (Na ₂ CO ₃) oraz wodorowęglanu sodu (NaHCO ₃) określona w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Wychwytywanie gazów cieplarnianych z instalacji określone w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE	
Transport gazów cieplarnianych rurociągami w celu ich podziemnego składowania w składowisku dopuszczonym na mocy dyrektywy 2009/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114)	
Geologiczne składowanie gazów cieplarnianych w składowisku dopuszczonym na mocy dyrektywy 2009/31/WE	

3.2. Czy w danym państwie członkowskim dokonano wyłączenia instalacji zgodnie z art. 27 dyrektywy 2003/87/WE? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę uzupełnić tabelę i odpowiedzieć na poniższe pytania.

Główne działanie z załącznika I	Całkowita wielkość emisji z instalacji wyłączonych zgodnie z art. 27 dyrektywy 2003/87/WE	Liczba instalacji, które przekroczyły próg 25 000 ton CO _{2(e)} i musiały zostać ponownie włączone do systemu handlu uprawnieniami do emisji

Jakie działania weryfikacyjne wdrożono na podstawie art. 27 dyrektywy 2003/87/WE? Proszę określić poniżej.

Czy ustanowiono uproszczone wymogi dotyczące monitorowania, raportowania oraz weryfikacji w odniesieniu do instalacji, których roczne zweryfikowane emisje w latach 2008–2010 wynoszą poniżej 5 000 ton CO_{2(e)} rocznie? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę wyjaśnić, jakie uproszczone wymogi mają zastosowanie.

3.B. Operatorzy statków powietrznych

- 3.3. Ilu operatorów statków powietrznych wykonuje działania wymienione w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, za które są Państwo odpowiedzialni jako administrujące państwo członkowskie, i ilu przedłożyło plan monitorowania? Ilu z tych operatorów statków powietrznych to komercyjni operatorzy statków powietrznych, a ilu to niekomercyjni operatorzy statków powietrznych? Ilu spośród ogólnej liczby operatorów statków powietrznych należy do kategorii małych podmiotów uczestniczących w systemie, o których mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli.

Typ operatorów statków powietrznych	Liczba
Komercyjni operatorzy statków powietrznych	
Niekomercyjni operatorzy statków powietrznych	
Całkowita liczba operatorów statków powietrznych	
Małe podmioty uczestniczące w systemie	

Czy znani są Państwu dodatkowi operatorzy statków powietrznych, za których są Państwo odpowiedzialni jako administrujące państwo członkowskie i którzy powinni byli przedłożyć plan monitorowania i zapewnić zgodność z innymi wymogami dyrektywy 2003/87/WE? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę podać liczbę tych operatorów statków powietrznych w poniższej tabeli.

Całkowita liczba dodatkowych operatorów statków powietrznych, którzy powinni przestrzegać wymogów unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji	
---	--

Jeśli mają Państwo uwagi dotyczące liczby tych dodatkowych operatorów statków powietrznych, proszę przedstawić je poniżej.

--

4. Wydawanie zezwoleń dla instalacji

Na pytanie 4.1 i pierwszą część pytania 4.2 należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajdą zmiany.

- 4.1. Czy wymogi ustanowione w art. 5, 6 i 7 dyrektywy 2003/87/WE zostały zintegrowane z procedurami zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁽¹⁾? Tak/Nie

Jeżeli tak, proszę podać w poniższej tabeli, w jaki sposób zintegrowano powyższe wymogi. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Zintegrowane zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych (zezwolenie ETS) oraz zezwolenie udzielane na podstawie dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych (IED)	Tak/Nie	Uwagi (opcjonalnie):
Czy zezwolenie ETS jest częścią zezwolenia IED?		
Czy procedury wydawania zezwoleń na podstawie dyrektywy IED i zezwoleń ETS są zintegrowane?		
Czy plany monitorowania i oceny raportów na temat wielkości emisji są zatwierdzane przez organy regulacyjne IED?		
Czy kontrola działań w ramach EU ETS jest prowadzona przez organy regulacyjne IED?		
Czy integracji dokonuje się w inny sposób? Jeżeli tak, proszę określić:		

⁽¹⁾ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

Jeśli nie, proszę podać w poniższej tabeli, w jaki sposób odbywa się koordynacja warunków i procedur wydawania zezwoleń ETS i IED. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Koordinacja warunków i procedur wydawania zezwoleń ETS i IED	Tak/Nie	Uwagi (opcjonalnie):
Organy regulacyjne IED sprawdzają, czy zezwolenie ETS ma zastosowanie i jest konieczne, a następnie informują o tym właściwy organ odpowiedzialny za działania w ramach EU ETS		
Przepisy, za pomocą których dokonano transpozycji dyrektywy IED, nie obejmują dopuszczalnych wielkości emisji ani stężeń granicznych w odniesieniu do CO ₂		
W trakcie procedury udzielania zezwoleń organy regulacyjne IED wydają wiążące instrukcje dla właściwego organu odpowiedzialnego za handel uprawnieniami do emisji		
W trakcie procedury udzielania zezwoleń organy regulacyjne IED udzielają właściwemu organowi odpowiedzialnemu za handel uprawnieniami do emisji niewiążących porad na zasadzie dobrowolności		

Czy koordynacja odbywa się w inny sposób? Jeżeli tak, proszę określić:

- 4.2. Kiedy na mocy przepisów krajowych wymaga się uaktualnienia zezwolenia zgodnie z art. 6 i 7 dyrektywy 2003/87/WE? Proszę podać szczegółowe informacje dotyczące przepisów prawa krajowego w poniższej tabeli. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Kategoria zmian	Szczegóły dotyczące przepisów prawa krajowego
Kiedy właściwy organ może cofnąć zezwolenie?	
Czy na mocy przepisów prawa krajowego zezwolenie może wygasnąć? Jeżeli tak, to w jakich okolicznościach?	
Kiedy zezwolenie jest zmieniane w wyniku zwiększenia zdolności produkcyjnych?	
Kiedy zezwolenie jest zmieniane w wyniku zmniejszenia zdolności produkcyjnych?	
Kiedy zezwolenie jest zmieniane w wyniku zmian planu monitorowania?	
Czy istnieją inne rodzaje aktualizacji zezwolenia? Jeśli tak, proszę podać szczegółowe informacje na ten temat:	

Jaka jest łączna liczba aktualizacji zezwoleń, które miały miejsce w okresie raportowania? Proszę podać w poniższej tabeli liczbę znanych właściwemu organowi aktualizacji zezwoleń.

Całkowita liczba zezwoleń zaktualizowanych w okresie raportowania	
---	--

5. Stosowanie rozporządzenia dotyczącego monitorowania i raportowania

5.A. Pytania ogólne

Na pytania 5.1, 5.2, 5.3 i 5.4 należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajdą zmiany.

- 5.1. Czy w celu ułatwienia stosowania rozporządzenia (UE) nr 601/2012 wdrożono dodatkowe przepisy krajowe? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę określić poniżej, których obszarów dotyczą dodatkowo wdrożone krajowe przepisy.

--

Czy opracowano krajowe wskazówki, które mają ułatwić zrozumienie rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Tak/Nie
Jeśli tak, proszę określić poniżej, których obszarów dotyczą dodatkowo opracowane krajowe wskazówki.

- 5.2. Jakie środki zastosowano w celu uzupełnienia wymogów w zakresie raportowania w odniesieniu do innych istniejących mechanizmów raportowania, takich jak raportowanie w ramach krajowego wykazu emisji gazów cieplarnianych lub raportowanie w ramach EPRT (Europejski Rejestr Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń)? Proszę określić poniżej.

- 5.3. Czy w danym państwie członkowskim opracowano specjalne formularze elektroniczne lub szczególne formaty plików do planów monitorowania, raportów na temat wielkości emisji, raportów z weryfikacji lub raportów dotyczących udoskonaleń? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę wypełnić poniższą tabelę.

	Specjalny krajowy wzór lub format pliku ⁽¹⁾	Jakie elementy wzoru lub formatu pliku są charakterystyczne dla danego państwa członkowskiego ⁽²⁾ ?
Plan monitorowania dla instalacji		
Raport na temat wielkości emisji dla instalacji		
Raport z weryfikacji dla instalacji		
Raport dotyczący udoskonaleń dla instalacji		

⁽¹⁾ Proszę określić, czy chodzi o specjalny krajowy wzór lub specjalny krajowy format pliku.

⁽²⁾ W porównaniu z wymogami dotyczącymi wzoru i specjalnych formatów plików opublikowanych przez Komisję.

	Specjalny krajowy wzór lub format pliku ⁽¹⁾	Jakie elementy wzoru lub formatu pliku są charakterystyczne dla danego państwa członkowskiego ⁽²⁾ ?
Plan monitorowania dla operatorów statków powietrznych		
Raport na temat wielkości emisji dla operatorów statków powietrznych		
Raport z weryfikacji dla operatorów statków powietrznych		
Raport dotyczący udoskonaleń dla operatorów statków powietrznych		

⁽¹⁾ Proszę określić, czy chodzi o specjalny krajowy wzór lub specjalny krajowy format pliku.

⁽²⁾ W porównaniu z wymogami dotyczącymi wzoru i specjalnych formatów plików opublikowanych przez Komisję.

Jakie środki zostały wdrożone w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w art. 74 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Proszę określić poniżej.

- 5.4. Czy opracowano automatyczny system do elektronicznej wymiany danych pomiędzy operatorami lub operatorami statków powietrznych, właściwym organem oraz innymi stronami? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę opisać, jakie środki zostały wdrożone w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w art. 75 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 601/2012.

5.B. Instalacje

Na pytania 5.7, 5.9, 5.17 podpunkt drugi oraz pytania 5.19 i 5.20 należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajdą zmiany.

- 5.5. Korzystając z danych przekazanych przez operatorów w raportach na temat wielkości emisji w danym roku raportowania, w tabeli poniżej proszę wpisać całkowite zużycie paliwa i całkowite roczne emisje dla poszczególnych typów paliw.

Opis typu paliwa	Całkowite zużycie paliwa (TJ)	Całkowite roczne emisje (t CO ₂)
Węgiel kamienny		
Lignit i węgiel subbitumiczny		
Torf		
Koks		
Gaz ziemny		
Gaz koksowniczy		
Gaz wielkopieczowy		
Gaz rafineryjny i inne gazy powstałe w wyniku procesu technologicznego		
Olej opałowy		
Skroplony gaz ropopochodny		
Koks naftowy		
Inne paliwa kopalne ⁽¹⁾		

⁽¹⁾ Uwaga: pytanie to nie obejmuje biomasy (ani biopaliw i biopłynów niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju). Informacje dotyczące biomasy, biopaliw i biopłynów uwzględniono w pytaniu 5.17.

- 5.6. W tabeli poniżej proszę podać zagregowaną całkowitą wielkość emisji dla każdej kategorii uwzględnionej we wspólnym formacie raportowania Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC Common Reporting Format (CRF)) w oparciu o dane przekazane przez operatorów w raportach na temat wielkości emisji zgodnie z art. 73 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012.

Kategoria 1 CRF (Energia)	Kategoria 2 CRF (Emisje procesowe)	Całkowita wielkość emisji (t CO _{2(e)})	Całkowite emisje ze spalania (t CO _{2(e)})	Całkowite emisje procesowe (t CO _{2(e)})

5.7. W tabeli poniżej proszę wskazać:

- liczbę instalacji, dla których właściwy organ zatwierdził wartości określone na podstawie literatury, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 601/2012,
- wartość, typ paliwa oraz odpowiedni współczynnik obliczeniowy, jak również źródło i uzasadnienie tych wartości określonych na podstawie literatury,
- liczbę instalacji, dla których właściwy organ zatwierdził wartości domyślne typu I, tzn. wartości, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) nr 601/2012,
- wartość, typ paliwa lub typ materiału oraz odpowiedni współczynnik obliczeniowy, jak również źródło i uzasadnienie tych wartości domyślnych typu I.

Typ wartości ⁽¹⁾	Typ paliwa lub materiału	Współczynnik obliczeniowy ⁽²⁾	Wartość użyta w praktyce	Źródło wartości i jej uzasadnienie	Liczba instalacji, dla których właściwy organ zatwierdził daną wartość
-----------------------------	--------------------------	--	--------------------------	------------------------------------	--

⁽¹⁾ W rubryce dotyczącej typu wartości należy wybrać jedną z dwóch wartości: wartość określona na podstawie literatury uzgodniona z właściwym organem lub wartość standardowa typu I. Wartości określone na podstawie literatury, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 601/2012, są powiązane ze współczynnikami obliczeniowymi dotyczącymi poszczególnych typów paliwa.

⁽²⁾ W rubryce dotyczącej współczynnika obliczeniowego należy wybrać spośród następujących współczynników: wartość opałowa, współczynnik emisji, współczynnik utlenienia, współczynnik konwersji, zawartość węgla pierwiastkowego lub frakcja biomasy.

Ile spośród wartości domyślnych typu I to wartości wymienione w załączniku VI do rozporządzenia (UE) nr 601/2012, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. a) wymienionego rozporządzenia?

Całkowita liczba wartości standardowych typu I, które są wartościami, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 601/2012	
---	--

5.8. Czy we wszystkich przypadkach, w których jest to wymagane na podstawie art. 33 rozporządzenia (UE) nr 601/2012, sporządzono plany pobierania próbek? Tak/Nie

Jeśli nie, proszę wskazać poniżej przypadki i przyczyny niesporządzenia planu pobierania próbek.

Czy znane są Państwu szczególne problemy lub kwestie dotyczące sporządzania planów pobierania próbek przez operatorów? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę poniżej opisać ewentualne problemy i kwestie.

5.9. W tabeli poniżej proszę wskazać liczbę instalacji, dla których właściwy organ zezwolił na inną częstotliwość analiz zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 601/2012, i potwierdzić, że plan pobierania próbek jest w tych przypadkach w pełni udokumentowany i przestrzegany.

Nazwa paliwa lub materiału	Liczba instalacji, dla których właściwy organ zatwierdził inną częstotliwość analiz	Liczba głównych strumieni materiałów wsadowych, w odniesieniu do których stosowana jest inna częstotliwość	Potwierdzenie, że plan pobierania próbek jest w pełni udokumentowany i przestrzegany Tak/Nie. Jeśli nie, proszę podać powody

5.10 Jeśli w przypadku instalacji kategorii C, o których mowa w art. 19 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 601/2012, do głównych strumieni materiałów wsadowych nie zastosowano najwyższego poziomu dokładności, w poniższej tabeli proszę podać dla każdej instalacji, której to dotyczy, strumień materiałów wsadowych, których to dotyczy, odnośny parametr monitorowania, najwyższy poziom dokładności wymagany na podstawie rozporządzenia (UE) nr 601/2012 i zastosowany poziom dokładności.

Kod identyfikacyjny instalacji ⁽¹⁾	Oдноśny strumień materiałów wsadowych w metodyce opartej na obliczeniach	Oдноśne źródło emisji w metodyce opartej na pomiarach	Oдноśny parametr monitorowania ⁽²⁾	Najwyższy poziom dokładności wymagany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012	Poziom dokładności zastosowany w praktyce

⁽¹⁾ Kod identyfikacyjny instalacji uznany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2013.

⁽²⁾ W rubryce dotyczącej oдноśnego parametru monitorowania należy wybrać spośród następujących parametrów: ilość paliwa, ilość materiału, wartość opałowa, współczynnik emisji, wstępny współczynnik emisji, współczynnik utlenienia, współczynnik konwersji, zawartość węgla pierwiastkowego lub frakcja biomasy lub w przypadku metodyki opartej na pomiarach: roczne średnie godzinowe emisje w kg/h ze źródła emisji.

- 5.11. W tabeli poniżej proszę wskazać liczbę instalacji kategorii B, o których mowa w art. 19 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 601/2012, które nie stosują zasad najwyższego poziomu dla wszystkich głównych strumieni materiałów wsadowych i wszystkich głównych źródeł emisji ⁽¹⁾ zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012.

Metodyka monitorowania ⁽¹⁾	Główne działanie wg załącznika I	Liczba instalacji, których to dotyczy

⁽¹⁾ Proszę wskazać: metodyka oparta na obliczeniach lub metodyka oparta na pomiarach

- 5.12. Czy instalacje w danym państwie członkowskim stosowały »metodykę rezerwową« zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę wypełnić poniższą tabelę.

Kod identyfikacyjny instalacji ⁽¹⁾	Powód stosowania »metodyki rezerwowej« ⁽²⁾	Parametr, w odniesieniu do którego nie osiągnięto co najmniej poziomu dokładności 1 ⁽³⁾	Szacunkowa wielkość emisji, na które miał wpływ ten parametr

⁽¹⁾ Kod identyfikacyjny instalacji uznany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2013.

⁽²⁾ Proszę określić:

- zastosowanie poziomu dokładności 1 do jednego głównego strumienia materiałów wsadowych nie jest technicznie wykonalne lub pociągałoby za sobą nieracjonalne koszty;
- zastosowanie poziomu dokładności 1 do jednego pomniejszego strumienia materiałów wsadowych nie jest technicznie wykonalne lub pociągałoby za sobą nieracjonalne koszty;
- zastosowanie poziomu dokładności 1 do większej liczby głównych lub pomniejszych strumieni materiałów wsadowych nie jest technicznie wykonalne lub pociągałoby za sobą nieracjonalne koszty; lub
- zastosowanie poziomu dokładności 1 w metodyce opartej na pomiarach nie jest technicznie wykonalne lub pociągałoby za sobą nieracjonalne koszty, o których mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 601/2012.

⁽³⁾ Proszę wskazać: ilość paliwa, ilość materiału, wartość opałowa, współczynnik emisji, wstępny współczynnik emisji, współczynnik utlenienia, współczynnik konwersji, zawartość węgla pierwiastkowego lub frakcja biomasy lub w przypadku metodyki opartej na pomiarach: roczne średnie godzinowe emisje w kg/h ze źródła emisji.

- 5.13. W poniższej tabeli proszę podać liczbę instalacji kategorii A, B i C, które były zobowiązane do złożenia i złożyły raport dotyczący udoskonaień zgodnie z art. 69 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012. Informacje w poniższej tabeli odnoszą się do poprzedniego okresu raportowania.

Kategoria instalacji	Główne działanie wg załącznika I	Rodzaj raportu dotyczącego udoskonaień ⁽¹⁾	Liczba instalacji, które miały obowiązek złożyć raport dotyczący udoskonaień	Liczba instalacji, które złożyły raport dotyczący udoskonaień

⁽¹⁾ Proszę określić: raport dotyczący udoskonaień zgodnie z art. 69 ust. 1, raport dotyczący udoskonaień zgodnie z art. 69 ust. 3 lub raport dotyczący udoskonaień zgodnie z art. 69 ust. 4.

- 5.14. Czy w danym państwie członkowskim miało miejsce przenoszenie CO₂ związanego w paliwie zgodnie z art. 48 lub CO₂ zgodnie z art. 49 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę wypełnić poniższą tabelę.

⁽¹⁾ Źródła emisji, które emitują więcej niż 5 000 tys. ton CO_{2(e)} rocznie lub które mają ponad 10-procentowy udział w łącznej wielkości rocznych emisji z danej instalacji, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa w kategoriach bezwzględnych wielkości emisji.

Kod identyfikacyjny instalacji ⁽¹⁾ , która przenosiła CO ₂ związany w paliwie lub CO ₂ zgodnie z art. 49	Rodzaj przeniesienia ⁽²⁾	Kod identyfikacyjny instalacji ⁽³⁾	Ilość przeniesionego CO ₂ ⁽⁴⁾ (t CO ₂)	Emisje odbieranego CO ₂ związanego w paliwie (t CO ₂)	Rodzaj instalacji odbiorczej w przypadku przeniesienia CO ₂ (art. 49) ⁽⁵⁾	Numer zezwolenia dla składowiska (zezwolenie na mocy dyrektywy 2009/31/WE)

⁽¹⁾ Kod identyfikacyjny instalacji uznany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2013.

⁽²⁾ Proszę określić: przenoszenie CO₂ związanego w paliwie (art. 48) lub przenoszenie CO₂ (art. 49).

⁽³⁾ Proszę podać kod identyfikacyjny instalacji odbierającej CO₂ związany w paliwie lub kod identyfikacyjny instalacji odbierającej CO₂ zgodnie z art. 49.

⁽⁴⁾ Proszę podać ilość przeniesionego CO₂ związanego w paliwie lub ilość CO₂ przeniesionego zgodnie z art. 49

⁽⁵⁾ Proszę określić:

- wychwytywanie gazów cieplarnianych z instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE do celów transportu i geologicznego składowania na składowisku dopuszczonym na mocy dyrektywy 2009/31/WE,
- transport gazów cieplarnianych rurociągami w celu geologicznego składowania na składowisku dopuszczonym na mocy dyrektywy 2009/31/WE, lub
- geologiczne składowanie gazów cieplarnianych na składowisku dopuszczonym na mocy dyrektywy 2009/31/WE.

5.15. Czy przewiduje się stosowanie innowacyjnych technologii, innych niż te dozwolone na mocy art. 49 rozporządzenia (UE) nr 601/2012, które mogłyby być stosowane do celów trwałego składowania, i na które chciałoby Państwo zwrócić uwagę Komisji ze względu na ich znaczenie w kontekście przyszłych zmian rozporządzenia (UE) nr 601/2012?

5.16. Czy instalacje w danym państwie członkowskim stosują ciągły pomiar emisji zgodnie z art. 40 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę wskazać w poniższej tabeli całkowitą wielkość emisji z każdej instalacji, emisje objęte ciągłym pomiarem emisji oraz określić, czy objęty pomiarami gaz zawiera CO₂ pochodzący z biomasy.

Kod identyfikacyjny instalacji ⁽¹⁾ emitujących CO ₂	Kod identyfikacyjny instalacji ⁽²⁾ emitujących N ₂ O	Całkowita roczna wielkość emisji (t CO _{2(e)})	Emisje objęte ciągłym pomiarem emisji (t CO _{2(e)})	Czy w spalinach objętych pomiarami zawarta jest biomasa? Tak/Nie

⁽¹⁾ Kod identyfikacyjny instalacji uznany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2013.

⁽²⁾ Proszę określić: przenoszenie CO₂ związanego w paliwie (art. 48) lub przenoszenie CO₂ (art. 49).

5.17. W poniższej tabeli proszę wskazać, w odniesieniu do wszystkich głównych działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE:

- liczbę instalacji kategorii A, B i C wykorzystujących biomasę,
- całkowitą wielkość emisji z biomasy, które uznaje się za objęte zerowym współczynnikiem emisji, tj. w przypadku gdy kryteria zrównoważonego rozwoju nie mają zastosowania lub gdy kryteria te są spełnione,
- całkowitą wielkość emisji z biomasy, których nie uznaje się za objęte zerowym współczynnikiem emisji, tj. w przypadku gdy kryteria zrównoważonego rozwoju mają zastosowanie i nie są spełnione,
- zawartość energii w biomacie, którą uznaje się za objętą zerowym współczynnikiem emisji, oraz
- zawartość energii w biomacie, której nie uznaje się za objętą zerowym współczynnikiem emisji.

Główne działania wg załącznika I	Kategoria instalacji	Emisje z biomasy, do których kryteria zrównoważonego rozwoju mają zastosowanie i są spełnione oraz emisje z biomasy, do których kryteria zrównoważonego rozwoju nie mają zastosowania (t CO _{2(e)})	Emisje z biomasy, do których kryteria zrównoważonego rozwoju mają zastosowanie, ale nie są spełnione (t CO _{2(e)})	Zawartość energii w biomacie objętej zerowym współczynnikiem emisji (TJ)	Zawartość energii w biomacie nieobjętej zerowym współczynnikiem emisji (TJ)

Którą z metod wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju stosuje się zazwyczaj w danym państwie członkowskim? Jeżeli do wykazania wspomnianej zgodności stosuje się systemy krajowe, proszę opisać poniżej ich główne elementy.

- 5.18. Jaką całkowitą ilość emisji kopalnego CO₂ zgłosili operatorzy w zweryfikowanych raportach na temat wielkości emisji dla każdego typu odpadów wykorzystanych w charakterze paliw lub materiałów wsadowych? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Typ odpadów	Emisje (t CO ₂)

- 5.19. Czy dane państwo członkowskie zezwoliło na wykorzystywanie uproszczonych planów monitorowania zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Tak/Nie

Jeżeli tak, proszę określić w poniższej tabeli, jakiego rodzaju ocenę ryzyka przeprowadzono i zgodnie z jakimi zasadami została ona skonfigurowana.

Typ oceny ryzyka (1)	Ogólne zasady oceny ryzyka

(1) Proszę określić: ocena ryzyka przeprowadzona przez właściwy organ lub ocena ryzyka przeprowadzona przez operatora.

- 5.20. Czy zastosowano innowacyjne rozwiązania, aby ułatwić spełnienie wymogów instalacjom o niskim poziomie emisji, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Tak/Nie

Jeżeli tak, proszę podać odpowiednie informacje w poniższej tabeli. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Innowacyjne rozwiązania zastosowane w celu ułatwienia spełnienia wymogów	Tak/Nie
Specjalne wytyczne, wzory lub konkretne przykłady	
Warsztaty przeznaczone specjalnie dla instalacji o niskim poziomie emisji	
Uproszczony wzór planów monitorowania	
Inne, proszę określić:	

5.C. Operatorzy statków powietrznych

Na pytania 5.26 i 5.27 należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajdą zmiany.

- 5.21. Ilu operatorów statków powietrznych stosuje metodę A lub B w celu określenia zużycia paliwa? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli.

Metoda określania zużycia paliwa	Liczba operatorów statków powietrznych	Udział (w %) małych podmiotów uczestniczących w systemie (w stosunku do całkowitej liczby operatorów statków powietrznych w drugiej kolumnie) określających zużycie paliwa
Metoda A		
Metoda B		
Metoda A i B		

- 5.22. W tabeli poniżej proszę podać zagregowaną całkowitą wielkość emisji ze wszystkich lotów i zagregowaną całkowitą wielkość emisji z lotów krajowych przeprowadzonych w okresie raportowania przez operatorów statków powietrznych, dla których są Państwo administrującym państwem członkowskim.

Całkowita wielkość emisji z lotów wykonywanych przez operatorów statków powietrznych, dla których są Państwo administrującym państwem członkowskim (t CO ₂)	Całkowita wielkość emisji z lotów krajowych wykonywanych przez operatorów statków powietrznych, dla których są Państwo administrującym państwem członkowskim (t CO ₂)

5.23. W tabeli poniżej proszę wskazać:

- liczbę operatorów statków powietrznych stosujących biopaliwa,
- całkowitą wielkość emisji z biopaliw, które uznaje się za objęte zerowym współczynnikiem emisji, tj. w przypadku gdy spełnione są kryteria zrównoważonego rozwoju,
- całkowitą wielkość emisji z biopaliw, których nie uznaje się za objęte zerowym współczynnikiem emisji, tj. w przypadku gdy kryteria zrównoważonego rozwoju mają zastosowanie i nie są spełnione,
- zawartość energii w biopaliwach, które uznaje się za objęte zerowym współczynnikiem emisji, oraz
- zawartość energii w biopaliwach, których nie uznaje się za objęte zerowym współczynnikiem emisji.

Liczba operatorów statków powietrznych stosujących biopaliwa	Emisje z biopaliw, do których kryteria zrównoważonego rozwoju mają zastosowanie i są spełnione (t CO ₂)	Emisje z biopaliw, do których kryteria zrównoważonego rozwoju mają zastosowanie, ale nie są spełnione (t CO ₂)	Zawartość energii w biopaliwach objętych zerowym współczynnikiem emisji (TJ)	Zawartość energii w biopaliwach nieobjętych zerowym współczynnikiem emisji (TJ)

5.24. W tabeli poniżej proszę wskazać:

- liczbę małych podmiotów uczestniczących w systemie, które w celu określenia zużycia paliwa korzystają z narzędzia dla małych podmiotów uczestniczących w systemie (small emitters tool (SET)),
- liczbę małych podmiotów uczestniczących w systemie, których raport na temat wielkości emisji opiera się na SET i jest generowany za pomocą mechanizmu wspierającego EU ETS niezależnie od informacji dostarczanych przez operatora statku powietrznego,
- liczbę operatorów statków powietrznych, którzy w odniesieniu do brakujących danych dotyczących lotów stosują alternatywną metodę ustalania wielkości emisji, oraz
- liczbę operatorów statków powietrznych, którzy w odniesieniu do brakujących danych dotyczących lotów korzystają z narzędzia dla małych podmiotów uczestniczących w systemie (SET) zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 601/2012 w celu ustalenia wielkości emisji.

Liczba małych podmiotów uczestniczących w systemie, które w celu określenia zużycia paliwa korzystają z narzędzia dla małych podmiotów uczestniczących w systemie (SET)	
Liczba małych podmiotów uczestniczących w systemie, których raport na temat wielkości emisji opiera się na SET i jest generowany za pomocą mechanizmu wspierającego EU ETS niezależnie od informacji dostarczanych przez operatora statku powietrznego	
Liczba operatorów statków powietrznych, którzy w odniesieniu do brakujących danych dotyczących lotów stosują alternatywną metodę ustalania wielkości emisji	
Liczba operatorów statków powietrznych, którzy w odniesieniu do brakujących danych dotyczących lotów korzystają z narzędzia, o którym mowa w art. 54 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 601/2012 w celu ustalenia wielkości emisji.	

5.25. W poniższej tabeli proszę podać liczbę operatorów statków powietrznych, którzy byli zobowiązani do złożenia raportu dotyczącego udoskonaleń zgodnie z art. 69 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, i złożyli je. Informacje w poniższej tabeli odnoszą się do poprzedniego okresu raportowania.

Liczba operatorów statków powietrznych, którzy byli zobowiązani do złożenia raportu dotyczącego udoskonaleń	Liczba operatorów statków powietrznych, którzy złożyli raport dotyczący udoskonaleń

5.26. Czy dane państwo członkowskie zezwoliło na wykorzystywanie uproszczonych planów monitorowania zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Tak/Nie

Jeżeli tak, proszę określić w poniższej tabeli, jakiego typu ocenę ryzyka przeprowadzono i zgodnie z jakimi zasadami została ona skonfigurowana.

Typ oceny ryzyka (¹)	Ogólne zasady oceny ryzyka

(¹) Proszę określić: ocena ryzyka przeprowadzona przez właściwy organ lub ocena ryzyka przeprowadzona przez operatora statków powietrznych.

- 5.27. Czy zastosowano innowacyjne rozwiązania, aby ułatwić osiągnięcie zgodności małym podmiotom uczestniczącym w systemie, o których mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Tak/Nie

Jeżeli tak, proszę podać odpowiednie informacje w poniższej tabeli. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Innowacyjne rozwiązania zastosowane w celu ułatwienia osiągnięcia zgodności	Tak/Nie
Specjalne wytyczne lub konkretne przykłady	
Warsztaty przeznaczone specjalnie dla małych podmiotów uczestniczących w systemie	
Uproszczony wzór planów monitorowania	

Inne, proszę określić:

6. Ustalenia dotyczące weryfikacji

6.A. Pytania ogólne

- 6.1. W poniższej tabeli proszę podać liczbę weryfikatorów akredytowanych w odniesieniu do określonego zakresu akredytacji, o którym mowa w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 600/2012. Jeżeli państwa członkowskie dopuszczają certyfikację weryfikatorów będących osobami fizycznymi zgodnie z art. 54 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 600/2012, proszę podać również liczbę weryfikatorów będących osobami fizycznymi, certyfikowanych w odniesieniu do określonego zakresu certyfikacji, o którym mowa w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 600/2012.

Zakresy akredytacji lub certyfikacji wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 600/2012	Liczba weryfikatorów akredytowanych w danym państwie członkowskim	Liczba weryfikatorów certyfikowanych w danym państwie członkowskim

- 6.2. W tabeli poniżej proszę podać informacje na temat stosowania wymogów w zakresie wymiany informacji określonych w rozdziale VI rozporządzenia (UE) nr 600/2012

Informacje na temat stosowania wymogów dotyczących wymiany informacji określonych w rozdziale VI rozporządzenia (UE) nr 600/2012

Liczba weryfikatorów akredytowanych przez krajową jednostkę akredytującą w innym państwie członkowskim, którzy przeprowadzali weryfikację w Państwa kraju	Dla instalacji		Dla lotnictwa
Liczba weryfikatorów certyfikowanych przez krajowy organ certyfikujący w innym państwie członkowskim, którzy przeprowadzali weryfikację w Państwa kraju (jeżeli ma to zastosowanie)	Dla instalacji		Dla lotnictwa
Liczba środków administracyjnych nałożonych na weryfikatorów akredytowanych przez Państwa kraj	Zawieszenie	Cofnięcie akredytacji	Ograniczenie zakresu

Liczba środków administracyjnych nałożonych na weryfikatorów certyfikowanych przez Państwa kraj (jeżeli ma to zastosowanie)	Zawieszenie	Cofnięcie akredytacji	Ograniczenie zakresu
Ile razy krajowa jednostka akredytująca w Państwa kraju wystąpiła do krajowej jednostki akredytującej w innym państwie członkowskim o przeprowadzenie działań nadzorczych w jej imieniu zgodnie z art. 49 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 600/2012?			
Liczba skarg na weryfikatorów akredytowanych przez Państwa kraj oraz liczba skarg, które zostały rozpatrzone	Liczba wniesionych skarg	Liczba rozpatrzonych skarg	
Liczba skarg na weryfikatorów certyfikowanych przez Państwa kraj oraz liczba skarg, które zostały rozpatrzone	Liczba wniesionych skarg	Liczba rozpatrzonych skarg	
Liczba nieuregulowanych niezgodności zgłoszonych w odniesieniu do weryfikatorów w ramach wymiany informacji oraz liczba niezgodności, które zostały wyjaśnione	Liczba niezgodności	Liczba niezgodności, które zostały wyjaśnione	

6.B. Instalacje

- 6.3. Dla których instalacji właściwy organ dokonał zachowawczego oszacowania wielkości emisji zgodnie z art. 70 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Kod identyfikacyjny instalacji ⁽¹⁾	Całkowite roczne emisje z instalacji (t CO _{2(e)})	Przyczyna dokonania zachowawczego oszacowania ⁽²⁾	Udział (w %) zachowawczo oszacowanych emisji z instalacji	Metoda zastosowana w celu zachowawczego oszacowania emisji	Dalsze podjęte lub zaproponowane działania ⁽³⁾

⁽¹⁾ Kod identyfikacyjny instalacji uznany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2013.

⁽²⁾ Proszę określić: nieprzedłożenie raportu na temat wielkości emisji do dnia 31 marca, nieudzielenie pozytywnej weryfikacji ze względu na błędy w dokumentacji, nieudzielenie pozytywnej weryfikacji ze względu na ograniczenie zakresu (art. 27 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 600/2012, nieudzielenie pozytywnej weryfikacji ze względu na art. 27 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 600/2012, raport na temat wielkości emisji odrzucony, ponieważ był niezgodny z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012 lub raport na temat wielkości emisji nie został zweryfikowany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2012.

⁽³⁾ Proszę określić, które z poniższych działań zostały podjęte lub zaproponowane: upomnienie lub formalne ostrzeżenie dotyczące nałożenia sankcji wysłane do operatorów, zablokowanie rachunku posiadania operatora, nałożenie kar finansowych lub inne (proszę określić). Możliwe jest połączenie różnych działań.

- 6.4. Czy którekolwiek z raportów z weryfikacji zawierało nieistotne nieprawidłowości, niezgodności, które nie doprowadziły do sformułowania negatywnych wniosków z weryfikacji, niezgodności z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012 lub zaleceniami dotyczącymi udoskonaleń? Tak/Nie

Jeżeli tak, proszę podać informacje w poniższej tabeli:

Główne działanie wg załącznika I	Rodzaj wykrytego problemu ⁽¹⁾	Liczba instalacji	Główne przyczyny wykrytych problemów (ogólnie) ⁽²⁾	Udział (w %) zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji, na podstawie których właściwy organ dokonał zachowawczego oszacowania emisji

⁽¹⁾ Proszę określić: nieistotne nieprawidłowości, niezgodności, które nie doprowadziły do sformułowania negatywnych wniosków z weryfikacji, niezgodność z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012, zalecenia dotyczące udoskonalień

⁽²⁾ Należy podać tylko ogólne informacje dotyczące głównych przyczyn. Szczegółowe omawianie poszczególnych nieprawidłowości, niezgodności, niezgodności z przepisami lub zaleceń nie jest konieczne.

6.5. Czy właściwy organ przeprowadził jakiegokolwiek kontrole zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę wyszczególnić kontrole w poniższej tabeli:

Kontrole zweryfikowanych raportów z weryfikacji

Udział raportów na temat wielkości emisji sprawdzonych pod względem kompletności i spójności wewnętrznej	%	
Udział raportów na temat wielkości emisji sprawdzonych pod względem spójności z planem monitorowania	%	
Udział raportów na temat wielkości emisji, które poddano kontroli krzyżowej z danymi dotyczącymi przydziałów uprawnień	%	
Udział raportów na temat wielkości emisji, które poddano kontroli krzyżowej z innymi rodzajami danych Informacje o danych, jakich użyto w kontroli krzyżowej, należy podać w trzeciej kolumnie	%	
Udział raportów na temat wielkości emisji, które poddano szczegółowej analizie Informacje na temat kryteriów wyboru raportów na temat wielkości emisji do szczegółowej analizy należy podać w trzeciej kolumnie ⁽¹⁾	%	
Liczba inspekcji instalacji, które zostały przeprowadzone w drodze kontroli na miejscu przez właściwy organ		
Liczba zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji, które odrzucono z powodu niezgodności z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012		
Liczba zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji, które odrzucono z innych powodów Powody odrzucenia raportów na temat wielkości emisji należy wskazać w trzeciej kolumnie.		
Działania podjęte w wyniku odrzucenia zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji		
Inne działania podjęte w wyniku kontroli raportów na temat wielkości emisji		

⁽¹⁾ Proszę określić: ocena na podstawie ryzyka, % instalacji, instalacje kategorii C ogółem, dobór losowy lub inne (proszę określić).

6.6. Czy odstąpiono od inspekcji na miejscu w instalacjach emitujących więcej niż 25 000 ton CO_{2(e)} rocznie? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę wskazać w poniższej tabeli liczbę instalacji, w stosunku do których odstąpiono od kontroli na miejscu zgodnie z określonymi warunkami. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Warunek odstąpienia od kontroli na miejscu ⁽¹⁾	Główne działanie wg załącznika I	Liczba instalacji

⁽¹⁾ Proszę określić warunek(-ki), jaki(-e) wskazano w kluczowych wytycznych Komisji II.5 Inspekcje instalacji, sekcja 3 (Commission Key guidance note II.5 Site visits concerning installations, section 3): warunek I, warunek II, warunek III lub warunek IV.

Czy odstąpiono od kontroli na miejscu w instalacjach o niskim poziomie emisji, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę wskazać w poniższej tabeli liczbę instalacji, w stosunku do których odstąpiono od kontroli na miejscu.

Całkowita liczba kontroli na miejscu, od których odstąpiono w przypadku instalacji o niskim poziomie emisji.	
--	--

6.C. Operatorzy statków powietrznych

6.7. W odniesieniu do których operatorów statków powietrznych właściwy organ dokonał zachowawczego oszacowania wielkości emisji zgodnie z art. 70 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Kod identyfikacyjny operatora statków powietrznych ⁽¹⁾	Całkowite roczne emisje operatora statków powietrznych (t CO _{2(e)})	Przyczyna dokonania oszacowania zachowawczego ⁽²⁾	Udział (w %) zachowawczo oszacowanych emisji operatora statków powietrznych	Metoda zastosowana w celu zachowawczego oszacowania emisji	Dalsze podjęte lub zaproponowane działania ⁽³⁾

⁽¹⁾ Kod identyfikacyjny operatora statków powietrznych uznany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2013.

⁽²⁾ Proszę określić: nieprzedłożenie raportu na temat wielkości emisji do dnia 31 marca, nieudzielenie pozytywnej weryfikacji ze względu na błędy w dokumentacji, nieudzielenie pozytywnej weryfikacji ze względu na ograniczenie zakresu (art. 27 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 600/2012), nieudzielenie pozytywnej weryfikacji ze względu na art. 27 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 600/2012, raport na temat wielkości emisji odrzucony, ponieważ był niezgodny z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012 lub raport na temat wielkości emisji nie został zweryfikowany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2012.

⁽³⁾ Proszę określić, które z poniższych działań zostały podjęte lub zaproponowane: upomnienie lub formalne ostrzeżenie dotyczące nałożenia sankcji wysłane do operatorów statków powietrznych, zablokowanie rachunku posiadania operatora statków powietrznych, nałożenie kar finansowych lub inne (proszę określić). Możliwe jest połączenie różnych działań.

6.8. Czy którekolwiek z raportów z weryfikacji zawierało nieistotne nieprawidłowości, niezgodności, które nie doprowadziły do sformułowania negatywnych wniosków z weryfikacji, niezgodności z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 601/2012 lub zaleceniami dotyczącymi udoskonaleń? Tak/Nie

Jeżeli tak, proszę w poniższych tabelach podać informacje odpowiednio w odniesieniu do emisji oraz danych dotyczących tonokilometrów.

Tabela danych odnoszących się do raportów na temat wielkości emisji

Rodzaj wykrytego problemu ⁽¹⁾	Liczba operatorów statków powietrznych	Główne przyczyny wykrytych problemów (ogólnie) ⁽²⁾	Udział (w %) zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji, na podstawie których właściwy organ dokonał zachowawczego oszacowania emisji

⁽¹⁾ Proszę określić: nieistotne nieprawidłowości, niezgodności, które nie doprowadziły do sformułowania negatywnych wniosków z weryfikacji, niezgodności z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012 lub zaleceniami dotyczącymi udoskonaleń

⁽²⁾ Należy podać tylko ogólne informacje dotyczące głównych przyczyn. Szczegółowe omawianie poszczególnych nieprawidłowości, niezgodności, niezgodności z przepisami lub zaleceń nie jest konieczne.

Tabela danych odnoszących się do raportów dotyczących tonokilometrów

Rodzaj wykrytego problemu (1)	Liczba operatorów statków powietrznych	Główne przyczyny wykrytych problemów (ogólnie) (2)

(1) Proszę określić: nieistotne nieprawidłowości, niezgodności, które nie doprowadziły do sformułowania negatywnych wniosków z weryfikacji, niezgodności z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012 lub zaleceniami dotyczącymi udoskonaleń

(2) Należy podać tylko ogólne informacje dotyczące głównych przyczyn. Szczegółowe omawianie poszczególnych nieprawidłowości, niezgodności, niezgodności z przepisami lub zaleceń nie jest konieczne.

6.9. Czy właściwy organ przeprowadził jakiegokolwiek kontrole zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji? Tak/Nie

Jeżeli tak, proszę określić w poniższych tabelach, jakie kontrole przeprowadzono, w odniesieniu do emisji oraz danych dotyczących tonokilometrów.

Tabela danych odnoszących się do raportów na temat wielkości emisji

Kontrole zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji		
Udział raportów na temat wielkości emisji sprawdzonych pod względem kompletności i spójności wewnętrznej	%	
Udział raportów na temat wielkości emisji sprawdzonych pod względem spójności z planem monitorowania	%	
Udział raportów na temat wielkości emisji, które poddano kontroli krzyżowej z innymi rodzajami danych Informacje o danych, jakich użyto w kontroli krzyżowej, należy podać w trzeciej kolumnie	%	
Udział raportów na temat wielkości emisji, które poddano szczegółowej analizie Informacje na temat kryteriów wyboru raportów na temat wielkości emisji do szczegółowej analizy należy podać w trzeciej kolumnie (1)	%	
Liczba przeprowadzonych kontroli operatorów statków powietrznych		
Liczba zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji, które odrzucono z powodu niezgodności z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012		
Liczba zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji, które odrzucono z innych powodów Powody odrzucenia raportów na temat wielkości emisji należy wskazać w trzeciej kolumnie.		
Działania podjęte w wyniku odrzucenia zweryfikowanych raportów na temat wielkości emisji		
Inne działania podjęte w wyniku kontroli raportów na temat wielkości emisji		

(1) Proszę określić: ocena na podstawie ryzyka, % operatorów statków powietrznych, wszyscy duzi operatorzy statków powietrznych, dobór losowy lub inne (proszę określić).

Tabela danych odnoszących się do raportów dotyczących tonokilometrów

Kontrole raportów dotyczących tonokilometrów		
Udział raportów dotyczących tonokilometrów sprawdzonych pod względem kompletności i spójności wewnętrznej	%	

Udział raportów dotyczących tonokilometrów sprawdzonych pod względem spójności z planem monitorowania	%	
Udział raportów dotyczących tonokilometrów, które poddano kontroli krzyżowej z innymi rodzajami danych Informacje o danych, jakich użyto w kontroli krzyżowej, należy podać w trzeciej kolumnie	%	
Udział raportów dotyczących tonokilometrów, które poddano szczegółowej analizie Informacje na temat kryteriów wyboru raportów dotyczących tonokilometrów do szczegółowej analizy należy podać w trzeciej kolumnie ⁽¹⁾	%	
Liczba przeprowadzonych kontroli operatorów statków powietrznych		
Liczba zweryfikowanych raportów dotyczących tonokilometrów, które odrzucono z powodu niezgodności z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012		
Liczba zweryfikowanych raportów dotyczących tonokilometrów, które odrzucono z innych powodów Powody odrzucenia raportów dotyczących tonokilometrów należy wskazać w trzeciej kolumnie.		
Działania podjęte w wyniku kontroli raportów dotyczących tonokilometrów		

⁽¹⁾ Proszę określić: ocena na podstawie ryzyka, % operatorów statków powietrznych, duzi operatorzy statków powietrznych, dobór losowy lub inne (proszę określić).

- 6.10. Czy odstąpiono od kontroli na miejscu u małych podmiotów uczestniczących w systemie, o których mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 601/2012? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę wskazać w poniższej tabeli liczbę małych podmiotów uczestniczących w systemie, w stosunku do których odstąpiono od kontroli na miejscu.

Całkowita liczba kontroli na miejscu, od których odstąpiono w przypadku małych podmiotów uczestniczących w systemie	
---	--

7. Rejestry

- 7.1. Proszę załączyć kopię szczegółowych krajowych warunków, które ma obowiązek podpisać posiadacz rachunku.
- 7.2. We wszystkich przypadkach zamknięcia rachunku z powodu braku realnej perspektywy zwrotu dalszych przydziałów przez operatora instalacji lub operatora statku powietrznego proszę opisać, dlaczego nie było dalszych realnych perspektyw, i podać kwotę pozostałych przydziałów. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Kod identyfikacyjny instalacji/operatora statków powietrznych ⁽¹⁾	Operator Nazwa	Nazwa instalacji	Liczba pozostałych uprawnień	Przyczyna braku dalszych realnych perspektyw

⁽¹⁾ Kod identyfikacyjny instalacji uznany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2013.

- 7.3. Ile razy w danym roku raportowania operatorzy statków powietrznych skorzystali z upoważnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 ⁽¹⁾? Proszę określić poniżej liczbę przypadków.

Liczba przypadków skorzystania z upoważnienia w danym okresie raportowania	
--	--

Którzy operatorzy statków powietrznych skorzystali z upoważnienia w okresie raportowania zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 389/2013? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 122 z 3.5.2013, s. 1.

Kod identyfikacyjny operatora statków powietrznych ⁽¹⁾	Nazwa operatora statków powietrznych

⁽¹⁾ Kod identyfikacyjny operatora statków powietrznych uznany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2013.

8. Przydział uprawnień

- 8.1. W tabeli poniżej proszę podać liczbę zmian, które miały miejsce w instalacjach, i przydzielonych im uprawnieniach od początku trzeciego okresu rozliczeniowego i w okresie raportowania.

Powód zmiany przydziału uprawnień	W okresie raportowania		Od początku trzeciego okresu rozliczeniowego	
	Liczba zmian w okresie raportowania	Liczba uprawnień do emisji odpowiadających wszystkim zmianom w okresie raportowania	Liczba zmian od początku trzeciego okresu rozliczeniowego	Liczba uprawnień do emisji odpowiadających wszystkim zmianom od początku trzeciego okresu rozliczeniowego
Przydział uprawnień dla nowych instalacji lub nowych podinstalacji, o których mowa w art. 19 decyzji Komisji 2011/278/UE (Dz.U. L 130 z 17.5.2011, s. 1)				
Znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej, o którym mowa w art. 20 decyzji 2011/278/UE				
Zaprzestanie działalności instalacji, o którym mowa w art. 22 ust. 1 lit. a)–d) decyzji 2011/278/UE				
Zaprzestanie działalności instalacji, o którym mowa w art. 22 ust. 1 lit. e) decyzji 2011/278/UE				
Znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej, o którym mowa w art. 21 decyzji 2011/278/UE				
Częściowe zaprzestanie działalności instalacji, o którym mowa w art. 23 decyzji 2011/278/UE				

- 8.2. Czy jakiegokolwiek planowane lub rzeczywiste zmiany zdolności produkcyjnej, poziomu działalności lub działalności instalacji, o których mowa w art. 24 decyzji 2011/278/UE, nie zostały przedłożone właściwemu organowi? Tak/Nie

Jeżeli tak, proszę podać w poniższej tabeli liczbę instalacji, których to dotyczyło, i sposób wykrycia tych zmian.

Liczba instalacji, które nie powiadomiły o planowanych lub rzeczywistych zmianach	Sposób, w jaki wykryto planowane lub rzeczywiste zmiany

- 8.3. Czy w danym państwie członkowskim zastosowano art. 10c dyrektywy 2003/87/WE? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę podać w poniższej tabeli całkowitą liczbę uprawnień do emisji oraz całkowitą wartość inwestycji dokonanych na mocy art. 10c dyrektywy 2003/87/WE w okresie raportowania.

	W okresie raportowania
Całkowita liczba uprawnień do emisji wydanych na mocy art. 10c dyrektywy 2003/87/WE	
Całkowita wartość inwestycji na mocy art. 10c dyrektywy 2003/87/WE	

9. **Wykorzystanie jednostek redukcji emisji (ERU) oraz jednostek poświadczonej redukcji emisji (CER) w systemie wspólnotowym**

Na pytanie 9.1 należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajdą zmiany.

- 9.1. Jakie środki zastosowano przed wydaniem pisma zatwierdzającego projekt w celu zagwarantowania, że przy opracowywaniu projektów w zakresie produkcji energii hydroelektrycznej o zdolnościach produkcyjnych przekraczających 20 MW przestrzegane są odpowiednie kryteria i wytyczne międzynarodowe, zawarte m.in. w sprawozdaniu końcowym z 2000 r. Światowej Komisji ds. Zapór Wodnych (WCD)? Proszę udzielić odpowiedzi w poniższej tabeli. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Zastosowano odpowiednie środki w celu zagwarantowania przestrzegania odpowiednich kryteriów i wytycznych międzynarodowych zawartych m.in. w sprawozdaniu końcowym WCD.	Tak/Nie	Uwagi
Uczestnicy projektu są prawnie zobowiązani do przestrzegania odpowiednich kryteriów i wytycznych międzynarodowych, zawartych m.in. w sprawozdaniu Światowej Komisji ds. Zapór Wodnych z listopada 2000 r. pt. »Zapory wodne a rozwój – nowe zasady podejmowania decyzji« (Dams and Development – A New Framework for Decision-Making)		
Przestrzeganie odpowiednich kryteriów i wytycznych międzynarodowych, zawartych m.in. w sprawozdaniu Światowej Komisji ds. Zapór Wodnych z listopada 2000 r. pt. »Zapory wodne a rozwój – nowe zasady podejmowania decyzji«, jest weryfikowane. Jeśli tak, w kolumnie »Uwagi« proszę podać odnośny organ; może to być np. właściwy organ lub Krajowy Administrator Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji (DNA).		
Przy zatwierdzaniu projektów w zakresie produkcji energii hydroelektrycznej o zdolnościach produkcyjnych przekraczających 20 MW, DNA lub inny właściwy organ jest zobowiązany do przestrzegania zbioru zharmonizowanych wytycznych w sprawie stosowania art. 11b ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE, uzgodnionych przez państwa członkowskie w Komitecie ds. Zmian Klimatu.		
Podmioty zainteresowane realizacją projektu muszą przedłożyć zatwierdzony raport, zgodny ze zharmonizowanymi wytycznymi, dotyczący zgodności z art. 11b ust. 6. Jeśli tak, w kolumnie »Uwagi« proszę podać stosowne dokumenty lub linki internetowe.		
Do zatwierdzania raportu dotyczącego zgodności z art. 11b ust. 6 upoważnione są również podmioty inne niż wyznaczone jednostki operacyjne (DOE). Jeśli tak, w kolumnie »Uwagi« proszę podać nazwy odpowiednich podmiotów.		
Działania w ramach projektu zostały zatwierdzone zgodnie ze zharmonizowanymi wytycznymi. Jeśli tak, w kolumnie »Uwagi« proszę podać liczbę zatwierdzonych działań w ramach projektu.		
Informacje na temat projektów w zakresie produkcji energii hydroelektrycznej zatwierdzonych w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 11b ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE są dostępne dla ogółu społeczeństwa. Jeśli tak, w kolumnie »Uwagi« proszę podać informacje na temat dostępności, w tym, jeżeli to możliwe, adresy stron internetowych.		
Inne, proszę określić:		

10. Opłaty i należności

Na pytania 10.1, 10.2 i 10.3 należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajdą zmiany.

10.A. Instalacje

10.1. Czy operatorzy są obciążani opłatami? Tak/Nie

Jeśli tak, w tabeli poniżej proszę podać szczegółowe informacje dotyczące opłat pobieranych z tytułu wydawania i aktualizowania zezwoleń oraz zatwierdzania i aktualizowania planów monitorowania.

Powód opłaty/opis	Kwota w EUR
Wydanie zezwolenia/zatwierdzenie planu monitorowania	
Aktualizacja zezwolenia	
Przeniesienie zezwolenia	
Zwrot zezwolenia	
Złożenie wniosku dotyczącego rezerwy dla nowych instalacji	
Inne, proszę określić:	

Jeśli tak, w poniższej tabeli proszę podać szczegółowe informacje dotyczące rocznych opłat na pokrycie kosztów funkcjonowania.

Powód opłaty/opis	Kwota w EUR
Roczna opłata na pokrycie kosztów funkcjonowania	
Inne, proszę określić	

10.B. Operatorzy statków powietrznych

10.2. Czy operatorzy są obciążani opłatami? Tak/Nie

Jeśli tak, w tabeli poniżej proszę podać szczegółowe informacje dotyczące opłat pobieranych z tytułu zatwierdzania i aktualizowania planów monitorowania.

Powód opłaty/opis	Kwota w EUR
Zatwierdzenie planu monitorowania emisji	
Zatwierdzenie zmiany planu monitorowania emisji	
Zatwierdzenie planu monitorowania danych dotyczących tonokilometrów	
Zatwierdzenie zmiany planu monitorowania danych dotyczących tonokilometrów	
Przeniesienie planu monitorowania	
Zwrot planu monitorowania	
Inne, proszę określić	

Jeśli tak, proszę podać w poniższej tabeli szczegółowe informacje dotyczące rocznych opłat na pokrycie kosztów funkcjonowania.

Powód opłaty/opis	Kwota w EUR
Roczna opłata na pokrycie kosztów funkcjonowania	
Inne, proszę określić	

10.C. Instalacje i operatorzy statków powietrznych

10.3. W tabelach poniżej proszę podać jednorazowe i roczne opłaty pobierane od operatorów i operatorów statków powietrznych w związku z rachunkami rejestru.

Tabela dotycząca opłat jednorazowych

Powód opłaty/opis	Kwota w EUR

Tabela dotycząca opłat rocznych

Powód opłaty/opis	Kwota w EUR

11. Kwestie dotyczące zgodności z dyrektywą ETS

11.A. Instalacje

Na pytania 11.1 i 11.2 należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajdą zmiany.

11.1. W tabeli poniżej proszę podać, jakie środki zastosowano, aby zagwarantować, że importerzy spełniają wymogi dotyczące zezwolenia oraz wymogi rozporządzenia (UE) nr 601/2012 i rozporządzenia (UE) nr 600/2012. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Środki zastosowane, aby zapewnić przestrzeganie przepisów	Tak/Nie
Kontrole werykcyjne oraz kontrole wdrożenia i przestrzegania przez instalacje planu monitorowania oraz rozporządzeń (UE) nr 601/2012 i (UE) nr 600/2012	
Regularne spotkania z przedstawicielami przemysłu lub weryfikatorami	
Zapewnienie zakazu sprzedaży uprawnień do emisji w przypadku nieprawidłowości	
Podanie do publicznej wiadomości nazw operatorów, którzy nie przestrzegają wymogów rozporządzenia (UE) nr 601/2012	

Inne, proszę określić:

11.2. W tabeli poniżej proszę podać kary za naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) nr 601/2012, rozporządzenia (UE) nr 600/2012 oraz przepisów krajowych zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Rodzaj naruszenia	Kary w EUR		Kara pozbawienia wolności w miesiącach		Inne
	Min.	Maks.	Min.	Maks.	
Działalność bez zezwolenia					
Nieprzestrzeganie warunków zezwolenia					
Nieposiadanie planu monitorowania zatwierdzonego przez właściwy organ					

Rodzaj naruszenia	Kary w EUR		Kara pozbawienia wolności w miesiącach		Inne
	Min.	Maks.	Min.	Maks.	
Niezłożenie dokumentacji uzupełniającej zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 601/2012					
Nieposiadanie wymaganego planu pobierania próbek zatwierdzonego przez właściwy organ					
Nieprzewodzenie monitorowania zgodnie z zatwierdzonym planem monitorowania oraz rozporządzeniem (UE) nr 601/2012					
Zapewnianie jakości urządzeń pomiarowych jest niezgodne z wymogami rozporządzenia (UE) nr 601/2012					
Niewdrożenie procedur wymaganych na mocy rozporządzenia (UE) nr 601/2012					
Niedopełnienie obowiązku powiadomienia o zmianach w planie monitorowania oraz zaktualizowania planu monitorowania zgodnie z art. 14–16 rozporządzenia (UE) nr 601/2012					
Niezłożenie w terminie zweryfikowanego raportu na temat wielkości emisji					
Niezłożenie raportu(-ów) dotyczącego(-ych) udoskonaleń zgodnie z art. 69 rozporządzenia (UE) nr 601/2012					
Nieprzedstawienie weryfikatorowi odpowiednich informacji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 600/2012					
Zweryfikowany raport na temat wielkości emisji był niezgodny z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012					
Niedopełnienie obowiązku powiadomienia o planowanych lub rzeczywistych zmianach zdolności produkcyjnej, poziomu działalności lub działalności instalacji do dnia 31 grudnia w danym okresie raportowania zgodnie z art. 24 decyzji 2011/278/UE					
Inne, proszę określić:					

11.3. W tabeli poniżej proszę podać stwierdzone w okresie raportowania naruszenia i nałożone w tym okresie kary zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Rodzaj naruszenia	Rzeczywiste nałożone kary			Czy toczą się postępowania dotyczące nałożenia kar? Tak/Nie	Czy kara została wykończona? Tak/Nie
	Kary w EUR	Kara pozbawienia wolności w miesiącach	Inne		
Rodzaj naruszenia należy wybrać z wykazu w odpowiedzi na pytanie 11.2. Każdą nałożoną karę należy podać w oddzielnym wierszu.					

- 11.4. W tabeli poniżej proszę podać nazwy operatorów, na których w okresie raportowania nałożono kary za przekroczenie emisji zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.

Kod identyfikacyjny instalacji ⁽¹⁾	Nazwa operatora
⁽¹⁾ Kod identyfikacyjny instalacji uznany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2013.	

11.B. **Operatorzy statków powietrznych**

Na pytania 11.5, 11.6 i 11.9 należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajmą zmiany.

- 11.5. W tabeli poniżej proszę podać, jakie środki zastosowano, aby zagwarantować, że operatorzy statków powietrznych spełniają wymogi rozporządzenia (UE) nr 601/2012 i rozporządzenia (UE) nr 600/2012. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Zastosowane środki	Tak/Nie
Kontrole wyrwykowe oraz kontrole wdrożenia i przestrzegania przez operatorów statków powietrznych planu monitorowania oraz rozporządzeń (UE) nr 601/2012 i (UE) nr 600/2012	
Regularne spotkania z operatorami statków powietrznych lub weryfikatorami	
Zapewnienie zakazu sprzedaży uprawnień do emisji w przypadku nieprawidłowości	
Podanie do publicznej wiadomości nazw operatorów statków powietrznych, którzy nie przestrzegają wymogów rozporządzenia (UE) nr 601/2012	

Inne, proszę określić:

- 11.6. W tabeli poniżej proszę podać kary za naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) nr 601/2012, rozporządzenia (UE) nr 600/2012 oraz przepisów krajowych zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Rodzaj naruszenia	Kary w EUR		Kara pozbawienia wolności (w miesiącach)		Inne
	Min.	Maks.	Min.	Maks.	
Nieposiadanie planu monitorowania zatwierdzonego przez właściwy organ					
Niezłożenie dokumentacji uzupełniającej zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 601/2012					
Nieprzewodzenie monitorowania zgodnie z zatwierdzonym planem monitorowania oraz rozporządzeniem (UE) nr 601/2012					
Niewdrożenie procedur wymaganych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012					
Niedopełnienie obowiązku powiadomienia o zmianach w planie monitorowania oraz zaktualizowania planu monitorowania zgodnie z art. 14–16 rozporządzenia (UE) nr 601/2012					
Brak korekty rozbieżności w zgłoszonych kompletnych danych dotyczących lotów					

Rodzaj naruszenia	Kary w EUR		Kara pozbawienia wolności (w miesiącach)		Inne
	Min.	Maks.	Min.	Maks.	
Niezłożenie w terminie zweryfikowanego raportu na temat wielkości emisji					
Niezłożenie raportu(-ów) dotyczącego(-ych) udoskonaień zgodnie z art. 69 rozporządzenia (UE) nr 601/2012					
Nieprzedstawienie weryfikatorowi odpowiednich informacji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 600/2012					
Zweryfikowany raport na temat wielkości emisji był niezgodny z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012					
Zweryfikowany raport dotyczący tonokilometrów był niezgodny z rozporządzeniem (UE) nr 601/2012					
Inne, proszę określić:					

- 11.7. W tabeli poniżej proszę podać stwierdzone w okresie raportowania naruszenia i nałożone w tym okresie kary zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Rodzaj naruszenia	Rzeczywiste nałożone kary			Czy toczą się postępowania dotyczące nałożenia kar? Tak/Nie	Czy kara została wykonana? Tak/Nie
	Kary w EUR	Kara pozbawienia wolności w miesiącach	Inne		
Rodzaj naruszenia należy wybrać z wykazu w odpowiedzi na pytanie 11.6. Każdą nałożoną karę należy podać w oddzielnym wierszu.					

- 11.8. W tabeli poniżej proszę podać nazwy operatorów statków powietrznych, na których w okresie raportowania nałożono kary za przekroczenie emisji zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.

Kod identyfikacyjny operatora statków powietrznych ⁽¹⁾	Nazwa operatora statku powietrznego

⁽¹⁾ Kod identyfikacyjny operatora statków powietrznych uznany zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2013.

- 11.9. Jakie środki muszą być zastosowane w danym państwie członkowskim, zanim zwróciłoby się ono z wnioskiem do Komisji o nałożenie zakazu prowadzenia operacji zgodnie z art. 16 ust. 10 dyrektywy 2003/87/WE? Proszę określić poniżej typy środków.

12. **Charakter prawny uprawnień do emisji oraz ich traktowanie pod względem podatkowym**

Na pytania 12.1, 12.2, 12.3 i 12.4 należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajdą zmiany.

12.1. Jaki jest charakter prawny uprawnienia do emisji w danym państwie członkowskim?

12.2. Jakie jest podejście księgowe do uprawnień do emisji w rocznym sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstw, które stosują standardy księgowości obowiązujące w danym państwie członkowskim?

12.3. Czy wydanie uprawnień do emisji podlega opodatkowaniu VAT? Tak/Nie

Czy transakcje na rynku wtórnym dotyczące uprawnień do emisji podlegają opodatkowaniu VAT? Tak/Nie

Czy dane państwo członkowskie stosuje mechanizm odwrotnego obciążenia do transakcji krajowych w zakresie uprawnień do emisji? Tak/Nie

12.4. Czy uprawnienia do emisji podlegają opodatkowaniu? Tak/Nie

Jeśli tak, proszę wskazać w poniższej tabeli rodzaj podatku i obowiązujące stawki podatkowe. W razie potrzeby proszę dodać rubryki.

Rodzaj podatku	Obowiązujące stawki podatkowe

13. Oszustwa

Na pytania 13.1 i 13.2 należy odpowiedzieć w raporcie, który należy złożyć do dnia 30 czerwca 2014 r., oraz w kolejnych raportach, jeśli w okresie raportowania zajdą zmiany.

13.1. W tabeli poniżej proszę określić, jakie są zasady postępowania w przypadku oszustw związanych z przydziałem bezpłatnych uprawnień.

Zasady postępowania w przypadku oszustw	Szczegółowe informacje o zasadach postępowania i procedurach przewidzianych w przepisach krajowych
Czy określono zasady postępowania operatorów, operatorów statków powietrznych lub osób trzecich dotyczące zgłaszania potencjalnych przypadków oszustw związanych z przydziałem bezpłatnych uprawnień? Jeśli tak, jakie są te zasady?	
Jakie są zasady postępowania w przypadku dochodzenia w sprawie podejrzenia oszustwa związanego z przydziałem bezpłatnych uprawnień?	
Jakie są zasady postępowania w przypadku ścigania oszustw związanych z przydziałem bezpłatnych uprawnień?	
Jakie są maksymalne kary w sprawach dotyczących oszustw? Proszę opisać kary pieniężne i kary pozbawienia wolności.	

13.2. W tabeli poniżej proszę podać, w jaki sposób (jeśli ma to miejsce) gwarantuje się, że właściwe organy biorące udział we wdrażaniu unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji są powiadamiane o ewentualnych oszustwach.

Zasady postępowania dotyczące przekazywania informacji o oszustwach właściwemu organowi	Szczegółowe informacje o zasadach postępowania i procedurach
W jaki sposób (jeśli ma to miejsce) gwarantuje się, że właściwy organ jest powiadamiany o dochodzeniach w sprawie podejrzeń oszustw?	

Zasady postępowania dotyczące przekazywania informacji o oszustwach właściwemu organowi	Szczegółowe informacje o zasadach postępowania i procedurach
W jaki sposób (jeśli ma to miejsce) gwarantuje się, że właściwy organ jest powiadamiany o wniesieniu sprawy dotyczącej oszustwa do sądu?	
W jaki sposób (jeśli ma to miejsce) gwarantuje się, że właściwy organ jest powiadamiany o sprawach sądowych dotyczących oszustw, które zostały rozwiązane na drodze pozasądowej?	
W jaki sposób (jeśli ma to miejsce) gwarantuje się, że właściwy organ jest powiadamiany o wyrokach w sprawach dotyczących oszustw?	

13.3. W tabeli poniżej proszę podać następujące informacje na temat oszustw (o ile są znane właściwemu organowi biorącemu udział we wdrażaniu systemu EU ETS w danym państwie członkowskim:

- liczba dochodzeń przeprowadzonych w okresie raportowania (w tym dochodzeń w toku),
- liczba spraw wniesionych do sądu w okresie raportowania,
- liczba spraw rozstrzygniętych pozasądowo oraz liczba spraw, które zakończyły się uniewinnieniem w okresie raportowania, oraz
- liczba spraw, w których w okresie raportowania wydano wyrok wskazujący na fakt popełnienia oszustwa.

Informacje o oszustwach	Liczba	Typ oszustwa
Liczba przeprowadzonych dochodzeń		
Liczba spraw wniesionych do sądu		
Liczba spraw rozstrzygniętych pozasądowo bez wyroku skazującego oraz liczba spraw, które zakończyły się uniewinnieniem		
Liczba spraw, w których zapadł wyrok potwierdzający, że popełniono oszustwo		

14. Inne uwagi

14.1. W tabeli poniżej proszę opisać wszelkie problemy występujące w danym państwie członkowskim lub wszelkie inne istotne informacje, którymi chcieliby się Państwo podzielić.

Sekcja	Inne informacje lub problemy
Informacje ogólne	
Sekcja 2	
Sekcja 3	
Sekcja 4	
Sekcja 5	
Sekcja 6	
Sekcja 7	

Sekcja	Inne informacje lub problemy
Sekcja 8	
Sekcja 9	
Sekcja 10	
Sekcja 11	
Sekcja 12	
Sekcja 13	

14.2. Czy odpowiedzieli Państwo na wszystkie pytania w niniejszym kwestionariuszu i czy w stosownych przypadkach zaktualizowali Państwo odpowiedzi na te pytania? Tak/Nie

Jeśli nie, prosimy o ponowne przeanalizowanie pominiętych pytań i udzielenie na nie odpowiedzi.”

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

Jedynie oryginalne teksty EKG ONZ mają skutek prawny w świetle międzynarodowego prawa publicznego. Status i datę wejścia w życie niniejszego regulaminu należy sprawdzać w najnowszej wersji dokumentu EKG ONZ dotyczącego statusu TRANS/WP.29/343, dostępnej pod adresem:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocshtml>

Regulamin nr 56 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – Jednolite przepisy dotyczące homologacji reflektorów dla motorowerów oraz pojazdów traktowanych jako takie

obejmujący wszystkie obowiązujące teksty w tym:

serię poprawek 01 – data wejścia w życie: 12 września 2001 r.

SPIS TREŚCI

REGULAMIN

1. Zakres
2. Definicja „typu”
3. Wystąpienie o homologację
4. Oznakowania
5. Homologacja
6. Specyfikacje ogólne
7. Specyfikacje szczegółowe
8. Przepisy dotyczące szyb i filtrów barwnych
9. Zgodność produkcji
10. Sankcje z tytułu niezgodności produkcji
11. Zmiana i rozszerzenie homologacji typu reflektora
12. Ostateczne zaniechanie produkcji
13. Nazwy i adresy placówek technicznych upoważnionych do przeprowadzania badań homologacyjnych oraz nazwy i adresy organów administracji
14. Przepisy przejściowe

ZAŁĄCZNIKI

Załącznik 1 - Zawiadomienie dotyczące udzielenia, rozszerzenia, odmowy udzielenia lub cofnięcia homologacji lub ostatecznego zaniechania produkcji typu reflektora na podstawie regulaminu regulaminu nr 56

Załącznik 2 - Układ znaku homologacji

Załącznik 3 - Pomiary fotometryczne

Załącznik 4 - Minimalne wymagania dotyczące procedur kontroli zgodności produkcji

Załącznik 5 - Minimalne wymagania dotyczące przeprowadzania kontroli wrywkowej przez inspektora

1. ZAKRES

Niniejszy regulamin stosuje się do homologacji reflektorów wyposażonych w żarówki, wytwarzających jedną wiązkę światła mijania, stanowiących wyposażenie motorowerów ⁽¹⁾ i pojazdów uznawanych za motorowery.

2. DEFINICJA „TYPU”

Reflektory różnych „typów” to reflektory, które różnią się pod takimi zasadniczymi względami jak:

- 2.1. nazwa handlowa lub znak towarowy;
- 2.2. charakterystyka układu optycznego;
- 2.3. dodanie lub usunięcie części, które mogą zmienić właściwości optyczne poprzez odbicie, załamanie lub pochłanianie. Różnica w barwie światła emitowanego przez reflektory, które nie różnią się od siebie pod innymi względami, nie stanowi podstawy do uznania ich za reflektory różnego typu. Reflektorom takim przypisuje się więc ten sam numer homologacji.

3. WYSTĄPIENIE O HOMOLOGACJĘ

O udzielenie homologacji występuje właściciel nazwy handlowej lub znaku towarowego lub jego należycie upoważniony przedstawiciel. do wniosku dołączane są:

- 3.1. rysunki w trzech egzemplarzach, o dostatecznym stopniu szczegółowości pozwalającym na identyfikację typu. Rysunki muszą przedstawiać umiejscowienie znaku homologacji oraz widok przedni i przekrój poprzeczny reflektora, ze schematem optycznego uźebrowania i pryzmatów szyby;
- 3.2. krótki opis techniczny, zawierający w szczególności kategorię zastosowanej żarówki;
- 3.3. dwa urządzenia z szybami bezbarwnymi ⁽²⁾;
- 3.4. Właściwy organ weryfikuje istnienie zadowalających środków zapewniających efektywną kontrolę zgodności produkcji przed udzieleniem homologacji typu.

4. OZNAKOWANIA

4.1. Reflektory przedstawione do homologacji muszą posiadać wyraźne, czytelne i nieusuwalne następujące oznaczenia:

4.1.1. Nazwa handlowa lub znak towarowy występującego o homologację;

4.1.2. Oznaczenie kategorii dostarczonej żarówki;

⁽¹⁾ Zgodnie z definicją zawartą w konwencji z roku 1968 o ruchu drogowym, rozdział I, art. 1 (m) (E/CONF.56/16/Rev.1).

⁽²⁾ Jeśli zamiarem jest wytwarzanie reflektorów z szybami barwnymi, należy dodatkowo dostarczyć dwie próbki szyb barwnych w celu przeprowadzenia badań samej barwy.

- 4.2. ponadto na szybie i na korpusie reflektorów (za korpus uznaje się odbłyśnik) ⁽¹⁾ należy przewidzieć dostatecznie dużą powierzchnię na znak homologacji; powierzchnię tę należy pokazać na rysunku, o którym mowa w pkt 3.1 powyżej.
5. HOMOLOGACJA
- 5.1. Homologacji udziela się, jeżeli urządzenia przedstawione zgodnie z pkt 3 powyżej spełniają wymogi niniejszego regulaminu.
- 5.2. Każdemu homologowanemu typowi należy nadać numer homologacji. Jego dwie pierwsze cyfry (obecnie 00 dla regulaminu w jego pierwotnej formie) wskazują serię zmian obejmujących najnowsze zmiany techniczne wprowadzone do regulaminu w momencie udzielania homologacji. Żadna Umawiająca się Strona nie może nadać tego samego numeru innemu typowi reflektora.
- 5.3. Zawiadomienie o udzieleniu, rozszerzeniu lub odmowie udzielenia homologacji typu reflektora na podstawie niniejszego regulaminu należy przesyłać Stronom Porozumienia z 1958 r. stosującym niniejszy regulamin na formularzu zgodnym ze wzorem zamieszczonym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu.
- 5.4. Na każdym reflektorze zgodnym z typem homologowanym na podstawie niniejszego regulaminu na powierzchniach określonych w pkt 4.2, oprócz oznakowań, o których mowa w pkt 4.1, umieszcza się:
- 5.4.1. międzynarodowy znak homologacji ⁽²⁾ zawierający:
- 5.4.1.1. okrąg otaczający literę „E”, po której następuje numer wyróżniający kraj udzielający homologacji ⁽³⁾;
- 5.4.1.2. numer homologacji.
- 5.5. Oznakowania, o których mowa w pkt 5.4, muszą być czytelne i nieusuwalne.
- 5.6. Przykładowy układ znaku homologacji przedstawiono w załączniku 2 do niniejszego regulaminu.
6. SPECYFIKACJE OGÓLNE
- 6.1. Każde urządzenie musi odpowiadać specyfikacjom określonym w pkt 7 niniejszego regulaminu.
- 6.2. Reflektory muszą być zaprojektowane i zbudowane w taki sposób, aby w trakcie normalnego użytkowania, pomimo ewentualnych drgań, działały stale w zadowalający sposób i zachowywały właściwości wymagane na podstawie niniejszego regulaminu.
- 6.3. Elementy, do których mocuje się żarówkę w odbłyśniku muszą być tak skonstruowane, aby nawet w ciemności żarówki nie można było zamontować w położeniu innym niż prawidłowe.
7. SPECYFIKACJE SZCZEGÓŁOWE
- 7.1. Prawidłowe położenie szyby w odniesieniu do układu optycznego musi być wyraźnie oznaczone, a szyba w takim położeniu musi być zabezpieczona przed obracaniem się w trakcie pracy reflektora.
- 7.2. Do pomiaru natężenia oświetlenia wytwarzanego przez reflektor należy stosować ekran pomiarowy opisany w załączniku 3 do niniejszego regulaminu oraz standardową żarówkę z gładką i bezbarwną bańką, zgodną z kategorią S₃ określoną w regulaminie nr 37.

Wartość strumienia świetlnego żarówki wzorcowej należy dostosować do wymaganej wartości strumienia odniesienia określonej w odniesieniu do tych żarówek w regulaminie 37.

⁽¹⁾ W przypadku gdy szyba nie może zostać oddzielona od korpusu (za korpus uznaje się odbłyśnik), wystarczy zapewnienie odpowiedniej powierzchni na szybie.

⁽²⁾ Jeżeli różne typy reflektorów posiadają jednakową szybę lub jednakowy odbłyśnik, szyba i reflektor mogą być opatrzone różnymi znakami homologacji tych typów reflektorów, pod warunkiem, że można w sposób jednoznaczny wskazać numer homologacji przyznany określonemu zgłoszonemu typowi.

⁽³⁾ Numery wyróżniające Umawiających się Stron Porozumienia z 1958 r. podano w załączniku 3 do ujednocnionej rezolucji w sprawie budowy pojazdów (R.E.3), dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1

- 7.3. Światło musi posiadać na tyle wyraźną granicę światła i cienia, by umożliwić w praktyce zadawające ustawienia światła za jej pomocą. Granica światła i cienia, zmierzona z odległości 10 m, musi przebiegać zasadniczo poziomo i możliwie prosto i na odcinku poziomym wynoszącym co najmniej ± 900 mm.

W ustawieniu określonym w załączniku 3 reflektory muszą spełniać wymagania określone w tymże załączniku.

- 7.4. W strumieniu światła nie mogą występować odchylenia boczne utrudniające dobrą widoczność.
7.5. Natężenie oświetlenia ekranu, o którym mowa w pkt 7.2 powyżej, mierzy się za pomocą fotometru o powierzchni użytecznej ograniczonej do kwadratu o boku mierzącym 65 mm.

8. PRZEPISY DOTYCZĄCE SZYB I FILTRÓW BARWNYCH

- 8.1. Homologacji udziela się w odniesieniu do reflektorów emitujących przy użyciu żarówki bezbarwnej światło achromatyczne lub żółte selektywne. Odpowiednie właściwości kolorymetryczne żółtych szyb lub filtrów, wyrażone za pomocą współrzędnych trójchromatycznych CIE, są następujące:
Filtr żółty selektywny (ekran lub szyba)

Granica względem czerwieni	$y \geq$	$0,138 + 0,58 x$
Granica względem zieleni	$y \leq$	$1,29 x - 0,1$
Granica względem bieli	$y \leq$	$-x + 0,966$
Granica względem wartości widmowej	$y \leq$	$-x + 0,992$

co można również wyrazić następująco:

c dominująca długość fali	575 - 585 nm
współczynnik czystości	0,90 - 0,98

Współczynnik przepuszczania światła musi wynosić $\geq 0,78$

Współczynnik przepuszczania światła oznacza się przy użyciu źródła światła o temperaturze barwowej 2 854 °K (co odpowiada iluminantowi A według normy ustalonej przez Międzynarodową Komisję Oświetleniową (CIE)).

- 8.2. Filtr musi stanowić część składową reflektora i musi być do niego przymocowany w taki sposób, aby uniemożliwić użytkownikowi demontaż filtra, przypadkowy lub zamierzony, przy użyciu zwykłych narzędzi.
8.3. Uwaga dotycząca barwy

Zważywszy, że zgodnie z pkt 8.1 powyżej homologacji na podstawie niniejszego regulaminu udziela się w odniesieniu do typu reflektora emitującego światło achromatyczne lub żółte selektywne, przepisy art. 3 Porozumienia, do którego załącznikiem jest niniejszy regulamin, nie stanowią przeszkody do wprowadzenia przez Strony Porozumienia zakazu stosowania w pojazdach rejestrowanych przez te Strony reflektorów emitujących światło achromatyczne bądź żółte selektywne.

9. ZGODNOŚĆ PRODUKCJI

- 9.1. Reflektory homologowane zgodnie z niniejszym regulaminem produkowane są w sposób zapewniający ich zgodność z typem homologowanym w drodze spełnienia wymogów określonych w pkt 7 i 8.
9.2. W celu sprawdzenia, czy spełnione są wymogi określone w pkt 9.1, przeprowadza się odpowiednie kontrole produkcji.
9.3. W szczególności posiadacz homologacji musi:
9.3.1. zapewnić istnienie procedur skutecznej kontroli jakości produktów;
9.3.2. posiadać dostęp do aparatury badawczej niezbędnej do sprawdzania zgodności z każdym homologowanym typem;
9.3.3. zapewnić zapisywanie danych z wyników badań oraz dostępność powiązanych dokumentów przez okres ustalony w porozumieniu z organem administracji;
9.3.4. prowadzić analizę wyników każdego rodzaju badań w celu sprawdzenia i zapewnienia stabilności właściwości produktu, uwzględniając przy tym dopuszczalne wahania występujące w produkcji przemysłowej;

- 9.3.5. zapewnić przeprowadzenie w odniesieniu do każdego typu produktu przynajmniej badań określonych w załączniku 4 do niniejszego regulaminu;
- 9.3.6. dopilnować, aby w przypadku pobrania próbek świadczących o niezgodności w świetle danego rodzaju badania zostały pobrane kolejne próbki i przeprowadzone kolejne badania. podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu przywrócenia zgodności przedmiotowej produkcji.
- 9.4. Właściwy organ, który udzielił homologacji typu, może w każdej chwili zweryfikować metody kontroli zgodności mające zastosowanie do każdej jednostki zakładu produkcyjnego.
- 9.4.1. Podczas każdej kontroli inspektorowi udostępnia się dokumentację badań i dokumentację nadzoru produkcji.
- 9.4.2. Inspektor może pobrać wyrywkowo próbki w celu ich przebadania w laboratorium producenta. Minimalną liczbę próbek można określić w oparciu o wyniki kontroli przeprowadzonych przez samego producenta.
- 9.4.3. Gdy poziom jakości okazuje się być niesatysfakcjonujący lub wydaje się, że konieczne jest sprawdzenie ważności badań przeprowadzonych zgodnie z pkt 9.4.2 powyżej, kontroler musi wybrać próbki, które zostaną przesłane upoważnionej placówce technicznej, która przeprowadziła badania homologacji typu, stosując kryteria załącznika 5.
- 9.4.4. Właściwy organ może przeprowadzić dowolne badania określone w niniejszym regulaminie. Badania te przeprowadza się na losowo wybranych próbkach, nie utrudniając producentowi wypełniania zobowiązań związanych z realizacją zamówień i zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku 5.
- 9.4.5. Właściwy organ musi dążyć do przeprowadzania kontroli z częstotliwością raz na dwa lata. Jednakże kwestię tę pozostawia się do uznania właściwego organu zgodnie z jego stopniem zaufania do środków podjętych w celu zapewnienia skutecznej kontroli zgodności produkcji. W przypadku odnotowania negatywnych wyników właściwy organ jest zobowiązany zapewnić podjęcie wszelkich niezbędnych kroków w celu niezwłocznego przywrócenia zgodności produkcji.
- 9.5. Reflektorów z widocznymi wadami nie bierze się pod uwagę.
10. SANKCJE Z TYTUŁU NIEZGODNOŚCI PRODUKCJI
- 10.1. Homologacja udzielona typowi reflektora na podstawie niniejszego regulaminu może zostać cofnięta w razie niespełnienia wymogów określonych powyżej lub braku zgodności reflektora opatrzonego znakiem homologacji z homologowanym typem.
- 10.2. Jeżeli Umawiająca się Strona Porozumienia z 1958 r. stosująca niniejszy regulamin postanowi o cofnięciu uprzednio przez siebie udzielonej homologacji, niezwłocznie powiadamia o tym fakcie, za pomocą formularza zawiadomienia zgodnego ze wzorem przedstawionym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu, pozostałe Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin.
11. ZMIANA I ROZSZERZENIE HOMOLOGACJI TYPU REFLEKTORA
- 11.1. O każdej zmianie typu pojazdu należy powiadomić organ administracji, który udzielił homologacji typu reflektora. Organ ten może:
- 11.1.1. uznać za mało prawdopodobne, aby dokonane zmiany miały istotne negatywne skutki, i uznać, że w każdym wypadku dany typ reflektora spełnia nadal odpowiednie wymagania; lub
- 11.1.2. zażądać kolejnego sprawozdania z badań od placówki technicznej upoważnionej do ich przeprowadzenia.

- 11.2. Strony Porozumienia stosujące niniejszy regulamin zostają powiadomione o potwierdzeniu lub odmowie udzielenia homologacji, z wyszczególnieniem zmian, zgodnie z procedurą określoną w pkt 5.3 powyżej.
- 11.3. Właściwy organ udzielający rozszerzenia homologacji przydziela numer seryjny dla takiego rozszerzenia i powiadamia o tym pozostałe Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące niniejszy regulamin za pomocą formularza zawiadomienia zgodnego ze wzorem przedstawionym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu.
12. OSTATECZNE ZANIECHANIE PRODUKCJI
- Jeżeli posiadacz homologacji ostatecznie zaniecha produkcji reflektora homologowanego zgodnie z niniejszym regulaminem, informuje o tym organ, który udzielił homologacji. Po otrzymaniu stosownego zawiadomienia wyżej wymieniony organ powiadamia o tym pozostałe Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące niniejszy regulamin za pomocą formularza zawiadomienia zgodnego ze wzorem przedstawionym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu.
13. NAZWY I ADRESY PLACÓWEK TECHNICZNYCH UPOWAŻNIONYCH DO PRZEPROWADZANIA BADAŃ HOMOLOGACYJNYCH ORAZ NAZWY I ADRESY ORGANÓW ADMINISTRACJI
- Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące niniejszy regulamin przekazują sekretariatowi Organizacji Narodów Zjednoczonych nazwy i adresy placówek technicznych upoważnionych do przeprowadzania badań homologacyjnych oraz nazwy i adresy organów administracji udzielających homologacji, którym należy przesyłać wydane w innych krajach zawiadomienia poświadczające udzielenie, rozszerzenie, odmowę udzielenia lub cofnięcie homologacji.
14. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE
- 14.1. Po upływie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie regulaminu nr 113 Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin przestają udzielać homologacji EKG na mocy niniejszego regulaminu.
- 14.2. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin nie mogą odmówić udzielenia rozszerzenia homologacji udzielonych zgodnie z serią 01 poprawek do niniejszego regulaminu.
- 14.3. Homologacje udzielone na podstawie niniejszego regulaminu przed datą wejścia w życie regulaminu nr 113 oraz wszystkie rozszerzenia homologacji, w tym udzielone na podstawie pierwotnej wersji niniejszego regulaminu po jej wejściu w życie, pozostają w mocy na czas nieokreślony.
- 14.4. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin w dalszym ciągu udzielają homologacji reflektorów na podstawie serii poprawek 01 lub pierwotnej wersji niniejszego regulaminu, pod warunkiem że reflektory te mają być stosowane jako części zamienne do użytkowanych już pojazdów.
- 14.5. Począwszy od daty wejścia w życie regulaminu nr 113 Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin nie mogą zakazać montażu w nowych pojazdach typu reflektora homologowanego zgodnie z regulaminem nr 113.
- 14.6. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin w dalszym ciągu zezwalają na montaż w typie pojazdu lub w pojazdach reflektorów homologowanych na podstawie niniejszego regulaminu.
- 14.7. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin w dalszym ciągu zezwalają na montaż lub stosowanie w użytkowanych pojazdach reflektorów homologowanych na podstawie pierwotnej wersji niniejszego regulaminu, pod warunkiem że reflektory te stanowią części zamienne.
-

ZAŁĄCZNIK 1

ZAWIADOMIENIE

(Maksymalny format: A4 (210 × 297 mm))

wydane przez: Nazwa organu administracji:

.....

dotyczące ⁽²⁾: UDZIELENIA HOMOLOGACJI
 ROZSZERZENIA HOMOLOGACJI
 ODMOWY UDZIELENIA HOMOLOGACJI
 COFNIĘCIA HOMOLOGACJI
 OSTATECZNEGO ZANIECHANIA PRODUKCJI

typu reflektora na podstawie regulaminu nr 56

Homologacja nr

Rozszerzenie nr

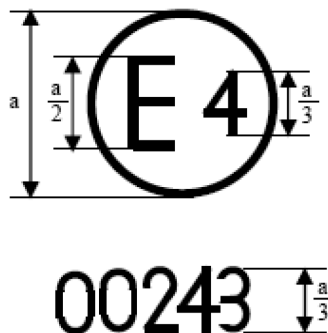
1. Typ reflektora
2. Reflektor emitujący, przy zastosowaniu bezbarwnej żarówki, wiązkę światła achromatycznego / wiązkę światła żółtego selektywnego ⁽²⁾
3. Nazwa handlowa lub znak towarowy:
4. Nazwa i adres producenta
5. Jeśli dotyczy, nazwa i adres przedstawiciela producenta
6. Przedstawiono do homologacji w dniu
7. Placówka techniczna upoważniona do przeprowadzania badań homologacyjnych
8. Data sprawozdania sporządzonego przez placówkę techniczną
9. Numer sprawozdania sporządzonego przez placówkę techniczną
10. Homologacja została udzielona/ rozszerzona/ odmówiono udzielenia homologacji/ homologację cofnięto ⁽²⁾
11. Miejscowość
12. Data
13. Podpis
14. Reflektor przedstawiony został na załączonym rysunku nr ... zawierającym numer identyfikacyjny

⁽¹⁾ Numer wyróżniający kraju, który udzielił/rozszerzył/odmówił udzielenia homologacji/cofnął homologację (zob. przepisy dotyczące homologacji zawarte w regulaminie).

⁽²⁾ Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK 2

UKŁAD ZNAKU HOMOLOGACJI

 $a \geq 5 \text{ mm}$

Powyższy znak homologacji oznacza, iż przedmiotowemu reflektorowi udzielono w Niderlandach (E 4) homologacji o numerze 00243. Pierwsze dwie cyfry numeru homologacji wskazują, że homologacji udzielono zgodnie z wymaganiami niniejszego regulaminu w jego pierwotnej formie.

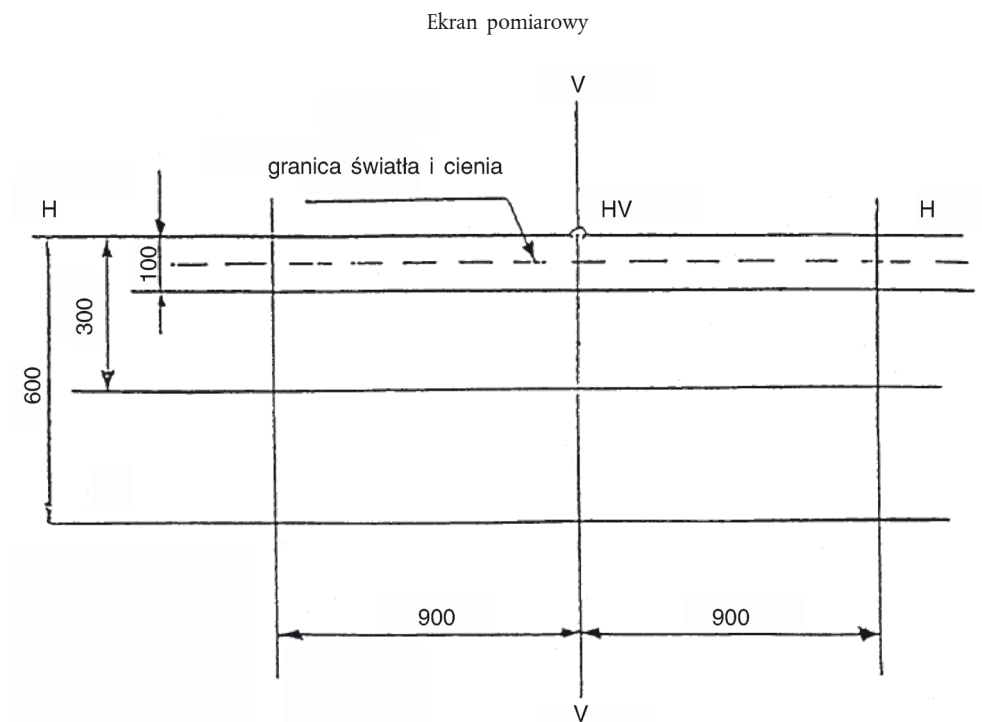
Uwaga

Numer homologacji musi znajdować się blisko okręgu, poniżej lub powyżej litery „E” lub też na lewo albo na prawo od niej. Wszystkie cyfry numeru homologacji muszą znajdować się po tej samej stronie litery „E” i muszą być skierowane w tę samą stronę. Należy unikać stosowania cyfr rzymskich jako numerów homologacji, aby zapobiec pomyleniu ich z innymi symbolami.

ZAŁĄCZNIK 3

POMIARY FOTOMETRYCZNE

1. W celu dokonania pomiarów ekran pomiarowy umieszcza się w odległości 10 m przed reflektorem i prostopadle do linii łączącej żarnik żarówki i pkt HV; linia H-H musi być pozioma. W przypadku żarówek z żarnikiem poprzecznym w trakcie pomiarów musi on być możliwie jak najbardziej poziomy.
2. W poziomie reflektory ustawia się tak, aby wiązka światła była możliwie symetryczna względem linii V-V.
3. Reflektor musi być tak ustawiony pionowo, aby natężenie oświetlenia w punkcie HV wynosiło 2 lx. W tych warunkach granica światła i cienia musi być ustawiona między linią H-H a linią H-100 mm.
4. Przy ustawieniu zgodnie z załącznikami 2 i 3 powyżej natężenie oświetlenia musi spełniać następujące wymogi:
 - 4.1. Na linii H—H i powyżej: max 2 lx;
 - 4.2. Na linii położonej 300 mm poniżej linii H-H oraz na szerokości 900 mm po obu stronach linii pionowej V-V: nie mniej niż 8 lx;
 - 4.3. Na linii położonej 600 mm poniżej linii H-H oraz na szerokości 900 mm po obu stronach linii pionowej V-V: nie mniej niż 4 lx.

(wymiary w mm przy ustawieniu w odległości 10 m)

ZAŁĄCZNIK 4

MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE PROCEDUR KONTROLI ZGODNOŚCI PRODUKCJI

1. ZASADY OGÓLNE

- 1.1. Wymagania dotyczące zgodności uznaje się za spełnione pod względem mechanicznym i geometrycznym, jeżeli różnice nie przekraczają nieuniknionych odchyień w produkcji mieszczących się w granicach wymagań niniejszego regulaminu.
- 1.2. W odniesieniu do charakterystyki fotometrycznej, zgodności produkowanych seryjnie reflektorów nie kwestionuje się, jeżeli przy badaniu charakterystyki fotometrycznej dowolnego reflektora wybranego losowo i wyposażonego w żarówkę wzorcową żadna ze zmierzonych wartości nie odbiega niekorzystnie o więcej niż 20 % od wartości określonych w niniejszym regulaminie.
- 1.3. Jeżeli wyniki opisanych powyżej badań nie spełniają wymagań, badania reflektora powtarza się, wymieniając uprzednio żarówkę wzorcową.
- 1.4. Reflektorów z widocznymi wadami nie bierze się pod uwagę.
- 1.5. Barwa światła reflektora wyposażonego w żarówkę o temperaturze barwowej zgodnej ze źródłem normalnym A musi odpowiadać odnośnym współrzędnym chromatyczności.

Parametry fotometryczne reflektora emitującego światło barwy żółtej selektywnej przy użyciu bezbarwnej żarówki muszą odpowiadać wartościom określonym w niniejszym regulaminie pomnożonym przez 0,84.

2. MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE SPRAWDZANIA ZGODNOŚCI PRZEZ PRODUCENTA

W odniesieniu do każdego typu reflektora posiadacz znaku homologacji przeprowadza w odpowiednich odstępach czasu przynajmniej badania wymienione poniżej. Badania przeprowadza się zgodnie z przepisami niniejszego regulaminu.

Jeżeli jakakolwiek poddawana badaniu próbka wykazuje niezgodność w zakresie danego rodzaju badania, pobiera się i bada kolejne próbki. Producent podejmuje stosowne kroki w celu zapewnienia zgodności przedmiotowej produkcji.

2.1. Zakres badań

Badania zgodności z niniejszym regulaminem obejmują charakterystykę fotometryczną.

2.2. Metody stosowane w badaniach

- 2.2.1. Badania przeprowadza się co do zasady zgodnie z metodami określonymi w niniejszym regulaminie.
- 2.2.2. Za zgodą właściwego organu odpowiedzialnego za badania homologacyjne w dowolnym badaniu zgodności przeprowadzanym przez producenta można zastosować metody równoważne. Obowiązkiem producenta jest wykazanie, że zastosowane metody są równoważne metodom określonym w niniejszym regulaminie.
- 2.2.3. Zastosowanie pkt 2.2.1 i 2.2.2 wymaga regularnej kalibracji aparatury badawczej i jej korelacji z pomiarami przeprowadzonymi przez właściwy organ.
- 2.2.4. We wszystkich przypadkach metodę odniesienia stanowią metody określone w niniejszym regulaminie, w szczególności do celów kontroli administracyjnej i pobierania próbek.

2.3. Sposób pobierania próbek

Próbki reflektorów wybiera się losowo z jednorodnej partii produkcji. Jednorodna partia oznacza zbiór reflektorów tego samego typu, określony zgodnie ze stosowanymi przez producenta metodami produkcji.

Ocena obejmuje zasadniczo produkcję seryjną z poszczególnych zakładów. Producent może jednak zebrać dane dotyczące tego samego typu z kilku zakładów, z zastrzeżeniem, że w zakładach tych obowiązuje ten sam system jakości i sposób zarządzania jakością.

2.4. Zmierzone i zarejestrowane właściwości fotometryczne

Pobraną próbkę reflektora poddaje się pomiarom fotometrycznym w punktach przewidzianych w regulaminie, przy czym odczyty są ograniczone do punktów HV, LH, RH, L 600 i R 600.

2.5. Kryteria dopuszczalności

Producent jest odpowiedzialny za statystyczną analizę wyników badań i za ustalenie, w porozumieniu z właściwym organem, kryteriów służących ocenie dopuszczalności jego produktów w celu spełnienia określonych w pkt 9,1 niniejszego regulaminu wymagań dotyczących sprawdzania zgodności produktów.

Kryteria dopuszczalności muszą być takie, aby przy poziomie ufności 95 % minimalne prawdopodobieństwo pozytywnego wyniku kontroli wyrywkowej zgodnie z załącznikiem 5 (pierwsze pobranie próbek) wynosiło 0,95.

ZAŁĄCZNIK 5

MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE PRZEPROWADZANIA KONTROLI WYRYWKOWEJ PRZEZ INSPEKTORA

1. ZASADY OGÓLNE

- 1.1. Wymagania dotyczące zgodności uważa się za spełnione z mechanicznego i geometrycznego punktu widzenia, jeżeli różnice nie przekraczają nieuchronnych tolerancji produkcyjnych w granicach wymagań niniejszego regulaminu.
- 1.2. W odniesieniu do charakterystyki fotometrycznej, zgodności produkowanych seryjnie reflektorów nie kwestionuje się, jeżeli przy badaniu charakterystyki fotometrycznej dowolnego reflektora wybranego losowo i wyposażonego w żarówkę wzorcową żadna ze zmierzonych wartości nie odbiega niekorzystnie o więcej niż 20 % od wartości określonych w niniejszym regulaminie.
- 1.3. Barwa światła reflektora wyposażonego w żarówkę o temperaturze barwowej zgodnej ze źródłem normalnym A musi odpowiadać odnośnym współrzędnym chromatyczności.

W przypadku reflektora emitującego światło barwy żółtej selektywnej przy użyciu bezbarwnej żarówki wartości parametrów fotometrycznych mnoży się przez 0,84.

2. PIERWSZE POBRANIE PRÓBEK

W ramach pierwszego pobrania próbek wybiera się losowo cztery reflektory. Pierwszą próbkę złożoną z dwóch sztuk oznacza się literą A, a drugą próbkę złożoną z dwóch sztuk oznacza się literą B.

2.1. Zgodność nie jest kwestionowana

- 2.1.1. W wyniku pobrania próbek zgodnie z rysunkiem 1 w niniejszym załączniku zgodności seryjnie produkowanych reflektorów nie podważa się, jeżeli niekorzystne odchylenia zmierzonych wartości parametrów światła wynoszą:

2.1.1.1. Próbka A

A1: jeden reflektor	0 procent
jeden reflektor nie więcej niż	20 procent
A2: oba reflektory więcej niż	0 procent
ale nie więcej niż	20 procent

przejsć do próbki B

2.1.1.2. Próbka B

B1: oba reflektory	0 procent
--------------------	-----------

2.2. Zgodność jest kwestionowana

- 2.2.1. Po zakończeniu procedury pobierania próbek przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku kwestionuje się zgodność reflektorów produkowanych seryjnie i żąda od producenta dostosowania produkcji w taki sposób, by spełniała wymagania, jeżeli odchylenia wartości zmierzonych parametrów reflektorów wynoszą:

2.2.1.1. Próbka A

A3: jeden reflektor nie więcej niż	20 procent
jeden reflektor więcej niż	20 procent
ale nie więcej niż	30 procent

2.2.1.2. Próbką B

B2: w przypadku A2

jeden reflektor więcej niż	0 procent
ale nie więcej niż	20 procent
jeden reflektor nie więcej niż	20 procent

B3: w przypadku A2

jeden reflektor	0 procent
jeden reflektor więcej niż	20 procent
ale nie więcej niż	30 procent

2.3. Cofnięcie homologacji

Zgodność podważa się i stosuje pkt 10, jeżeli po zakończeniu procedury pobierania próbek przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku odchylenia zmierzonych wartości parametrów reflektorów wynoszą:

2.3.1. Próbką A

A4: jeden reflektor nie więcej niż	20 procent
jeden reflektor więcej niż	30 procent

A5: oba reflektory więcej niż	20 procent
-------------------------------	------------

2.3.2. Próbką B

B4: w przypadku A2

jeden reflektor więcej niż	0 procent
ale nie więcej niż	20 procent
jeden reflektor więcej niż	20 procent

B5: w przypadku A2

oba reflektory więcej niż	20 procent
---------------------------	------------

B6: w przypadku A2

jeden reflektor	0 procent
jeden reflektor więcej niż	30 procent

3. POWTÓRNE POBRANIE PRÓBEK

W przypadkach A3, B2 i B3 w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia wymagane jest ponowne przeprowadzenie kontroli, w ramach której spośród egzemplarzy wyprodukowanych po dostosowaniu produkcji do stosownych wymagań pobiera się trzecią próbkę C złożoną z dwóch reflektorów oraz czwartą próbkę D złożoną z dwóch reflektorów.

3.1. Zgodność nie jest kwestionowana

3.1.1. Po zakończeniu procedury pobierania próbek przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku nie kwestionuje się zgodności reflektorów produkowanych seryjnie, jeżeli odchylenia zmierzonych wartości parametrów reflektorów wynoszą:

3.1.1.1. Próbką C

C1: jeden reflektor	0 procent
jeden reflektor nie więcej niż	20 procent

C2: oba reflektory więcej niż	0 procent
ale nie więcej niż	20 procent

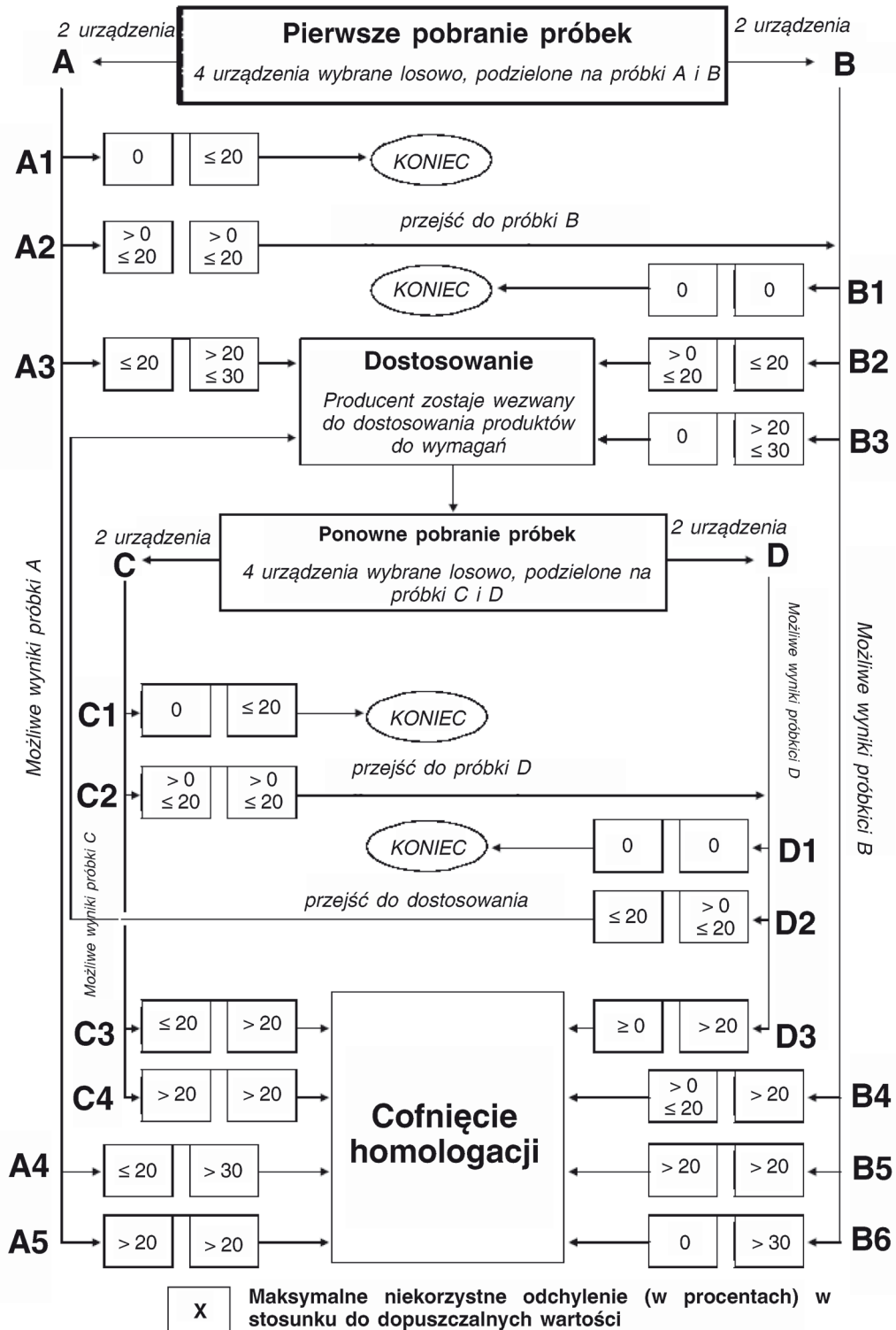
przejsć do próbki D

3.1.1.2. Próbką D

D1: w przypadku C2

oba reflektory	0 procent
----------------	-----------

- 3.2. Zgodność jest kwestionowana
- 3.2.1. Po zakończeniu procedury pobierania próbek przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku kwestionuje się zgodność reflektorów produkowanych seryjnie i żąda od producenta dostosowania produkcji w taki sposób, by spełniała wymagania, jeżeli odchylenia wartości zmierzonych parametrów reflektorów wynoszą:
- 3.2.1.1. Próbka D
- D2: w przypadku C2
jeden reflektor więcej niż	0 procent
ale nie więcej niż	20 procent
jeden reflektor nie więcej niż	20 procent
- 3.3. Cofnięcie homologacji
- Zgodność podważa się i stosuje pkt 10, jeżeli po zakończeniu procedury pobierania próbek przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku odchylenia zmierzonych wartości parametrów reflektorów wynoszą:
- 3.3.1. Próbka C
C3: jeden reflektor nie więcej niż	20 procent
jeden reflektor więcej niż	20 procent
C4: oba reflektory więcej niż	20 procent
- 3.3.2. Próbka D
- D3: w przypadku C2
jeden reflektor 0 lub więcej niż:	0 procent
jeden reflektor więcej niż	20 procent

Jedynie oryginalne teksty EKG ONZ mają skutek prawny w świetle międzynarodowego prawa publicznego. Status i datę wejścia w życie niniejszego regulaminu należy sprawdzać w najnowszej wersji dokumentu EKG ONZ dotyczącego statusu TRANS/WP.29/343, dostępnej pod adresem:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Regulamin nr 82 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – Jednolite przepisy dotyczące homologacji reflektorów dla motorowerów wyposażonych w żarówki halogenowe (HS₂)

obejmujący wszystkie obowiązujące teksty w tym:

Serię poprawek 01 – data wejścia w życie: 12 września 2001 r.

SPIS TREŚCI

REGULAMIN

1. Zakres
2. Definicja „typu”
3. Wystąpienie o homologację
4. Oznakowania
5. Homologacja
6. Specyfikacje ogólne
7. Specyfikacje szczegółowe
8. Zgodność produkcji
9. Sankcje z tytułu niezgodności produkcji
10. Zmiana i rozszerzenie homologacji typu reflektora
11. Ostateczne zaniechanie produkcji
12. Nazwy i adresy placówek technicznych upoważnionych do przeprowadzania badań homologacyjnych oraz nazwy i adresy organów administracji
13. Przepisy przejściowe

ZAŁĄCZNIKI

- Załącznik 1 – Zawiadomienie dotyczące udzielenia, rozszerzenia, odmowy udzielenia lub cofnięcia homologacji lub ostatecznego zaniechania produkcji typu reflektora na podstawie regulaminu nr 82
- Załącznik 2 – Układ znaku homologacji
- Załącznik 3 – Badania fotometryczne
- Załącznik 4 – Barwa emitowanego światła

1. ZAKRES
Niniejszy regulamin stosuje się do homologacji reflektorów wyposażonych w żarówki halogenowe (kategorii HS₂) stanowiących wyposażenie motorowerów i pojazdów uznawanych za motorowery.
2. DEFINICJA „TYPU”
Reflektory różnych „typów” to reflektory, które różnią się pod takimi zasadniczymi względami jak:
 - 2.1 nazwa handlowa lub znak towarowy,
 - 2.2 charakterystyka układu optycznego,
 - 2.3 istnienie elementów, które mogą powodować zmianę efektu optycznego poprzez odbicie, załamanie lub pochłanianie światła. Różnica w barwie światła emitowanego przez reflektory, które nie różnią się od siebie pod innymi względami, nie stanowi podstawy do uznania ich za reflektory różnego typu. Reflektorom takim przypisuje się więc ten sam numer homologacji.
3. WYSTĄPIENIE O HOMOLOGACJĘ
 - 3.1 O udzielenie homologacji występuje właściciel nazwy handlowej lub znaku towarowego lub jego należycie upoważniony przedstawiciel.
 - 3.2 Do wniosku o homologację należy dołączyć:
 - 3.2.1 rysunki w trzech egzemplarzach, dostatecznie szczegółowe, by umożliwić identyfikację typu (zob. pkt 4.2 i 5.3) i przedstawiające przekrój poprzeczny (pionowy) oraz widok przedni reflektora, ze szczegółami ewentualnego uźebrowania szyby,
 - 3.2.2 zwięzły opis techniczny,
 - 3.2.3 następujące próbki:
 - 3.2.3.1 dwie próbki z szybami bezbarwnymi;
 - 3.2.3.2 do badań filtra barwnego lub ekranu barwnego (lub szyby barwnej): dwie próbki.
 - 3.3 Właściwy organ weryfikuje istnienie zadowalających środków zapewniających efektywną kontrolę zgodności produkcji przed udzieleniem homologacji typu.
4. OZNAKOWANIA ⁽¹⁾
 - 4.1 Reflektory przedstawione do homologacji oznakowane są w sposób czytelny i nieusuwalny nazwą handlową lub marką wnioskodawcy.
 - 4.2 Na szybie i na głównym korpusie każdego reflektora ⁽¹⁾ przewidzieć należy dostatecznie dużą powierzchnię na znak homologacji; powierzchnię tę zaznacza się na rysunkach, o których mowa w pkt. 3.3.1 powyżej.
5. HOMOLOGACJA
 - 5.1 Homologacji udziela się, jeżeli wszystkie próbki typu reflektora przedstawione do homologacji zgodnie z pkt 3.3.3 powyżej spełniają wymogi niniejszego regulaminu.

⁽¹⁾ W przypadku gdy szyba nie może zostać oddzielona od głównego korpusu, wystarczy zapewnienie odpowiedniej powierzchni na szybie.

- 5.2 Każdemu homologowanemu typowi należy nadać numer homologacji. Jego dwie pierwsze cyfry (obecnie 00 dla regulaminu w jego pierwotnej formie) wskazują serię zmian obejmujących najnowsze zmiany techniczne wprowadzone do regulaminu w momencie udzielania homologacji. Żadna Umawiająca się Strona nie może nadać tego samego numeru innemu typowi innemu typowi reflektora objętego niniejszym regulaminem ⁽¹⁾.
- 5.3 Zawiadomienie o udzieleniu, rozszerzeniu lub odmowie homologacji typu reflektora na podstawie niniejszego regulaminu należy przesłać Stronom Porozumienia z 1958 r. stosującym niniejszy regulamin na formularzu zgodnym ze wzorem zamieszczonym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu.
- 5.4 Na każdym reflektorze zgodnym z typem homologowanym na podstawie niniejszego regulaminu na powierzchniach określonych w pkt 4.2 powyżej, oprócz znaku, o którym mowa w pkt 4.1 powyżej, umieszcza się międzynarodowy znak homologacji ⁽²⁾ zawierający:
- 5.4.1 okrąg otaczający literę „E”, po której następuje numer wyróżniający kraj udzielający homologacji ⁽³⁾;
- 5.4.2 numer homologacji;
- 5.5 Znaki, o których mowa w pkt 5.4 powyżej, muszą być czytelne i nieusuwalne.
- 5.6 Przykładowe układy znaków homologacji przedstawiono w załączniku 2 do niniejszego regulaminu.
6. SPECYFIKACJE OGÓLNE
- 6.1 Każda próbka musi odpowiadać specyfikacjom przedstawionym w pkt 7 poniżej.
- 6.2 Reflektory muszą być zaprojektowane i zbudowane w taki sposób, aby w trakcie normalnego użytkowania, pomimo ewentualnych drgań, działały stale w zadowalający sposób i zachowywały właściwości wymagane na podstawie niniejszego regulaminu.
- 6.3 Części, za pomocą których żarówka halogenowa jest mocowana do odbłyśnika są tak wykonane, aby nawet w ciemności żarówki halogenowej nie można było umieścić w żadnym innym położeniu niż położenie poprawne.
7. SPECYFIKACJE SZCZEGÓŁOWE
- 7.1 Prawidłowe położenie szyby w odniesieniu do układu optycznego musi być wyraźnie oznaczone, a szyba w takim położeniu musi być zabezpieczona przed obracaniem się.
- 7.2 Do pomiaru natężenia oświetlenia wytwarzanego przez reflektory należy stosować ekran pomiarowy opisany w załączniku 3 do niniejszego regulaminu oraz standardową żarówkę halogenową z gładką i bezbarwną bańką, zgodną z kategorią HS₂ określoną w regulaminie nr 37.

Standardową żarówkę halogenową reguluje się tak, aby dostarczała obowiązujący strumień świetlny odniesienia, zgodnie z wartościami określonymi dla danych żarówek w regulaminie nr 37 dla napięcia znamionowego 6 V.

Światło mijania musi posiadać na tyle wyraźną granicę światła i cienia, by umożliwić w praktyce zadowalające ustawienia światła za jej pomocą.

⁽¹⁾ Różnica w barwie światła emitowanego przez reflektory, które nie różnią się od siebie pod innymi względami, nie stanowi podstawy do uznania ich za reflektory różnego typu. Reflektorom takim nadaje się więc ten sam numer homologacji (zob. pkt 2.3).

⁽²⁾ Jeżeli różne typy reflektorów posiadają jednakową szybę lub jednakowy odbłyśnik, szyba i reflektor mogą być opatrzone różnymi znakami homologacji tych typów reflektorów, pod warunkiem, że można w sposób jednoznaczny wskazać numer homologacji przyznany określone mu zgłoszonemu typowi.

⁽³⁾ Numery wyróżniające Umawiających się Stron Porozumienia z 1958 r. podano w załączniku 3 do ujednoliconej rezolucji w sprawie budowy pojazdów (R.E.3), dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 7.3 Granica światła i cienia, zmierzona z odległości 25 m, musi przebiegać możliwie prosto i poziomo na odcinku poziomym wynoszącym co najmniej $\pm 2,250$ mm.
- Przy ustawieniu ⁽¹⁾ zgodnie z załącznikiem 3 reflektory muszą spełniać określone w nim wymogi.
- 7.4 W strumieniu światła nie mogą występować odchylenia boczne utrudniające dobrą widoczność.
- 7.5 Wartości natężenia oświetlenia ekranu mierzy się za pomocą fotodetektora, którego powierzchnię czynną można wpisać w kwadrat o boku 65 mm.
8. ZGODNOŚĆ PRODUKCJI
- 8.1 Każdy reflektor opatrzony znakiem homologacji określonym w niniejszym regulaminie musi być zgodny z homologowanym typem i spełniać wymagania niniejszego regulaminu.
- 8.2 Jednak w przypadku urządzenia wybranego losowo z produkcji seryjnej, wymogi dotyczące maksymalnego i minimalnego natężenia emitowanego światła (mierzonego przy użyciu standardowej żarówki halogenowej określonej w pkt 7.2 powyżej) wynoszą co najmniej 80 % wartości minimalnej i nie przekraczają 120 % wartości maksymalnej określonej w załączniku 3.
9. SANKCJE Z TYTUŁU NIEZGODNOŚCI PRODUKCJI
- 9.1 Homologacja udzielona w odniesieniu do typu reflektora zgodnie z niniejszym regulaminem może zostać cofnięta w razie niespełnienia wymogów określonych powyżej.
- 9.2 Jeżeli Umawiająca się Strona Porozumienia stosująca niniejszy regulamin postanowi o cofnięciu uprzednio przez siebie udzielonej homologacji, niezwłocznie powiadamia o tym fakcie, za pomocą formularza zawiadomienia zgodnego ze wzorem przedstawionym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu, pozostałe Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin.
10. ZMIANA I ROZSZERZENIE HOMOLOGACJI TYPU REFLEKTORA
- 10.1 Każdą zmianę typu reflektora zgłasza się do organu administracji, który udzielił homologacji typu reflektora. Organ ten może:
- 10.1.1 uznać za mało prawdopodobne, aby dokonane zmiany miały istotne negatywne skutki, i uznać, że w każdym wypadku dany reflektor spełnia nadal odpowiednie wymagania; lub
- 10.1.2 zażądać kolejnego sprawozdania z badań od placówki technicznej upoważnionej do ich przeprowadzenia.
- 10.2 Strony Porozumienia stosujące niniejszy regulamin zostają powiadomione o potwierdzeniu lub odmowie udzielenia homologacji, z wyszczególnieniem zmian, zgodnie z procedurą określoną w pkt 5.3 powyżej.
- 10.3 Właściwy organ udzielający rozszerzenia homologacji przydziela numer seryjny dla takiego rozszerzenia oraz informuje o nim pozostałe Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące niniejszy regulamin, za pomocą formularza zawiadomienia zgodnego ze wzorem w załączniku 1 do niniejszego regulaminu.

⁽¹⁾ Musi być możliwa regulacja kąta pionowego reflektora.

11. OSTATECZNE ZANIECHANIE PRODUKCJI

Jeżeli posiadacz homologacji ostatecznie zaniecha produkcji typu reflektora homologowanego zgodnie z niniejszym regulaminem, informuje o tym organ, który udzielił homologacji. Po otrzymaniu stosownego zawiadomienia wyżej wymieniony organ powiadamia o tym pozostałe Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące niniejszy regulamin za pomocą formularza zawiadomienia zgodnego ze wzorem przedstawionym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu.

12. NAZWY I ADRESY PLACÓWEK TECHNICZNYCH UPOWAŻNIONYCH DO PRZEPROWADZANIA BADAŃ HOMOLOGACYJNYCH ORAZ NAZWY I ADRESY ORGANÓW ADMINISTRACJI

Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące niniejszy regulamin przekazują sekretariatowi Organizacji Narodów Zjednoczonych nazwy i adresy placówek technicznych upoważnionych do przeprowadzania badań homologacyjnych oraz nazwy i adresy organów administracji udzielających homologacji, którym należy przesyłać wydane w innych krajach zawiadomienia poświadczające udzielenie, rozszerzenie, odmowę udzielenia lub cofnięcie homologacji.

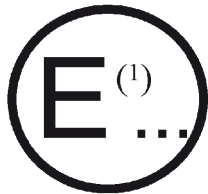
13. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 13.1. Po upływie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie regulaminu nr 113 Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin przestają udzielać homologacji EKG na mocy niniejszego regulaminu.
- 13.2. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin nie mogą odmówić udzielenia rozszerzenia homologacji na podstawie serii poprawek 01 lub pierwotnej wersji regulaminu.
- 13.3. Homologacje udzielone na podstawie niniejszego regulaminu przed datą wejścia w życie regulaminu nr 113 oraz wszystkie rozszerzenia homologacji, w tym udzielone na podstawie pierwotnej wersji niniejszego regulaminu po jej wejściu w życie, pozostają w mocy na czas nieokreślony.
- 13.4. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin w dalszym ciągu udzielają homologacji reflektorów na podstawie serii poprawek 01 lub pierwotnej wersji niniejszego regulaminu, pod warunkiem że reflektory te mają być stosowane jako części zamienne do użytkowanych już pojazdów.
- 13.5. Począwszy od daty wejścia w życie regulaminu nr 113 Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin nie mogą zakazać montażu w nowych pojazdach typu reflektora homologowanego zgodnie z regulaminem nr 113.
- 13.6. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin w dalszym ciągu zezwalają na montaż w typie pojazdu lub w pojazdach reflektorów homologowanych na podstawie niniejszego regulaminu.
- 13.7. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin w dalszym ciągu zezwalają na montaż lub stosowanie w użytkowanych pojazdach reflektorów homologowanych na podstawie pierwotnej wersji niniejszego regulaminu, pod warunkiem że reflektory te stanowią części zamienne.
-

ZAŁĄCZNIK 1

ZAWIADOMIENIE

(Maksymalny format: A4 (210 × 297 mm))

wydane przez: Nazwa organu administracji:

.....

.....

.....

dotyczące ⁽²⁾: UDZIELENIA HOMOLOGACJI
 ROZSZERZENIA HOMOLOGACJI
 ODMOWY UDZIELENIA HOMOLOGACJI
 COFNIECIA HOMOLOGACJI
 OSTATECZNEGO ZANIECHANIA PRODUKCJI

typu reflektora na podstawie regulamin regulaminu nr 82

Homologacja nr Rozszerzenie nr

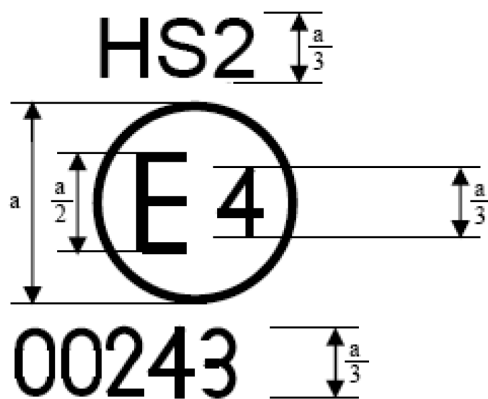
1. Typ reflektora
2. Reflektor emitujący, przy zastosowaniu bezbarwnej żarówki, wiązkę światła achromatycznego / wiązkę światła żółtego selektywnego ⁽²⁾
3. Nazwa handlowa lub znak towarowy
4. Nazwa i adres producenta
5. Jeśli dotyczy, nazwa i adres przedstawiciela producenta
6. Przedstawiono do homologacji w dniu
7. Placówka techniczna upoważniona do przeprowadzania badań homologacyjnych
8. Data sprawozdania sporządzonego przez placówkę techniczną
9. Data sprawozdania sporządzonego przez placówkę techniczną
10. Homologacja została udzielona/ rozszerzona/ odmówiono udzielenia homologacji/ homologację cofnięto ⁽²⁾
11. Miejscowość:
12. Data:
13. Podpis:
14. Reflektor przedstawiony został na załączonym rysunku nr zawierającym numer identyfikacyjny
15. Wykaz dokumentów złożonych organowi administracji, który udzielił homologacji, jest załączony do niniejszego zawiadomienia i jest dostępny na żądanie.

⁽¹⁾ Numer wyróżniający kraj, w którym udzielono homologacji/rozszerzono homologację/odmówiono udzielenia homologacji/cofnięto homologację (zob. przepisy dotyczące homologacji w regulaminie).

⁽²⁾ Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK 2

UKŁAD ZNAKU HOMOLOGACJI

$a \geq 12 \text{ mm}$

Reflektor opatrzone powyższym znakiem homologacji uzyskał homologację w Niderlandach (E4) zgodnie z regulaminem nr 82 pod numerem homologacji 00243. Pierwsze dwie cyfry numeru homologacji wskazują, że homologacji udzielono zgodnie z wymaganiami niniejszego regulaminu w jego pierwotnej formie.

—

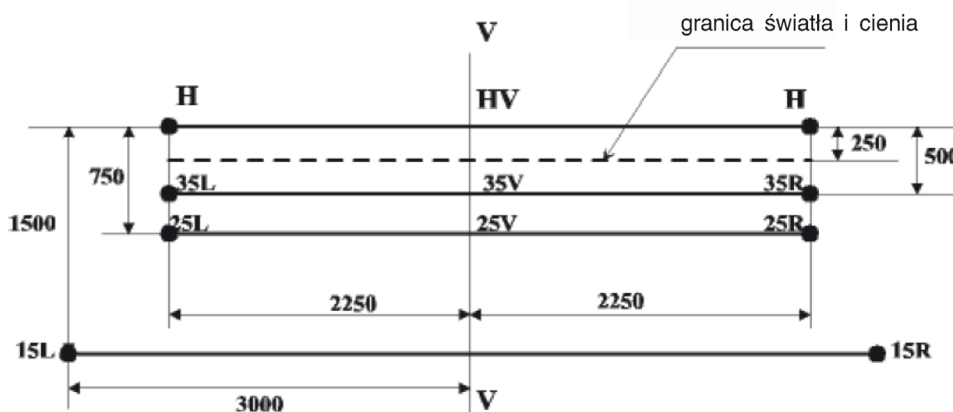
ZAŁĄCZNIK 3

BADANIA FOTOMETRYCZNE

1. W celu dokonania pomiarów ekran pomiarowy umieszcza się w odległości 25 m przed reflektorem i prostopadle do linii łączącej żarnik żarówki i pkt HV; linia H H musi być pozioma.
2. Reflektor musi być tak ustawiony poprzecznie, aby środek wiązki znajdował się na linii pionowej V V.
3. Reflektor musi być tak ustawiony pionowo, aby „linia odcięcia” znajdowała się 250 mm poniżej linii H-H. Musi ona być możliwie jak najbardziej pozioma.
4. Przy ustawieniu zgodnie z załącznikami 2 i 3 powyżej reflektor musi spełniać następujące wymogi:

Punkt pomiarowy	Natężenie oświetlenia E (w luksach)
Dowolny punkt na i powyżej linii H-H	$\leq 0,7$
Dowolny punkt na linii 35L-35R z wyjątkiem 35V	≥ 1
Punkt 35V	≥ 2
Dowolny punkt na linii 25L-25R	≥ 2
Dowolny punkt na linii 15L-15R	$\geq 0,5$

5. Ekran pomiarowy

(wymiały w mm dla dystansu 25 m)

ZAŁĄCZNIK 4

BARWA EMITOWANEGO ŚWIATŁA

1. Reflektory mogą emitować światło białe lub selektywnie żółte.
2. współrzędne trójchromatyczne barwy selektywnie żółtej są następujące:

granica względem czerwieni	$y \geq 0,138 + 0,580 x$
granica względem zieleni	$y \leq 1,29 x - 0,100$
granica względem bieli	$y \geq -x + 0,966$
granica względem wartości spektralnej	$y \geq -x + 0,992$

3. współrzędne trójchromatyczne światła białego są następujące:

granica względem barwy niebieskiej	$x \geq 0,310$
granica względem żółci	$x \leq 0,500$
granica względem zieleni	$y \leq 0,150 + 0,640 x$
granica względem zieleni	$y \leq 0,440$
granica względem purpury	$y \geq 0,050 + 0,750 x$
granica względem czerwieni	$y \geq 0,382$

Uwaga:

Przepisy art. 3 Porozumienia, do którego załącznikiem jest niniejszy regulamin, nie pozbawiają Umawiających się Stron prawa do zakazania stosowania w pojazdach przez nie rejestrowanych reflektorów o barwie białej albo żółtej selektywnej.

Jedynie oryginalne teksty EKG ONZ mają skutek prawny w świetle międzynarodowego prawa publicznego. Status i datę wejścia w życie niniejszego regulaminu należy sprawdzać w najnowszej wersji dokumentu EKG ONZ dotyczącego statusu TRANS/WP.29/343, dostępnej pod adresem:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Regulamin nr 119 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – Jednolite przepisy dotyczące homologacji świateł zakrętowych pojazdów o napędzie silnikowym

obejmujący wszystkie obowiązujące teksty w tym:

Suplement nr 3 do serii poprawek 01 – data wejścia w życie: 3 listopada 2013 r.

SPIS TREŚCI

REGULAMIN

Zakres

1. Definicje
2. Wystąpienie o homologację
3. Oznakowania
4. Homologacja
5. Specyfikacje ogólne
6. Światłość wysyłanego światła
7. Procedura badania
8. Barwa wysyłanego światła
9. Zgodność produkcji
10. Sankcje z tytułu niezgodności produkcji
11. Ostateczne zaniechanie produkcji
12. Nazwy i adresy placówek technicznych upoważnionych do przeprowadzania badań homologacyjnych oraz nazwy i adresy organów udzielających homologacji typu
13. Przepisy przejściowe

ZAŁĄCZNIKI

1. Zawiadomienie dotyczące udzielenia, rozszerzenia, odmowy udzielenia lub cofnięcia homologacji lub ostatecznego zaniechania produkcji typu światła zakrętowego zgodnie z regulaminem nr 119
2. Przykładowe układy znaków homologacji
3. Pomiary fotometryczne
4. Barwa światła białego

- 5 Minimalne wymagania dotyczące procedur kontroli zgodności produkcji
- 6 Minimalne wymagania dotyczące przeprowadzania kontroli wyrywkowej przez inspektora

ZAKRES

Niniejszy regulamin stosuje się do świateł zakrętowych przeznaczonych do pojazdów kategorii M, N i T ⁽¹⁾.

1. DEFINICJE

- 1.1. „Światło zakrętowe” oznacza światło stosowane w celu dodatkowego oświetlenia tej części drogi, która znajduje się w pobliżu przedniego narożnika pojazdu po tej samej stronie, w którą skręca pojazd.
- 1.2. „Różne typy świateł zakrętowych” oznaczają światła, które różnią się pod następującymi podstawowymi względami:
 - a) nazwa handlowa lub znak towarowy;
 - b) właściwości układu optycznego (poziom natężenia, kąty rozsyłu światła, kategoria źródła światła, moduł źródła światła itp.).

Zmiana barwy żarówki lub barwy filtra nie stanowi zmiany typu.

- 1.3. Do niniejszego regulaminu stosuje się definicje barwy emitowanego światła zawarte w regulaminie nr 48 oraz serii poprawek do tego regulaminu obowiązujących w momencie składania wniosku o udzielenie homologacji typu.
- 1.4. Zawarte w niniejszym regulaminie odniesienia do jednej lub kilku żarówek wzorcowych oraz do regulaminu nr 37 oznaczają odniesienia do regulaminu nr 37 oraz serii poprawek do tego regulaminu obowiązujących w momencie składania wniosku o udzielenie homologacji typu.

2. WYSTĄPIENIE O HOMOLOGACJĘ

- 2.1. O udzielenie homologacji występuje właściciel nazwy handlowej lub znaku towarowego lub jego należycie upoważniony przedstawiciel.
- 2.2. W odniesieniu do każdego typu światła zakrętowego do wniosku należy dołączyć:
 - 2.2.1. rysunki (w trzech egzemplarzach) o stopniu szczegółowości umożliwiającym identyfikację typu światła zakrętowego, przedstawiające położenie geometryczne, w jakim światło zakrętowe należy zamontować w pojeździe; oś obserwacji, jaką należy przyjąć za oś odniesienia w badaniach (kąt poziomy $H = 0$, kąt pionowy $V = 0$) oraz punkt, który należy obrać za środek odniesienia we wspomnianych badaniach. Rysunki muszą wskazywać miejsce przeznaczone dla numeru homologacji oraz dodatkowego symbolu, w odniesieniu do okręgu znaku homologacji;
 - 2.2.2. krótki opis techniczny, zawierający w szczególności następujące dane (nie obowiązuje w przypadku świateł o niewymiennych źródłach światła):
 - a) kategorię lub kategorie wymaganych żarówek; kategoria ta musi być jedną z kategorii wymienionych w regulaminie nr 37 i serii poprawek do tego regulaminu obowiązujących w momencie składania wniosku o udzielenie homologacji typu; lub

⁽¹⁾ Zgodnie z definicją zawartą w ujednoczonej rezolucji w sprawie budowy pojazdów (R.E.3), (dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2, pkt 2).

- b) kategorię lub kategorie wymaganych diodowych źródeł światła (LED); kategoria ta musi być jedną z kategorii wymienionych w regulaminie nr 128 i serii poprawek do tego regulaminu obowiązujących w momencie składania wniosku o udzielenie homologacji typu; lub
- c) indywidualny kod identyfikacyjny modułu źródła światła;
- 2.2.3. dwie próbki. Jeśli urządzenia nie są identyczne, ale są symetryczne i przeznaczone do montowania tylko po lewej albo tylko po prawej stronie pojazdu, to dwie przedstawione próbki mogą być identyczne, to jest przeznaczone do montowania wyłącznie po prawej lub wyłącznie po lewej stronie pojazdu.
3. OZNAKOWANIA
- Przedstawione do homologacji próbki typu światła zakrętowego muszą spełniać następujące wymagania:
- 3.1. muszą być opatrzone nazwą handlową lub znakiem towarowym wnioskodawcy; oznakowanie to musi być czytelne i nieusuwalne;
- 3.2. z wyjątkiem świateł z niewymiennymi źródłami światła – muszą być opatrzone czytelnym i nieusuwalnym oznakowaniem wskazującym:
- a) kategorię lub kategorie wymaganych źródeł światła; lub
- b) indywidualny kod identyfikacyjny modułu źródła światła;
- 3.3. należy przewidzieć na ich powierzchni dostatecznie dużo wolnego miejsca na umieszczenie znaku homologacji i dodatkowych symboli określonych w pkt 4.3 poniżej; miejsce to należy zaznaczyć na rysunkach, o których mowa w pkt 2.2.1 powyżej;
- 3.4. w przypadku świateł wyposażonych w elektroniczne urządzenie sterujące zasilaniem źródła światła lub w niewymienne źródła światła lub w moduł(-y) źródła światła, muszą być opatrzone oznakowaniem wskazującym napięcie znamionowe lub zakres napięcia znamionowego oraz maksymalną moc znamionową w watach;
- 3.5. w przypadku świateł wyposażonych w jeden lub więcej modułów źródła światła, moduły te muszą być opatrzone:
- 3.5.1. nazwą handlową lub znakiem towarowym wnioskodawcy; oznaczenie to musi być czytelne i nieusuwalne;
- 3.5.2. indywidualnym kodem identyfikacyjnym modułu; oznakowanie to musi być czytelne i nieusuwalne. Wspomniany indywidualny kod identyfikacyjny musi zaczynać się od liter „MD” oznaczających „MODUŁ”, po których następuje oznakowanie homologacyjne bez okręgu opisanego w pkt 4.3.1.1 poniżej; w przypadku użycia kilku niejednakowych modułów źródła światła, po literach „MD” umieszczane są dodatkowe symbole lub znaki; indywidualny kod identyfikacyjny należy przedstawić na rysunkach wspomnianych w pkt 2.2.1 powyżej.
- Znak homologacji nie musi być taki sam jak na świetle, w którym dany moduł zastosowano, ale oba znaki muszą pochodzić od tego samego wnioskodawcy;
- 3.5.3. oznaczeniem napięcia znamionowego oraz maksymalnej mocy znamionowej w watach;
- 3.6. światła zasilane prądem o napięciu różnym od napięcia znamionowego wynoszącego 6 V, 12 V lub 24 V, poprzez zastosowanie elektronicznego urządzenia sterującego zasilaniem źródła światła niebędącego elementem danego światła, muszą ponadto posiadać oznakowanie wskazujące znamionowe napięcie wtórne;
- 3.7. elektroniczne urządzenie sterujące zasilaniem źródła światła, które stanowi element światła, ale nie jest umieszczone w jego obudowie, musi być oznakowane nazwą producenta oraz jego numerem identyfikacyjnym.

4. HOMOLOGACJA
- 4.1. Homologacji udziela się, jeżeli obie przedłożone próbki typu światła zakrętowego spełniają wymogi niniejszego regulaminu.
- 4.2. Każdemu homologowanemu typowi należy nadać numer homologacji. Ta sama Umawiająca się Strona nie może przydzielić tego samego numeru innemu typowi światła zakrętowego objętego niniejszym regulaminem. Zawiadomienie o udzieleniu, rozszerzeniu, odmowie udzielenia lub cofnięciu homologacji albo o ostatecznym zaniechaniu produkcji typu światła zakrętowego na podstawie niniejszego regulaminu należy przesłać Stronom Porozumienia z 1958 r. stosującym niniejszy regulamin na formularzu zgodnym ze wzorem zamieszczonym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu.
- 4.3. W miejscu, o którym mowa w pkt 3.3. powyżej, oprócz oznakowania i danych wyszczególnionych w pkt 3.1., 3.2 i odpowiednio 3.3 lub 3.4, na każdym świetle zakrętowym zgodnym z typem homologowanym na podstawie niniejszego regulaminu musi znaleźć się:
 - 4.3.1. międzynarodowy znak homologacji zawierający:
 - 4.3.1.1. okrąg otaczający literę „E”, po której następuje numer wskazujący kraj, w którym udzielono homologacji ⁽¹⁾; oraz
 - 4.3.1.2. numer homologacji;
 - 4.3.2. dodatkowy symbol przedstawiający literę „K”, jak pokazano w załączniku 2 do niniejszego regulaminu.
 - 4.3.3. Dwie pierwsze cyfry numeru homologacji (obecnie 01), które oznaczają najnowszą serię poprawek do niniejszego regulaminu, mogą być umieszczone w pobliżu dodatkowego symbolu przedstawiającego literę „K”.
- 4.4. W przypadku gdy co najmniej dwa światła wchodzi w skład tego samego zespołu świateł zespolonych, połączonych lub wzajemnie sprzężonych, homologacji udziela się wyłącznie, jeżeli każde z tych świateł spełnia wymogi niniejszego regulaminu lub innego regulaminu. Światła niespełniające wymogów żadnego z regulaminów nie mogą wchodzić w skład takiego zespołu świateł zespolonych, połączonych lub wzajemnie sprzężonych.
 - 4.4.1. Jeżeli zespolone, połączone lub wzajemnie sprzężone światła spełniają wymagania kilku regulaminów, wystarczy umieścić jeden międzynarodowy znak homologacji składający się z okręgu otaczającego literę „E”, po którym następuje numer wskazujący kraj, w którym udzielono homologacji, numer homologacji oraz, w stosownych przypadkach, wymagana strzałka. Opisany powyżej znak homologacji może być umieszczony w dowolnym miejscu na zespolonych, połączonych lub wzajemnie sprzężonych światłach, pod warunkiem że:
 - 4.4.1.1. jest on widoczny po ich zamontowaniu;
 - 4.4.1.2. żadna część zespolonych, połączonych lub wzajemnie sprzężonych świateł, która przepuszcza światło, nie może być usunięta bez jednoczesnego usunięcia znaku homologacji.
 - 4.4.2. Symbol identyfikacji każdego światła zgodny z każdym regulaminem, na podstawie którego udzielono homologacji, oraz odpowiednią serią poprawek obejmujących ostatnie poważniejsze zmiany dostosowujące regulamin do postępu technicznego, obowiązujące w chwili udzielania homologacji, umieszcza się:
 - 4.4.2.1. na odpowiedniej powierzchni emitującej światło;
 - 4.4.2.2. lub w grupie, w taki sposób, aby każde z zespolonych, połączonych lub wzajemnie sprzężonych świateł mogło być jednoznacznie zidentyfikowane (zob. przykłady trzech możliwości zamieszczone w załączniku 2).

⁽¹⁾ Numery wskazujące państwa będące Umawiającymi się Stronami Porozumienia z 1958 r. podano w załączniku 3 do ujednoliconej rezolucji w sprawie budowy pojazdów (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 4.4.3. Wymiary elementów pojedynczego znaku homologacji nie mogą być mniejsze niż minimalne wymiary najmniejszego z indywidualnych znaków wymagane zgodnie z regulaminem, na podstawie którego udzielono homologacji.
- 4.4.4. Każdemu homologowanemu typowi należy nadać numer homologacji. Żadna Umawiająca się Strona nie może nadać tego samego numeru innemu typowi zespolonych, połączonych lub wzajemnie sprzężonych świateł wchodzących w zakres niniejszego regulaminu.
- 4.5. Znak i symbol, o których mowa w pkt 4.3.1 i 4.3.2, muszą być nieusuwalne i czytelne nawet wtedy, gdy światło zakrętowe jest zamontowane w pojeździe.
- 4.6. Załącznik 2 zawiera przykładowe układy znaków homologacji na świetle pojedynczym (rysunek 1) oraz na światłach zespolonych, połączonych lub wzajemnie sprzężonych (rysunek 2) wraz ze wszystkimi dodatkowymi symbolami, o których mowa powyżej, pośród których litera „K” stanowi oznaczenie światła zakrętowego.
- 4.7. Oznakowanie homologacyjne musi być czytelne i nieusuwalne. Można je umieścić na wewnętrznej lub zewnętrznej części urządzenia (przezroczystej lub nieprzezroczystej), której nie można oddzielić od przezroczystej części urządzenia emitującej światło. W każdym przypadku oznakowanie to musi być nadal widoczne po zamontowaniu urządzenia w pojeździe lub po otwarciu dowolnej ruchomej części pojazdu, takiej jak pokrywa silnika, pokrywa bagażnika lub drzwi.
5. SPECYFIKACJE OGÓLNE
- 5.1. Każda próbka musi odpowiadać specyfikacjom określonym w punktach poniżej.
- 5.2. Światła zakrętowe muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby w trakcie normalnego użytkowania, pomimo ewentualnych drgań, działały stale w zadowalający sposób i zachowywały właściwości wymagane na podstawie niniejszego regulaminu.
- 5.3. W przypadku modułów źródła światła należy sprawdzić zgodność z następującymi specyfikacjami:
- 5.3.1. moduły źródła światła muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby:
- a) nie można było zamontować żadnego modułu źródła światła w położeniu innym niż położenie przewidziane dla tego modułu i określone jako właściwe oraz by moduł można było zdemonstrować tylko przy użyciu narzędzi;
 - b) modułów źródła światła o różnych właściwościach nie można było stosować wymiennie w tej samej obudowie światła, jeżeli w obudowie urządzenia zastosowano więcej niż jeden moduł źródła światła;
- 5.3.2. moduły źródła światła muszą być zabezpieczone przed manipulacją przez osoby niepowołane;
- 5.3.3. moduł źródła światła musi być zaprojektowany w taki sposób, by nawet przy użyciu narzędzi nie mógł stać się mechanicznie zamiennym z żadnym innym homologowanym wymiennym źródłem światła.
- 5.4. W przypadku wymiennych źródeł światła:
- 5.4.1. każda kategoria (lub kategorie) źródeł lub źródeł światła homologowanych na podstawie regulaminu nr 37 lub regulaminu nr 128 może być stosowana, pod warunkiem że ani w regulaminie nr 37 oraz serii poprawek do tego regulaminu obowiązującej w chwili składania wniosku o udzielenie homologacji, ani w regulaminie nr 128 oraz serii poprawek do tego regulaminu obowiązującej w chwili składania wniosku o udzielenie homologacji, nie określono żadnych ograniczeń ich stosowania;

- 5.4.2. urządzenie musi być zaprojektowane w taki sposób, aby źródła światła nie można było zamontować w położeniu innym niż właściwe;
- 5.4.3. oprawka źródła światła musi odpowiadać charakterystyce podanej w publikacji IEC 60061. Obowiązuje karta danych oprawki właściwa dla kategorii zastosowanych źródeł światła.
6. ŚWIATŁOŚĆ WYSYLANEGO ŚWIATŁA
- 6.1. Światłość światła wysyłanego przez każdą z dwóch próbek nie może być mniejsza niż światłość minimalna, ani większa niż światłość maksymalna określona w pkt 6.2 i 6.3. Pomiaru światłości dokonuje się w stosunku do osi odniesienia w kierunkach przedstawionych poniżej (wyrażonych w stopniach kątowych względem osi odniesienia). Podane punkty pomiarowe odnoszą się do świateł zamontowanych po lewej stronie pojazdu, w przypadku świateł zamontowanych po prawej stronie pojazdu oznaczenia L zmieniają się w oznaczenia R.
- 6.2. W przypadku urządzenia montowanego po lewej stronie minimalna światłość w określonym punkcie pomiarowym musi mieć następującą wartość:
- 1) 2,5D – 30L: 240 cd
 - 2) 2,5D – 45L: 400 cd
 - 3) 2,5D – 60L: 240 cd
- Te same wartości obowiązują w odniesieniu do symetrycznych punktów w przypadku urządzenia montowanego po prawej stronie (jak przedstawiono w załączniku 3).
- 6.3. We wszystkich kierunkach wartość światłości światła wysyłanego nie może przekraczać:
- a) 300 cd powyżej linii 1,0 U, L i R;
 - b) 600 cd między płaszczyzną poziomą i linią 1,0 U, L i R; oraz
 - c) 14 000 cd poniżej linii 0,57 D, L i R.
- 6.4. Pojedyncze światło posiadające więcej niż jedno źródło światła musi spełniać wymaganie minimalnej wartości światłości również wtedy, gdy jedno ze źródeł światła przestanie działać, natomiast gdy włączone są wszystkie źródła światła, nie może zostać przekroczona maksymalna wartość światłości.
7. PROCEDURA BADANIA
- 7.1. W przypadku światła z wymiennym źródłem światła, niewyposażonego w elektroniczne urządzenie sterujące zasilaniem źródła światła, przy użyciu bezbarwnego lub barwnego standardowego źródła światła należącego do kategorii przewidzianej dla danego urządzenia, zasilanego:
- a) w przypadku żarówek napięciem, które jest konieczne do wytworzenia referencyjnego strumienia świetlnego wymaganego dla tej kategorii żarówek;
 - b) w przypadku diodowych źródeł światła (LED) napięciem 6,75 V, 13,5 V lub 28,0 V; wartość wytworzonego strumienia świetlnego należy odpowiednio skorygować. Wartość współczynnika korygującego jest równa stosunkowi obiektywnego strumienia świetlnego do średniej wartości strumienia świetlnego przy zastosowanym napięciu.
- 7.2. Wszelkich pomiarów parametrów świateł wyposażonych w niewymienne źródła światła (żarówki i inne rodzaje) dokonuje się przy napięciu odpowiednio 6,75 V, 13,5 V lub 28,0 V, jeśli światło nie jest wyposażone w elektroniczne urządzenie sterujące zasilaniem źródła światła.
- 7.3. W przypadku układu wykorzystującego elektroniczne urządzenie sterujące zasilaniem źródła światła stanowiące część światła⁽¹⁾ na zaciskach wejściowych elektronicznego urządzenia sterującego zasilaniem źródła światła przykładają się napięcie o wartości odpowiednio 6,75 V, 13,5 V lub 28,0 V.

⁽¹⁾ Do celów niniejszego regulaminu przyjmuje się, że element „stanowiący część światła” jest fizycznie zintegrowany z obudową światła lub zewnętrzny w stosunku do tej obudowy, oddzielony lub nie, ale dostarczany przez producenta jako część układu światła.

- 7.4. W przypadku układu wykorzystującego elektroniczne urządzenie sterujące zasilaniem źródła światła niestanowiące części światła na zaciskach wejściowych światła przykłada się napięcie o wartości określonej przez producenta. Laboratorium badawcze zobowiązuje producenta do dostarczenia urządzenia sterującego zasilaniem źródła światła koniecznego do zasilania źródła światła i odpowiednich funkcji.

Napięcie doprowadzane do światła zapisuje się w formularzu zawiadomienia stanowiącym załącznik 1 do niniejszego regulaminu.

- 7.5. W przypadku każdego światła, z wyjątkiem świateł wyposażonych w żarówki, wartości światłości zmierzone po upływie jednej minuty oraz 30 minut świecenia muszą spełniać wymagania dotyczące światłości minimalnej i maksymalnej. Rozkład światłości po upływie jednej minuty świecenia można obliczyć z rozkładu światłości po upływie 30 minut świecenia, określając dla każdego badanego punktu stosunek wartości światłości zmierzonych w punkcie HV po jednej minucie i po 30 minutach świecenia.

8. BARWA WYSYŁANEGO ŚWIATŁA

Barwa światła wysyłanego wewnątrz pola siatki rozkładu światła określonej w pkt 2 załącznika 3 musi być biała. Odpowiednie badania opisano w załączniku 4 do niniejszego regulaminu. Na zewnątrz wspomnianego pola nie mogą występować znaczne zmiany barwy.

9. ZGODNOŚĆ PRODUKCJI

Procedury zgodności produkcji muszą być zgodne z procedurami określonymi w dodatku 2 do Porozumienia (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2) oraz z następującymi wymaganiami:

- 9.1. Światła homologowane zgodnie z niniejszym regulaminem muszą być wytwarzane w sposób zapewniający ich zgodność z typem homologowanym poprzez spełnienie wymogów określonych w pkt 6 i 8 powyżej.
- 9.2. Należy spełnić minimalne wymagania dotyczące procedur kontroli zgodności produkcji określone w załączniku 5 do niniejszego regulaminu.
- 9.3. Należy spełnić minimalne wymagania dotyczące przeprowadzanych przez inspektora kontroli wrywkowych, określone w załączniku 6 do niniejszego regulaminu.
- 9.4. Organ, który udzielił homologacji typu, może w dowolnej chwili dokonać weryfikacji metod kontroli zgodności produkcji stosowanych w każdym zakładzie produkcyjnym. Weryfikację taką przeprowadza się zazwyczaj co dwa lata.

10. SANKCJE Z TYTUŁU NIEZGODNOŚCI PRODUKCJI

- 10.1. Homologacja udzielona w odniesieniu do typu światła zakrętowego zgodnie z niniejszym regulaminem może zostać cofnięta, jeżeli powyższe wymagania nie są spełnione lub jeżeli światło zakrętowe opatrzone znakiem, o którym mowa w pkt 4.3.1 i 4.3.2, nie odpowiada homologowanemu typowi.
- 10.2. Jeżeli Umawiająca się Strona Porozumienia stosująca niniejszy regulamin cofnie uprzednio przez siebie udzieloną homologację, niezwłocznie powiadamia o tym fakcie, za pomocą formularza zawiadomienia zgodnego ze wzorem przedstawionym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu, pozostałe Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin.

11. OSTATECZNE ZANIECHANIE PRODUKCJI

Jeżeli posiadacz homologacji ostatecznie zaniecha produkcji typu światła zakrętowego homologowanego zgodnie z niniejszym regulaminem, informuje o tym organ, który udzielił homologacji. Po otrzymaniu stosownego zawiadomienia wyżej wymieniony organ powiadamia o tym pozostałe Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące niniejszy regulamin za pomocą formularza zawiadomienia zgodnego ze wzorem przedstawionym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu.

12. NAZWY I ADRESY PLACÓWEK TECHNICZNYCH UPOWAŻNIONYCH DO PRZEPROWADZANIA BADAŃ HOMOLOGACYJNYCH ORAZ NAZWY I ADRESY ORGANÓW UDZIELAJĄCYCH HOMOLOGACJI TYPU

Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące niniejszy regulamin przekazują sekretariatowi Organizacji Narodów Zjednoczonych nazwy i adresy placówek technicznych upoważnionych do przeprowadzania badań homologacyjnych oraz nazwy i adresy organów udzielających homologacji typu, którym należy przesyłać wydane w innych krajach zawiadomienia poświadczające udzielenie, rozszerzenie, odmowę udzielenia lub cofnięcie homologacji albo ostateczne zaniechanie produkcji.

13. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

13.1. Począwszy od daty wejścia w życie serii poprawek 01 do niniejszego regulaminu, żadna z Umawiających się Stron stosujących tenże regulamin nie może odmówić udzielenia homologacji zgodnie z niniejszym regulaminem zmienionym serią poprawek 01.

13.2. Po upływie 60 miesięcy od daty wejścia w życie serii poprawek 01 Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin udzielają homologacji tylko w przypadku, gdy światło zakrętowe spełnia wymogi niniejszego regulaminu zmienionego serią poprawek 01.

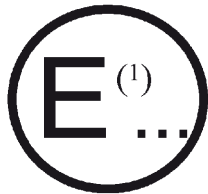
13.3. Homologacje świateł zakrętowych wydane zgodnie z niniejszym regulaminem przed datą wejścia w życie serii poprawek 01 pozostają ważne bezterminowo.

13.4. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin nie mogą odmówić udzielenia rozszerzenia homologacji udzielonych na podstawie niniejszego regulaminu w wersji zmienionej wcześniejszymi seriami poprawek.

ZAŁĄCZNIK 1

ZAWIADOMIENIE

(Maksymalny format: A4 (210 × 297 mm))

wydane przez: Nazwa organu administracji:

.....

.....

.....

dotyczące ⁽²⁾: udzielenia homologacji
 rozszerzenia homologacji
 odmowy udzielenia homologacji
 cofnięcia homologacji
 ostatecznego zaniechania produkcji

typu światła zakrętowego na podstawie regulaminu nr 119

Nr homologacji: Nr rozszerzenia:

1. Nazwa handlowa lub znak towarowy urządzenia:

2. Określenie typu urządzenia stosowane przez producenta:

3. Nazwa i adres producenta:

4. Jeśli dotyczy, nazwa i adres przedstawiciela producenta:

5. Przedstawiono do homologacji w dniu:

6. Placówka techniczna upoważniona do przeprowadzania badań homologacyjnych:

7. Data sprawozdania sporządzonego przez placówkę techniczną:

8. Numer sprawozdania sporządzonego przez placówkę techniczną:

9. Krótki opis:

według kategorii światła:

liczba, kategoria i rodzaj źródeł światła ⁽²⁾:

napięcie i moc:

moduł źródła światła: tak/nie ⁽³⁾

kod identyfikacyjny modułu źródła światła:

zastosowanie elektronicznego urządzenia sterującego zasilaniem źródła światła:

a) stanowiącego część światła tak/nie ⁽³⁾b) nie stanowiącego części światła tak/nie ⁽³⁾

napięcie wejściowe dostarczane przez elektroniczne urządzenie sterujące zasilaniem źródła światła:

producent i numer identyfikacyjny elektronicznego urządzenia sterującego zasilaniem źródła światła (jeżeli elektroniczne urządzenie sterujące zasilaniem źródła światła stanowi część światła ale nie jest umieszczone w obudowie światła):

- geometryczne warunki montażu i warianty ustawienia, o ile istnieją:
10. Umieszczenie znaku homologacji:
11. Powód (powody) rozszerzenia homologacji (jeżeli dotyczy):
12. Homologacja została udzielona/ rozszerzona/ odmówiono udzielenia homologacji/ homologację cofnięto ⁽³⁾
13. Miejscowość:
14. Data:
15. Podpis:
16. Wykaz dokumentów przedłożonych organowi administracji, który udzielił homologacji typu, jest załączony do niniejszego zawiadomienia i jest dostępny na żądanie.

⁽¹⁾ Numer wskazujący kraj, w którym udzielono homologacji/rozszerzono homologację/odmówiono udzielenia homologacji/cofnięto homologację.

⁽²⁾ W przypadku świateł zakrętowych posiadających niewymienne źródła światła należy podać liczbę stosowanych źródeł i ich łączną moc.

⁽³⁾ Niepotrzebne skreślić.

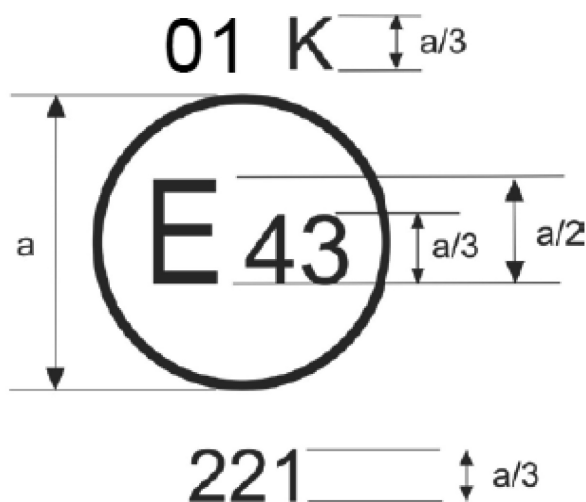
ZAŁĄCZNIK 2

PRZYKŁADOWE UKŁADY ZNAKÓW HOMOLOGACJI

Rysunek 1

Oznaczenie w przypadku pojedynczego światła

Wzór A

a = min. 5 mm

Urządzenie opatrzone powyższym znakiem homologacji jest światłem zakrętowym homologowanym w Japonii (E43) na podstawie regulaminu nr 119 pod numerem homologacji 221. Numer homologacji wskazuje, że homologacji udzielono zgodnie z wymaganiami regulaminu nr 119 zmienionego seria poprawek 01.

Uwaga: Numer homologacji oraz symbole dodatkowe muszą znajdować się blisko okręgu, poniżej lub powyżej litery „E” lub też na prawo bądź na lewo od niej. Cyfry numeru homologacji i numeru seryjnego produkcji muszą znajdować się po tej samej stronie litery „E” i być zwrócone w tym samym kierunku. Należy unikać stosowania cyfr rzymskich jako numerów homologacji, aby zapobiec pomyleniu ich z innymi symbolami.

Rysunek 2

Uprozczone oznakowanie przeznaczone do świateł zespolonych, połączonych lub wzajemnie sprzężonych

(Linie pionowe i poziome przedstawiają schematycznie kształt urządzenia sygnalizacji świetlnej. Nie stanowią one części znaku homologacji.)

Wzór B

	3333 E₄₃		
	02 A →	01 1	01 K

Wzór C

	02 A 01 1 01 K →		
	3333 E₄₃		

Wzór D

02 A →	01 1 →	01 K			
3333 E₄₃					

Uwaga: Trzy przykłady znaków homologacji, to jest wzory B, C i D, stanowią trzy możliwe warianty oznakowania urządzenia oświetleniowego, gdy dwa światła (lub większa ich liczba) są częścią tego samego zespołu świateł zespolonych, połączonych lub wzajemnie sprzężonych. Taki znak homologacji oznacza, że urządzenie uzyskało homologację w Japonii (E 43) pod numerem homologacji 3333 i składa się z:

światła kierunku jazdy kategorii 1 homologowanego zgodnie z serią poprawek 01 do regulaminu nr 6;

przedniego światła pozycyjnego homologowanego zgodnie z serią poprawek 02 do regulaminu nr 7;

światła zakrętowego homologowanego zgodnie z serią poprawek 01 do regulaminu nr 119.

Rysunek 3

Moduły źródła światła

MD E3 17325

Moduł źródła światła oznaczony powyższym kodem identyfikacyjnym uzyskał homologację wraz ze światłem homologowanym we Włoszech (E3) pod numerem homologacji 17325.

ZAŁĄCZNIK 3

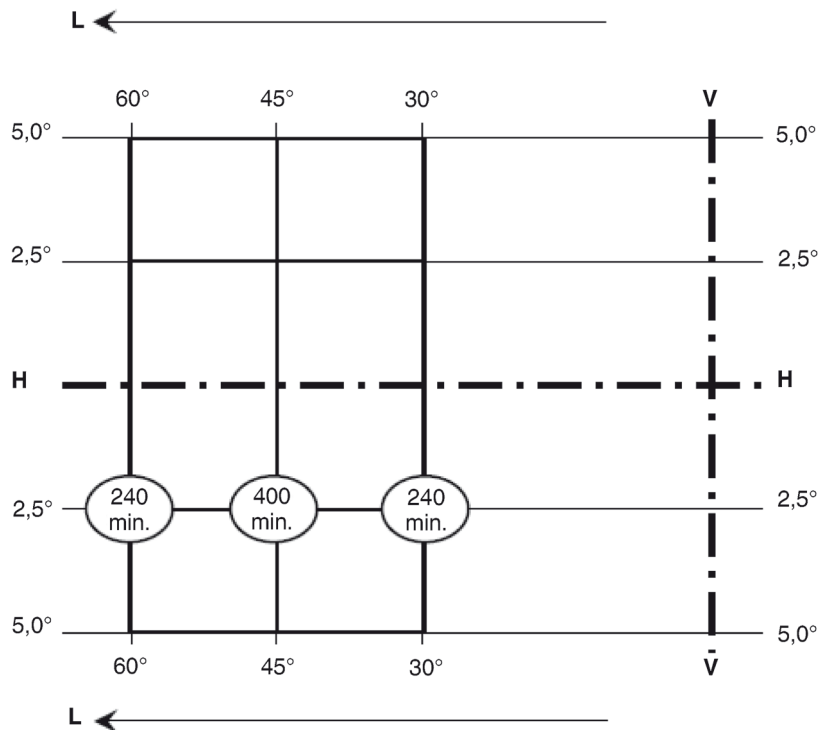
POMIARY FOTOMETRYCZNE

1. METODY POMIARU

- 1.1. Podczas pomiarów fotometrycznych należy zapobiegać odbiciom rozproszonym za pomocą odpowiednich osłon.
- 1.2. W przypadku zakwestionowania wyników pomiarów pomiary przeprowadza się w sposób zapewniający ich zgodność z następującymi wymogami:
- 1.2.1. odległość pomiaru musi pozwalać na zastosowanie prawa odwrotności kwadratów odległości;
- 1.2.2. aparatura pomiarowa musi być dobrana tak, aby rozmiar kątowy odbiornika wyznaczony ze środka odniesienia światła wynosił od 10' do 1°;
- 1.2.3. wymóg określonej wartości światłości w danym kierunku obserwacji uważa się za spełniony, jeżeli wymaganą wartość światłości uzyskuje się w kierunku odchylonym od kierunku obserwacji o nie więcej niż jedną czwartą stopnia.

2. PUNKTY POMIAROWE WYRAŻONE W STOPNIACH KĄTOWYCH WZGLĘDEM OSI ODNIESIENIA

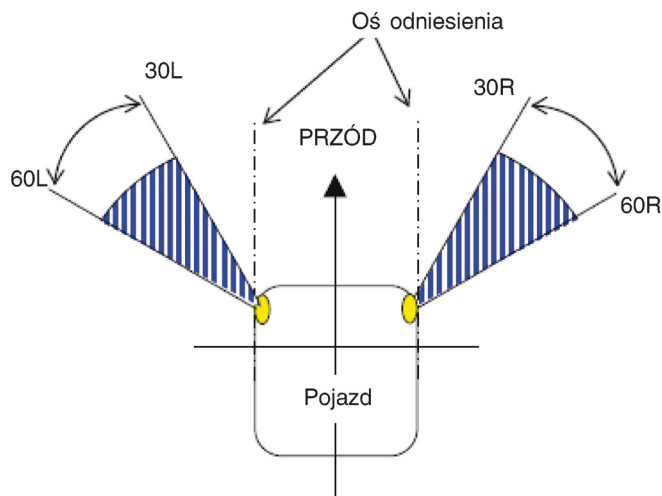
Rysunek 1

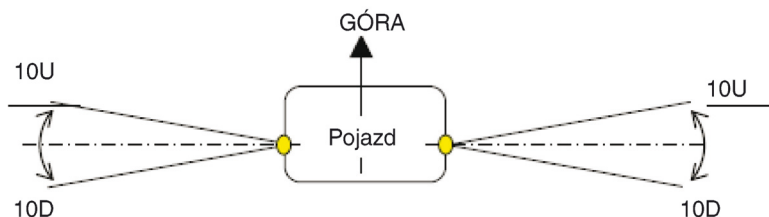
○ = światłość minimalna w cd
 = światło lewe (w przypadku światła prawego kąt L należy zastąpić kątem R)

2.1. Kąt widoczności geometrycznej

Rysunek 1

Rysunek 2

2.1.1. Kierunki $H = 0^\circ$ oraz $V = 0^\circ$ odpowiadają osi odniesienia. Na pojeździe przebiegają one poziomo, równoległe do wzdłużnej środkowej płaszczyzny pojazdu i w wymaganym kierunku widoczności. Przechodzą one przez środek odniesienia. Wartości przedstawione w tabeli wskazują wyrażone w cd minimalne wartości światłości dla różnych kierunków pomiaru.

3. FOTOMETRYCZNE POMIARY PARAMETRÓW ŚWIATEŁ WYPOSAŻONYCH W KILKA ŹRÓDEŁ ŚWIATŁA

Należy sprawdzić parametry fotometryczne:

3.1. w przypadku niewymiennych źródeł światła (żarówek i innych rodzajów):

przy źródłach światła zamocowanych w świetle zgodnie z pkt 7.1.1 niniejszego regulaminu;

3.2. w przypadku wymiennych źródeł światła:

jeśli światła wyposażone są w żarówki zasilane napięciem 6,75 V, 13,5 V lub 28,0 V, należy skorygować wartości osiągniętej światłości. Wartość współczynnika korygującego jest równa stosunkowi strumienia świetlnego o wartości odniesienia do średniej wartości strumienia świetlnego przy zastosowanym napięciu (6,75 V, 13,5 V lub 28,0 V).

W przypadku diodowych źródeł światła (LED) wartość współczynnika korygującego jest równa stosunkowi obiektywnego strumienia świetlnego do średniej wartości strumienia świetlnego przy zastosowanym napięciu (6,75 V, 13,5 V lub 28,0 V).

Rzeczywista wartość strumienia świetlnego każdego zastosowanego źródła światła nie może odbiegać o więcej niż $\pm 5\%$ od wartości średniej. Dopuszcza się również, lecz jedynie w przypadku żarówek, zastosowanie żarówki wzorcowej, pracującej przy właściwym dla niej strumieniu świetlnym o wartości odniesienia, po kolei w każdym poszczególnym położeniu, a następnie zsumowanie wyników poszczególnych pomiarów w każdym położeniu.

3.3. W przypadku wszystkich światel zakrętowych, z wyjątkiem światel wyposażonych w żarówki, wartości światłości zmierzone po upływie jednej minuty i 30 minut pracy muszą być zgodne z wymaganymi wartościami minimalnymi i maksymalnymi. Rozkład światłości po upływie jednej minuty świecenia można obliczyć z rozkładu światłości po upływie 30 minut świecenia, określając dla każdego badanego punktu stosunek wartości światłości zmierzonych w punkcie 45 L 2,5 D (w przypadku światła lewego) po jednej minucie i po 30 minutach świecenia (w przypadku światła prawego kąt L należy zastąpić kątem R).

ZAŁĄCZNIK 4

BARWA ŚWIATŁA BIAŁEGO

(Współrzędne chromatyczności)

1. Do sprawdzania właściwości kolorymetrycznych wykorzystuje się źródło światła o temperaturze barwowej 2 856 K, odpowiadające iluminantowi A określone przez Międzynarodową Komisję Oświetleniową (CIE). W przypadku światel posiadających niewymienne źródła światła (żarówki lub inne rodzaje) lub źródła światła (wymienne lub niewymienne), do których zastosowano elektroniczne urządzenie sterujące ich zasilaniem, właściwości kolorymetryczne sprawdza się przy źródłach światła zamocowanych w świetle zgodnie z pkt 7 niniejszego regulaminu.
 2. Wymienne źródło światła musi osiągać światłość pozwalającą na uzyskanie przez nie tej samej barwy światła, co iluminant A określony przez CIE.
-

ZAŁĄCZNIK 5

MINIMALNE WYMOGI DOTYCZĄCE PROCEDUR KONTROLI ZGODNOŚCI PRODUKCJI

1. WYMOGI OGÓLNE

- 1.1. Wymagania dotyczące zgodności uważa się za spełnione z mechanicznego i geometrycznego punktu widzenia, jeżeli różnice nie przekraczają nieuniknionych odchyżeń w produkcji mieszczących się w granicach wymagań niniejszego regulaminu.
- 1.2. Nie kwestionuje się zgodności świateł produkowanych seryjnie z wymogami dotyczącymi parametrów fotometrycznych, jeżeli: w ramach badania parametrów fotometrycznych dowolnego światła wybranego losowo i wyposażonego w żarówkę wzorcową lub w przypadku świateł wyposażonych w niewymienne źródła światła (żarówki lub inne rodzaje), oraz jeśli wszystkie pomiary wykonywane są pod napięciem 6,75 V, 13,5 V lub 28,0 V, spełnione są następujące warunki:
 - 1.2.1. żadna zmierzona wartość nie różni się na niekorzyść o więcej niż 20 % od wartości określonych w niniejszym regulaminie;
 - 1.2.2. w przypadku światła wyposażonego w wymienne źródło światła, jeśli wyniki opisanego powyżej badania nie spełniają wymagań, to światła należy poddać kolejnym badaniom przy użyciu innego wzorcowego źródła światła.
- 1.3. Wymogi dotyczące współrzędnych chromatyczności muszą być spełnione, gdy światła wyposażone są we wzorcowe źródła światła lub, w przypadku świateł z niewymiennymi źródłami światła (żarówki lub inne rodzaje), gdy właściwości kolorymetryczne sprawdza się przy źródle światła umieszczonym w świetle.

2. MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE WERYFIKACJI ZGODNOŚCI PRZEZ PRODUCENTA

Dla każdego typu światła posiadacz znaku homologacji przeprowadza w odpowiednich odstępach czasu przynajmniej opisane poniżej badania. Badania przeprowadza się zgodnie z przepisami niniejszego regulaminu.

Jeżeli którakolwiek z pobranych próbek wykazuje niezgodność z wymaganymi wynikami danego badania, to pobiera się i bada się kolejne próbki. Producent podejmuje kroki w celu zapewnienia zgodności danej produkcji.

2.1. Charakter badań

Badania zgodności określone w niniejszym regulaminie obejmują właściwości fotometryczne i kolorymetryczne.

2.2. Metody stosowane w badaniach

- 2.2.1. Badania należy zasadniczo przeprowadzać zgodnie z metodami określonymi w niniejszym regulaminie.
- 2.2.2. We wszystkich przeprowadzanych przez siebie badaniach zgodności producent może stosować metody równoważne, po ich zatwierdzeniu przez właściwy organ upoważniony do przeprowadzania badań homologacyjnych. Producent jest odpowiedzialny za wykazanie, że zastosowane metody są równoważne metodom określonym w niniejszym regulaminie.
- 2.2.3. Zastosowanie pkt 2.2.1 i 2.2.2 wymaga regularnej kalibracji aparatury badawczej i korelacji dokonywanych przy jej użyciu pomiarów z pomiarami przeprowadzonymi przez właściwy organ.
- 2.2.4. We wszystkich przypadkach jako metody odniesienia przyjmuje się metody określone w niniejszym regulaminie, w szczególności do celów kontroli administracyjnej i weryfikacyjnej.

2.3. Charakter kontroli weryfikacyjnej

Próbki świateł wybiera się losowo z jednorodnej partii produkcji. Jednorodna partia oznacza zbiór świateł tego samego typu, określony zgodnie z metodami produkcyjnymi wytwórcy.

Ocena zasadniczo obejmuje produkcję seryjną z poszczególnych zakładów. Jednakże producent może zebrać dokumentację dotyczącą tego samego typu z kilku zakładów, pod warunkiem że zakłady te działają według tego samego systemu jakości i zarządzania jakością.

2.4. Zmierzone i zarejestrowane właściwości fotometryczne

Pobrane próbki światła poddaje się pomiarom fotometrycznym w celu sprawdzenia ich zgodności z wartościami minimalnymi określonymi w punktach w załączniku 4 oraz z wymaganymi współrzędnymi chromatyczności.

2.5. Kryteria dopuszczalności

Producent jest odpowiedzialny za przeprowadzenie statystycznej analizy wyników badań i za określenie, w porozumieniu z właściwym organem, kryteriów dopuszczalności wytwarzanych przez niego produktów w celu spełnienia wymogów dotyczących weryfikacji zgodności produktów, określonych w pkt 9.1 niniejszego regulaminu.

Stosuje się takie kryteria dopuszczalności, by przy poziomie ufności 95 % minimalne prawdopodobieństwo pozytywnego wyniku kontroli wrywkowej zgodnie z załącznikiem 6 (pierwsze pobranie próbek) wynosiło 0,95.

ZAŁĄCZNIK 6

MINIMALNE WYMOGI DOTYCZĄCE PRZEPROWADZANIA KONTROLI WYRYWKOWEJ PRZEZ INSPEKTORA

1. WYMOGI OGÓLNE

- 1.1. Wymagania dotyczące zgodności uważa się za spełnione z mechanicznego i geometrycznego punktu widzenia, zgodnie z wymaganiami niniejszego regulaminu, jeśli takie określono, jeżeli różnice nie przekraczają nieuniknionych odchyłeń w produkcji.
- 1.2. Nie kwestionuje się zgodności świateł produkowanych seryjnie z wymogami dotyczącymi parametrów fotometrycznych, jeżeli: w ramach badania parametrów fotometrycznych dowolnego światła wybranego losowo i wyposażonego w żarówkę wzorcową lub w przypadku świateł wyposażonych w niewymienne źródła światła (żarówki lub inne rodzaje), oraz jeśli wszystkie pomiary wykonywane są pod napięciem 6,75 V, 13,5 V lub 28,0 V, spełnione są następujące warunki:
- 1.2.1. żadna zmierzona wartość nie różni się na niekorzyść o więcej niż 20 % od wartości określonych w niniejszym regulaminie;
- 1.2.2. w przypadku światła wyposażonego w wymienne źródło światła, jeśli wyniki opisanego powyżej badania nie spełniają wymagań, to światła należy poddać kolejnym badaniom przy użyciu innego wzorcowego źródła światła;
- 1.2.3. świateł z widocznymi wadami nie bierze się pod uwagę.
- 1.3. Wymogi dotyczące współrzędnych chromatyczności muszą być spełnione, gdy światła wyposażone są we wzorcowe źródła światła lub, w przypadku świateł z niewymiennymi źródłami światła (żarówki lub inne rodzaje), gdy właściwości kolorymetryczne sprawdza się przy źródle światła umieszczonym w świetle.

2. PIERWSZE POBRANIE PRÓBEK

Przy pierwszym pobraniu próbek wybiera się losowo cztery światła. Pierwszą próbkę złożoną z dwóch świateł oznacza się jako A, drugą – B.

2.1. Zgodność nie jest kwestionowana

- 2.1.1. Po przeprowadzeniu procedury kontroli wyrywkowej przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku nie kwestionuje się zgodności świateł produkowanych seryjnie, jeżeli niekorzystne odchylenia zmierzonych wartości parametrów świateł wynoszą:

2.1.1.1. Próbka A

A1: jedno światło	0 procent
jedno światło nie więcej niż	20 procent
A2: obydwu światła więcej niż	0 procent
ale nie więcej niż	20 procent

Przejsć do próbki B

2.1.1.2. Próbka B

B1: obydwu światła	0 procent
--------------------	-----------

- 2.1.2. lub jeśli próbka A spełnia warunki określone w pkt 1.2.2.

2.2. Zgodność jest kwestionowana

- 2.2.1. Po przeprowadzeniu procedury kontroli wyrywkowej przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku kwestionuje się zgodność świateł produkowanych seryjnie, a producentowi stawia wymóg dostosowania produkcji do wymagań, jeżeli odchylenia zmierzonych wartości parametrów świateł wynoszą:

2.2.1.1. Próbka A

A3: jedno światło nie więcej niż	20 procent
jedno światło więcej niż	20 procent
ale nie więcej niż	30 procent

2.2.1.2. Próbką B

B2: w przypadku A2:	
jedno światło więcej niż	0 procent
ale nie więcej niż	20 procent
jedno światło nie więcej niż	20 procent
B3: w przypadku A2:	
jedno światło	0 procent
jedno światło więcej niż	20 procent
ale nie więcej niż	30 procent

2.2.2. lub jeśli próbka A nie spełnia warunków określonych w pkt 1.2.2.

2.3. Cofnięcie homologacji

Kwestionuje się zgodność i stosuje pkt 10, jeżeli po przeprowadzeniu procedury kontroli wyrywkowej przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku odchylenia zmierzonych wartości parametrów świateł wynoszą:

2.3.1. Próbką A

A4: jedno światło nie więcej niż	20 procent
jedno światło więcej niż	30 procent
A5: obydwa światła więcej niż	20 procent

2.3.2. Próbką B

B4: w przypadku A2:	
jedno światło więcej niż	0 procent
ale nie więcej niż	20 procent
jedno światło więcej niż	20 procent
B5: w przypadku A2:	
obydwa światła więcej niż	20 procent
B6: w przypadku A2:	
jedno światło	0 procent
jedno światło więcej niż	30 procent

2.3.3. lub jeśli próbki A i B nie spełniają warunków określonych w pkt 1.2.2.

3. PONOWNNA KONTROLA WYRYWKOWA

W przypadkach A3, B2 i B3 w terminie dwóch miesięcy od daty zawiadomienia konieczna jest powtórna kontrola wyrywkowa, do której spośród egzemplarzy wyprodukowanych po dostosowaniu produkcji do wymagań pobiera się trzecią próbkę C złożoną z dwóch świateł oraz czwartą próbkę D złożoną również z dwóch świateł.

3.1. Zgodność nie jest kwestionowana

3.1.1. Po przeprowadzeniu procedury kontroli wyrywkowej przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku nie kwestionuje się zgodności świateł produkowanych seryjnie, jeżeli odchylenia zmierzonych wartości parametrów świateł wynoszą:

3.1.1.1. Próbką C

C1: jedno światło	0 procent
jedno światło nie więcej niż	20 procent
C2: obydwa światła więcej niż	0 procent
ale nie więcej niż	20 procent

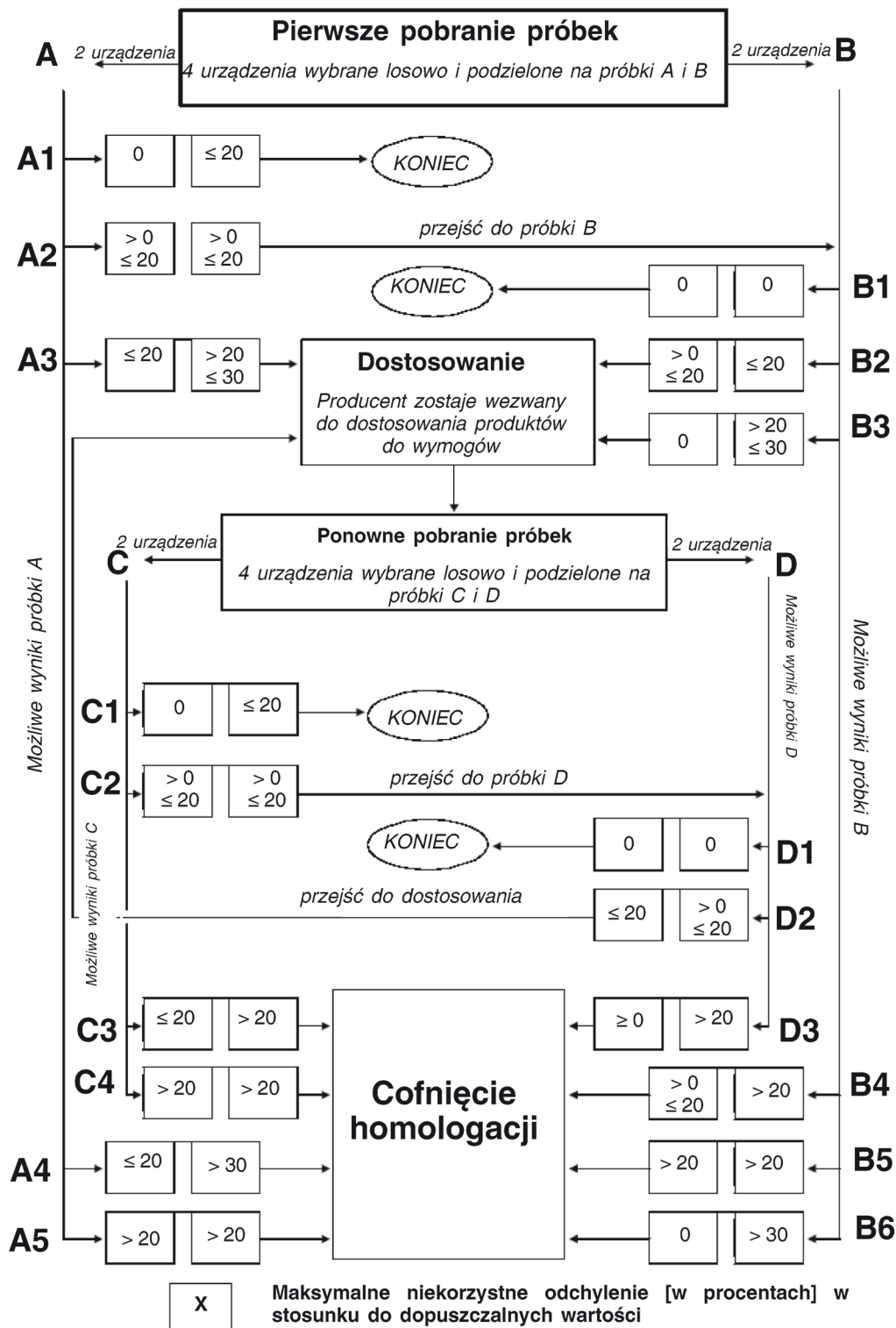
Przejsć do próbki D

3.1.1.2. Próbką D

D1: w przypadku C2:	
obydwa światła	0 procent

- 3.1.2. lub jeśli próbka C spełnia warunki określone w pkt 1.2.2.
- 3.2. Zgodność jest kwestionowana
- 3.2.1. Po przeprowadzeniu procedury kontroli wyrywkowej przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku kwestionuje się zgodność świateł produkowanych seryjnie, a producentowi stawia wymóg dostosowania produkcji do wymagań, jeżeli odchylenia zmierzonych wartości parametrów świateł wynoszą:
- 3.2.1.1. Próbka D
- D2: w przypadku C2:
jedno światło więcej niż	0 procent
ale nie więcej niż	20 procent
jedno światło nie więcej niż	20 procent
- 3.2.1.2. lub jeśli próbka C nie spełnia warunków określonych w pkt 1.2.2.
- 3.3. Cofnięcie homologacji
- Kwestionuje się zgodność i stosuje pkt 10, jeżeli po przeprowadzeniu procedury kontroli wyrywkowej przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku odchylenia zmierzonych wartości parametrów świateł wynoszą:
- 3.3.1. Próbka C
C3: jedno światło nie więcej niż	20 procent
jedno światło więcej niż	20 procent
C4: obydwa światła więcej niż	20 procent
- 3.3.2. Próbka D
- D3: w przypadku C2:
jedno światło 0 lub więcej niż	0 procent
jedno światło więcej niż	20 procent
- 3.3.3. lub jeśli próbki C i D nie spełniają warunków określonych w pkt 1.2.2.

Rysunek 1

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 300/2014 z dnia 24 marca 2014 znoszące zawieszenie składania wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych	43
--	----

DECYZJE

2014/165/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 3 marca 2014 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikacji, w interesie Unii Europejskiej, traktatu o handlu bronią 44

2014/166/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 marca 2014 r. zmieniająca decyzję 2005/381/WE w odniesieniu do kwestionariusza do składania sprawozdań ze stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 1726)⁽¹⁾ 45

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Regulamin nr 56 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – Jednolite przepisy dotyczące homologacji reflektorów dla motorowerów oraz pojazdów traktowanych jako takie 77
- ★ Regulamin nr 82 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – Jednolite przepisy dotyczące homologacji reflektorów dla motorowerów wyposażonych w żarówki halogenowe (HS₂) 92
- ★ Regulamin nr 119 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – Jednolite przepisy dotyczące homologacji świateł zakrętowych pojazdów o napędzie silnikowym 101

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL